

SLOVO STAROSTY

VÁNOČNÍ ROZHOVOR se starostou města Velké Pavlovice Ing. Pavlem Procházkou

1. Ohlédnete-li se za právě končícím rokem 2009, jak byste jej zhodnotil?

Pro mne to byl rok plný starostí, povinností a nekonečných jednání. Zatím jsem si nenašel čas na bilancování. Žijeme v uspěchané době. Stihli jsme spoustu věcí, mísily se příjemné pocity z mnoha krásných akcí s pocity pramenícími z kritiky od méně spokojených občanů. V průběhu roku jsme řešili, jak pomoci podnikání ve městě, jak zastavit pokles obyvatel ve městě. Velkou pozornost pravidelně věnujeme školství, životnímu prostředí, kultuře. Snad jsme si jen představovali, že některé věci půjdou rychleji a snadněji. Přesto si myslím, že jsme udělali velký krok kupředu.

2. Jaké události byly pro město Velké Pavlovice nejvýznamnější?

Zaměřit se na některé dílčí události, by bylo možná pro odpověď jednodušší. Mám však pocit, že nejdůležitější je to, že naše město začíná působit dojmem živého městečka, kde se něco děje, kde jsou nabízeny programy pro všechny generace a je pak jen na každém jednotlivci, zda těchto možností využije. Daří se nám vzbuzovat zájem investorů a developerů. Staví se nové byty, rodinné domy, podařilo se přilákat do Pavlovic návštěvníky – turisty, kteří mohou být šancí pro budoucnost a ekonomickou prosperitu našeho města.

3. Co Vás osobně nejvíce potěšilo v právě končícím se roce?

Bylo to hned několik věcí. Začnu tím, jak mile mě překvapila účast na některých akcích. Celodenní program ke slavnostnímu otevření rozhledny, spojený se setkáním rodáků, byl jedním z nejkrásnějších zážitků roku. Těší mě aktivita organizací a chuť do práce mnohých jejich členů. V průběhu roku byly obnoveny organizace Orel a Sokol. Aktivní je dámský klub, hasiči, myslivci, rybáři, sportovci. Oživila se mimoškolní činnost našich škol. Velmi příjemné bývá setkání s našimi seniory. Těší mě, že využívají možnosti setká-

vat se i se zástupci našich partnerských měst. O všech aktivitách města se snažíme informovat občany i rodáky formou zpravodaje a webových stránek a víme, že se toto setkává s kladnou odezvou. Krásnou zprávu mi přinesl také pan farář Petr Papoušek. Přinesl dopis od našich rodáků, manželů Kostrhunových, kteří žijí v Kanadě, s nemalým příspěvkem na opravu střechy kostela. Z řádek jejich dopisu byla cítit srdečnost a zájem o dění v jejich rodném městě.

4. Jaké jsou plány města do nadcházejícího roku 2010?

Při sestavování plánů musíme vycházet z finančních prostředků, které máme k dispozici a případným dotacím, pokud se nám je podaří získat. Připravujeme projekty na zateplení budov – mateřské školy a sokolovny, projekty do oblasti životního prostředí, dobudování sítě cyklostezek, krásný projekt máme na výstavbu ekocentra – střediska pro environmentální výchovu (vztah člověka k přírodě). Chtěli bychom splnit i slib, který jsme dali mládeži. Je jím vybudování skateparku a hřiště pro nejmenší děti. Předně však musíme dokončit akce, které již byly zahájeny. Uvedení sběrného dvoru do provozu, dokončení rybářské klubovny, úpravy lesoparku u zastávky ČD a obsazení průmyslové zóny.

Největším úkolem nám zůstává vytvoření nového centra města s náměstím, kde budou soustředěny obchodní aktivity se zázemím pro občany. V letošním roce se nám podařilo odstranit přístřešky u sýpky, což byl první krok pro zahájení vlastních stavebních úprav. Realizace této akce je dlouhodobou záležitostí, práce budou rozděleny do jednotlivých etap. Pro první etapu je zpracován projekt pro stavební povolení a ten nám umožňuje v roce

2010 zahájit výsadbu prvních stromů, jako součást nového náměstí.

5. V příštím roce budou komunální volby, bude voleno nové zastupitelstvo. Jak se Vám pracuje v současném zastupitelstvu?

Těší mě, že bez ohledu na politickou příslušnost, jsou zastupitelé při svém rozhodování jednotní a nedochází k těm přišerným slovním šarvátkám, jak občas můžeme sledovat v televizních přenosech. Snažíme se dodržovat stanovená pravidla a investice směřovat do oblastí, které se v budoucnu městu vrátí. Občas je nutno řešit méně příjemné věci, ale oceňuji ochotu tuto problematiku řešit. Vážím si práce členů našeho zastupitelstva. Svoji spokojenost však budou vyjadřovat voliči v říjnu nadcházejícího roku.

6. Blíží se Vánoce, nejkrásnější svátky roku. Máte je rád? Jak je slavíte?

Na Vánoce se těším stejně, jako většina našich občanů. V každém životním období Vánoce vnímáme jinak. Jako děti jsme se těšili na dárečky pod stromečkem, jako rodiče nás těšily rozzářené oči našich dětí, ale vždycky vánoční svátky zářily pohodou, obdoby klidu a odpočinku. A k Vánocům u nás vždy patří i štedrovečerní kapr, vánoční koledy, vůně jehličí, vánoční dobroty a pohádky, příběhy s dobrým koncem.

7. A bujarý konec roku, tedy Silvestr?

Poslední roky trávíme Silvestra se svou ženou doma, bez velkých oslav. O loňském Silvestru jsme se šli projít k radnici, kde jsme společně s několi-

pokračování na str. 2

ka známými a přáteli oslavili příchod Nového roku. V letošním roce, pokud se nic mimořádného nepříhází a bude příhodné počasí, viděli bychom rádi příchod Nového roku do Velkých Pavlovic shora, z nové rozhledny. Může to být symbolické loučení s rokem 2009. S rokem, který přinesl mnohým radosti a mnohým starosti. Ale taky s rokem, který jsme prožili. I to je důvodem k oslavě.

Co očekáváte od roku 2010?

Mám obavy, nejen před rokem 2010,

ale i dalšími roky, které nás čekají. Nikdy jsem nebyl pesmistou. Spíše žiji v přesvědčení, že pokud něčeho chceme dosáhnout a něco vybudovat, záleží jen na každém z nás, na pracovitosti, vytrvalosti a vůli. Obavy však plynou ze současné politické nestability, jsem přesvědčený, že důsledky hospodářské krize se teprve projeví. Nepomůže však jen si stěžovat a kritizovat. Bude nutné hledat cesty, jak toto těžké období překonat a naše městečko dál rozvíjet. Máme k tomu všechny předpoklady.

Co byste popřál našim čtenářům do nového roku?

Děkuji všem spoluobčanům i našim rodákům, kteří čtou náš zpravodaj, za podporu i práci, kterou pro město vykonali v uplynulém roce. A co přát do roku 2010? Každý by chtěl být v těchto přáních hodně originální, ale není krásnějšího přání, než to nejjednodušší: **Přeji Vám všem především dobré zdraví, hodně štěstí, trpělivosti. Prožijte rok 2010 tak, abyste na něj s radostí vzpomínali!**

Z RADNICE

Z jednání Rady města a Zastupitelstva města Velké Pavlovice

Rada města průběžně projednávala a vzala na vědomí informace o činnosti městského úřadu, zprávy o průběhu investičních akcí ve městě a zprávy o činnosti služeb města. Zabývala se přípravou projektů k žádostem o získání dotací.

Schválila:

- uzavření smlouvy mezi Městem Velké Pavlovice a firmami E.ON Distribuce a.s., Telefónica O2 Czech Republic a.s., o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu pro pozemky dotčené pokládkami podzemních kabelů a vedením sítí
- plnění rozpočtu Města Velké Pavlovice za období leden – září 2009
- vybudování inženýrských sítí v ulici Trávníky - prodloužení pro plánovanou bytovou zástavbu
- spolu pořadatelství na akcích Svatomartinské otevřené sklepy a Proměna červenných vín
- prezentaci města na výstavě v Basileji
- propagaci města firmou Geogalileo kartografie Brno - mapa, pohlednice, propagační materiál
- uzavření mateřské školy v době vánočních prázdnin (středa 23. 12. 2009 - čtvrtek 31. 12. 2009, zahájení provozu v pondělí 4. 1. 2010)
- zakoupení cen do knihovny pro výherce literární soutěže „Moje babička“

- zvýšení částky nájemného pro ZUŠ Velké Pavlovice - od 1. 1. 2010 na 68.000 Kč ročně
- částky pro fakturaci kanalizačních přípojek nově budovaných RD ke splaškové kanalizaci v lokalitě Padělky II. etapa a přípojek pro NN elektrického vedení

Zastupitelstvo města na svém XXIII. zasedání, které se konalo dne 27. října 2009, projednalo a schválilo:

- rozpočtové opatření č. 4/2009 provedené radou města - celkové příjmy zvýšení o 674 400,- Kč, celkové výdaje zvýšení o 674 400,- Kč a celkové financování beze změny
- rozpočtové opatření č. 5/2009 - celkové příjmy zvýšení o 1 792,6 tis. Kč, celkové výdaje zvýšení o 5 177,6 tis. Kč a celkové financování zvýšení o 3 385 tis. Kč
- změnu příspěvku pro rok 2009 vlastním příspěvkovým organizacím - MŠ na 1 048 tis. Kč a gymnáziu na 2 010 tis. Kč
- prominutí pohledávek - UNIBAU a.s. celková částka 35 869,63 Kč, Agrostav Hustopeče a.s. celková částka 221 890,- Kč a Union banka a.s. celková částka 121 451,34 Kč
- dodatek ke zřizovacím listinám příspěvkových organizací města - MŠ, ZŠ a gymnáziu
- uzavření smlouvy o poskytnutí účelové investiční dotace z rozpočtu Jm kraje na pořízení požární techniky pro JSDH ve výši 250 000 Kč
- uzavření dodatku č. 1 ke Smlouvě o vzájemné spolupráci a sdružení finančních prostředků na výstavbu cyklostezky mezi obcí Bořetice a městem Velké Pavlovice
- podání žádosti o dotaci na stavbu „Velké Pavlovice - cyklostezka“ v rámci ROP JV opatření 1.4 a zajištění finančních prostředků v rozpočtu města pro

rok 2010 příp. 2011 na financování stavby

- podání žádosti o dotaci na zateplení MŠ a sokolovny ze Státního fondu ŽP
- bezúplatný převod pozemků KN parc. č. 3/3, 626/1, 1325, 1328, 1331, 1335/2 a 1995/8, k.ú. Velké Pavlovice pod komunikací, zapsaných na LV 60000, vlastníkem je ČR, s právem hospodaření Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
- bezúplatný převod pozemků KN parc.č. 4647/1, 4647/3, 1388/2, 1388/5, 4647/6, k. ú. Velké Pavlovice pod budovou MŠ, zapsaných na LV 60000, vlastníkem je ČR, s právem hospodaření Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
- zadání jednoduché pozemkové úpravy v trati Příčníky - pozemky pro občanskou vybavenost
- podání žádosti o dotaci v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 - 2013, projekt Cesty 2010, který rozvíjí spolupráci Gymnázia Velké Pavlovice a Gymnázia Senica, včetně financování projektu Cesty 2010 do výše 15% způsobilých výdajů
- prodej majetku města:
 - pozemek KN parc. č. 1448/6, v k. ú. Velké Pavlovice o výměře 86 m², pozemek KN parc. č. 1448/7, v k. ú. Velké Pavlovice o výměře 83 m² dle geometrického plánu č. 1570-99/2009, panu Romanu Šťavíkovi, Kpt. Jaroše 1024/7, Velké Pavlovice, za účelem dořešení vlastnických vztahů pod stavbou vinárny a penzionu za cenu 250 Kč/m²
 - pozemek KN parc.č. 1364/3, v k.ú. Velké Pavlovice o výměře 630 m², Jaroslavu Burešovi a Monice Hasíkové, Dlouhá 438/42, Velké Pavlovice, za účelem dořešení vlastnických vztahů pod stavbou dvorního stavení a dvorku u RD za cenu 250 Kč/m²

Některé dotazy a připomínky členů zastupitelstva a občanů města, které byly na zasedání uplatněny:

- Členka ZMě p. Ivana Vojtěšková: „Počítá se při výstavbě lesoparku se žádostí mládeže vybudovat skatepark?“
- Starosta města Ing. Pavel Procházka: „Ano, je vybrána plocha, byly zahájeny zemní práce, záměrem je vybudovat víceúčelové hřiště s plochou 40x20m, hřiště bude zahlobeno do terénu, je třeba dořešit technické problémy, předpoklad pro uvedení do provozu – rok 2010“
- „V minulosti bylo přislíbeno provést stavební úpravy uvnitř DDM, údajně záměrem ZŠ je využívat i kuchyňku a klubovnu v přízemí, která byla původně přislíbena místním organizacím“
- Starosta města: „Bývalý DDM a současné Středisko volného času má dostatečné prostory pro svou činnost v I.patře, stavební úpravy přízemí budou provedeny v zimních měsících. Klubovna bude sloužit zájmovým organizacím a spolkům. V případě ukončení nájmu papírnictví budou tyto prostory nabídnuty ZŠ.“
- Člen ZMě Ing. Ladislav Hádlík: „Stále nebyly zahájeny práce na opravě chodníku V Údolí, před RD p. Tomečkové je v chodníku díra a hrozí možnost úrazu.“
- Starosta města: „Z časových a finančních důvodů byla

rekonstrukce chodníku odložena na příští rok. Opravy na místech, kde hrozí možnost úrazu, budou prověřeny, po zjištění původce těchto poškození budou závady odstraněny“

- „Nově upravená cesta V Údolí je úzká a občané ji nevyužívají. Raději se měl udělat chodník.“
- Starosta města: „Spojovací chodník V Údolí byl opraven na žádost občanů, která byla městu doručena před 2 – 3 roky, pod chodníkem se nachází plynovod, šíře byla upravena dle těchto sítí.“
- „Znovu upozorňuji na chodník Nám. 9. května naproti kostela a před drogerií, který je ve špatném stavu.“
- Starosta města: „Oprava tohoto chodníku je registrována v plánovaných akcích, realizace bude zařazena dle finančních a časových možností města“
- „Výsadbu zeleně, která je realizována v ulici Pod Břehy, je nutné projednat s občany. Někteří občané nevědí, co se tam sadí a ne všichni s tím souhlasí. Návrh výsadby by se neměl zadávat nějakým studentům.“
- Zástupce starosty Ing. Zdeněk Karber: „Otázkou je, kteří občané se ptají, poněvadž občané v ulici Pod Břehy, před jejichž domy byl vybudován nový chodník a jichž se výsadba týká, byli písemně pozváni dne 20. 8. 2009 na jednání „na místě samém“, které proběhlo 24. 8. 2009 za účasti téměř všech majitelů a nájemců domů. Na

jednání byl přítomen starosta, místostarosta a projektant. Tématem schůzky bylo představení projektu ozeleňování pásu mezi chodníkem a vozovkou. Ing. arch. Michal Mika již návrh zpracoval s ohledem na připomínky a názory občanů, které byly shromážděny při stavebních pracích v ulici Pod Břehy. K požadavkům patřilo, aby zde nebyly vysázeny stromy, poněvadž na dotyčné straně ulice je málo slunečního světla. Aby keře byly nízké a nevadily při výhledu z auta. Dále snížení úrovně terénu pod hrany obrubníků, aby nedocházelo k vyplavování půdy a eventuelní možnost použít na úpravu povrchu oblázky – kačírek. Po vysvětlení návrhu s ukázkami fotografií navrhovaných dřevin byl odsouhlasen návrh a schválena koncepce použití netkané černé textilie na povrch záhonů, která zabraňuje růstu plevelů a vrchní vrstva s oblázky. Občané, kteří s návrhem nesouhlasili, je jich minimum, si provedou úpravu dle svých přání a požadavků. Pracovníci služeb města dřeviny v měsíci říjnu vysadili a povrch oblázky průběžně dodělávají.“

- „Je studna Pod Břehy funkční?“
- Člen ZMě Josef Dostoupil: „Pumpa je osazena a studna je funkční, stačilo zapumpovat a funkčnost si ověřit. Někdy je třeba, aby si zastupitelé své připomínky ověřili na místě samém předem.“

Jitka Krátká, tajemník MěÚ

Na slovíčko se zastupiteli Města Velké Pavlovic

*protentokrát s panem Ing. VLADIMÍREM VEVERKOU,
předsedou komise pro životní prostředí a zemědělství*

1. Pracujete jako předseda komise pro životní prostředí a zemědělství. Na začátku práce komise, před třemi lety, jste si vytyčili určité cíle. Jak se je daří plnit?

Komise pro životní prostředí a zemědělství je poradním orgánem rady města. Jejím hlavním cílem je podílet se na tvorbě a zlepšování životního prostředí ve městě a jeho okolí formou doporučení např. údržby veřejné zeleně, výsadby alejí kolem cest apod. Dále osvětové a výchovné působí na občany města např. formou článků ve zpravodaji.

2. Jaký význam pro město má podle vašeho názoru zřízení sběrného dvora a jeho vybavení technikou na kompostování?

Sběrné dvory jsou prvotním článkem v systému sběru a následné recyklace odpadního materiálu. Jsou to místa, kde by měla skončit svoji cestu ohromná kvanta spotřebního zboží, po skončení jeho životnosti. Kompostovací technika

slouží k recyklaci biologicky rozložitelných odpadů na kompost. Likvidace odpadů z údržby veřejných ploch je obecně problematická pro většinu měst a obcí. Zpracování této hmoty na kompost není zcela jednoduché a levné, ale představuje jednu z nejlepších variant vrácení organické hmoty zpět do půdy.

3. Značným problémem města je eroze ve vinicích, vidíte určitý posun v agrotechnice, která by ji měla snížit?

Vodní eroze ve vinicích (na svažitých pozemcích) je důsledkem nízké zádržné schopnosti půdy. Nejvíce se projevuje je-li v mezarádí udržován černý úhor. V posledních letech lze pozorovat zvýšený výskyt vinic se zatravněním nebo pěstováním mezplodin na zelené hnojení. Ekonomika pěstování hroznů vede mnohé vinohradníky k tomu, že mezarádí nechají zaplevelit a porost udržují pouze mulčováním, bez jakékoli kultivace. Zatravnění nebo mulčování plevelů podstatně zvyšuje retenční schopnost

půdy, ale z dlouhodobého hlediska není řešením. I v takových porostech je třeba provést občasnou provzdušnění půdy hloubkovým kypřičem, nejlépe se současnou aplikací hnojiv.

4. V čem spatřujete nedostatky a co zbývá řešit v oblasti, ve které komise pracuje?

Nedostatků a možností zlepšení činnosti je ve všech oblastech vždy mnoho. V našem městě je velmi dobře pracováno sběr různých druhů odpadů. Současný sběrný dvůr ve středu města, je dostupný všem občanům. Přesto je zajímavé, že někteří obyvatelé využívají k ukládání svých již nepotřebných věcí, mnohem vzdálenější a hůře dostupná místa, a tak „zkrášlují“ extravilán Velkých Pavlovic. Doufám, že po otevření nového sběrného dvora, se situacelepší a černé skládky se konečně stanou minulostí.

*Za rozhovor poděkoval
Ing. Zdeněk Karber*

Ne příliš romantická "ladovská zima"

(15. 10. 2009)

Protentokrát začneme rubriku „Telegraficky“ u našich přátel ve Ždírci nad Doubravou. Jen co dorazilo poslední říjnové číslo Velkopavlovického zpravodaje do vašich schránek a vy jste se v příjemném teple domova pustili do listování a čtení, na Vysočině mnoho důvodů k veselí neměli. Ozvala se zde letos poprvé zima a nenechala nic náhodě – její předčasný příchod byl grandiózní, ukázala se v celé své mrazivé síle...

Ždírec se ocitnul takřka z hodiny na hodinu pod silnou pokrývkou těžkého mokrého sněhu. V kombinaci se silným větrem a chumelenicí způsobil jedním slovem kalamitu. Pod váhou nečekaně

rychlé nadílky praskaly nejen dráty vysokého napětí, ale i větve stromů. Celé město bylo vzhůru nohama a jako vždy v obdobných situacích – nejvíce práce měli hasiči a zaměstnanci služeb města. Nyní je v Ždírci již vše v pořádku, jako vzpomínku a gesto souznělosti zveřejňujeme alespoň následující fotografii.

Na takové zimní radovánky si raději necháme zajít chuť!

Byt na rok zdarma má své majitele ...

(15. 10. 2009)

Rádio Jih se ve spolupráci se stavební firmou MIKULICA s.r.o. z Velkých Pavlovic rozhodli pomoci těm, kteří to v této těžké době opravdu potřebují: rodině s malými dětmi, právě začínajícímu páru nebo někomu v nouzi umožnit žít ve zcela novém krásném bytě celý rok úplně zadarmo!

Během celého měsíce září posluchači do Rádía Jih psali, proč by měli právě oni v tomto bytě žít, na co by použili ušetřené peníze za roční bydlení zdarma, psali svoje životní příběhy a posílali fotografie těch, kterých se týkají.

Přišel DEN D a vítěze této neobvyklé soutěže vyhlásil v živém vysílání 9. října 2009 manažer marketingu stavební firmy Mikulica z Velkých Pavlovic Ing. Ludvík Kohut – zástupce partnera této mimořádné akce.

Byt na rok zdarma vyhrály dvě ženy s malým chlapcem, Iveta, Irena a Rostík a 15. října se s ředitelem stavební firmy Mikulica, panem Josefem Mikulicou, setkala jedna z výherkyň, aby převzala svou cenu - nájemní smlouvu na rok bezplatného bydlení. Jak se bude příběh výherců dál vyvíjet a jak budou s bytem spokojeni bude dál informovat Rádio Jih.

Červená vína ročníku 2009 slibují vynikající kvalitu

(17. 10. 2009)

Výjimečně krásné počasí v měsících červenci, srpnu, září a na začátku října přispělo podstatnou měrou ke kvalitativně vynikající úrodě modrých hroznů révy vinné. Menší násada hroznů a paprsky slunce daly uzrát nejkvalitnější úrodu v posledních letech.

Vedoucí střediska výroby červených vín velkopavlovického VINIUM a.s. pan Peter Mislovič ocenil dodávky zdravých a velmi pěkně vybarvených hroznů s vysokým obsahem cukru, které dávají předpoklad toho, že z nich budou vyrobeny mnohovrstevnatá, tělnatá a buketní vína. Zdá se, že na výborné podmínky letošní vegetace nejlépe z modrých odrůd reagovala odrůda Frankovka, která slibuje mimořádně lahodná vína.

Pohled na nádherné vyzrálé sladké bobule modrých hroznů byl předzvěstí mimořádného ročníku.

Nová kaplička sv. Vendelína na dobytčí stezce

(20. 10. 2009)

Obec Starovičky postavila na hranicích katastrů Velkých Pavlovic a Staroviček novou kapličku, která nahradila starou, jež byla za minulého režimu ponechána zkáze a dnes se z ní zachovalo pouze torzo. Kaplička stojí u prastaré stezky, kterou využívali Keltové, jezdily po ní hlídky římských vojáků z nedalekého tábora u Mušova a ve středověku po mnoho století tudy byla hnána stáda dobytka z Uher na trhy v Hustopečích a dál do Čech.

Patronem stád, pastýřů a honáků dobytka je svatý Vendelín, jehož sošky a kapličky se zachovaly na mnoha místech kudy Uherská dobytčí stezka procházela. Svatý Vendelín bývá zobrazován jako pastýř s holí a brašnou s ovečkami u nohou.

Nová kaplička byla slavnostně posvěcena v neděli 11. října 2009 hustopečským děkanem panem Mgr. P. Pavlem Kafkou a panem děkanem na odpočinku Mgr. P. Václavem Fišerem.

**Kaplička sv. Vendelína
nedaleko Velkých Pavlovic.**

Burčák z Velkých Pavlovic má (nebo spíše měl) říz

(20. 10. 2009)

Kontroly Státní zemědělské a potravinářské inspekce ukázaly, že po celé období, kdy se smí tento nápoj prodávat, tedy od srpna do listopadu, byli prodejci burčáku poctiví a nepřidávali do něj vodu. V testu uspěl jako jeden z naprosto nejlepších burčák z Velkých Pavlovic, ale i ze Bzence, Valtic nebo Tasovic.

Chodník V Údolí prošel generálkou

(22. 10. 2009)

Na ulici V Údolí probíhá oprava úseku chodníku, který byl již delší dobu v havarijním stavu. Po likvidaci starých betonových dílců byl vybudován nový kufř s obrubníky, byly osazeny prvky na odvod dešťové vody. Dále proběhla montáž zábradlí, následovalo položení dlažby a ozelenění okolí.

**Chůze po novém chodníku se zábradlím v členitém terénu
ulice V Údolí je již mnohem komfortnější a bezpečnější.**

Vůně šeríku evokuje májový lásky čas...

(22. 10. 2009)

Pokud se tak děje v květnu, je vše v naprostém pořádku. Ale koncem října? Neměla by nám v tomto období spíše po ránu sněhobílá jinovatka a padající listy evokovat dušičky? Obavy stranou, na dušičky došlo a dokonce byly netradičně provoněné čerstvými pozdravy jara. Řeč je o v říjnu kvetoucích šerících na ulici Zahradní.

Zkrátka a dobře, o letošním podzimu bylo nezvykle teplo. Průběh

letošního počasí zmátl mnoho rostlin (vzpoňte na v minulém zpravodaji zveřejněné fotografie paní Jany Vondrové s kvetoucími kaštaný za sokolovnou) a tak nás při procházce po našem městečku občas překvapila příjemná typická jarní vůně májových šeríků.

Říjnové šeríky...

Tenisté se dočkali nové kryté haly

(26. 10. 2009)

V pondělí dne 26. října 2009 byla ve Velkých Pavlovicích uvedena do provozu nová přetlaková tenisová hala, která je umístěna v areálu TJ Slavoje Velké Pavlovice na tenisovém kurtu č.1. Tenisté se tak konečně dočkali dlouho očekávaného okamžiku. Nyní již nemusí v chladných zimních měsících či v období nepřízně počasí za tenisem dojíždět do okolních hal.

Cena za pronájem haly se pohybuje od 300,- do 400,- Kč/hod., rezervovat hodiny si můžete na telefonním čísle 775 556 669. Na Vaše spokojené návštěvy se těší Dalibor Šefránek - provozovatel tenisové haly.

**Nová hala umožní tenistům trénovat i za nepříznivého
a studeného počasí.**

pokračování na str. 6

Trojice nových prodejen

Během podzimních měsíců byly ve Velkých Pavlovicích otevřeny tři nové prodejny. Dvě z nich se nacházejí na autobusovém nádraží – prodejna ovoce a zeleniny a prodejna cukrovinek. Další nový obchůdek nabízející hračky, dárkové zboží otevřela firma DEKOR. Najdete jej na ulici Hlavní hned vedle sokolovny.

Děti z mateřské školy si užívají her v parku (27. 10. 2007)

Konec měsíce října byl letos nadprůměrně teplý, téměř dennodenně zalitý příjemnými slunečními paprsky. Takového babího léta hojně využívaly i děti z mateřské školy. V úterý 27. října 2009 vyrazily se svými paními učitelkami Zdeňkou Pláteníkovou a Lenkou Forejtovou v rámci dopolední vycházky do nového, stále se rozrůstajícího parku u vlakové zastávky.

Pryč jsou doby, kdy zde stávaly v nalinkovaných a s přírodou příliš nekorespondujících rovných řadách topoly tzv. „lesíka“. Nyní je celý prostor mnohem přirozenější, mírně zvlněný terén osázený travou, dřevinami a stromy působí v kombinaci s pěknými chodníčky, lavičkami a pískovými plochami pro dětské radovánky zcela harmonicky.

Není tedy divu, že si zde strávené chvíle děti do sytosti užívají. A co teprve, až budou moci navštěvovat protilehlou stranu parku s rybníčkem! Pro drobtinu jistě úžasné povyražení, ze strany paní učitelek bude taková vycházka vyžadovat notnou dávku ostražitosti :-)

Nejen, Viktorka, Kačka a Matýšek si užívají radovánek v novém parku, radost dělá všem!

Velké Pavlovice a Bořetice spojila nová cyklostezka (28. 10. 2009)

Dvojička Standa a Tomáš Bálkovi byli oficiálně prvními cyklisty, kteří pokořili celou trasu nové cyklostezky – tam i zpět.

Necelé dva měsíce trvala stavba nové cyklostezky, která spojila město Velké Pavlovice a Bořetice. Ve sváteční den 28. října 2009 byla dokončena pokládka živичných povrchů a hned následující den, na testování nového povrchu, vystartovali první cyklisté. Těto cti se dostalo mladým nadějným závodníkům – cyklistům Standovi a Tomášovi Bálkovým. Sourozenci Bálkovi mají 8 let a jejich výsledný čas na nové trase z Velkých Pavlovic do Bořetic a zpět činil 15:25 minut.

Nový pomocník při údržbě zeleně (29. 10. 2009)

Služby města vyzkoušely koncem října 2009 poprvé nový drtič dřevní hmoty, který je schopen zpracovat větve do tloušťky 11 cm. Drtič významně pomůže zracionalizovat práci při údržbě stromů a keřů ve městě. Naštěpkovaná hmota se dá použít jako nastýlka proti růstu plevelů a vodní erozi.

Nový drtič dřevní hmoty v akci.

Na rybářské baště se staví střecha (29. 10. 2009)

Tesařská firma Kocián, která v létě opravovala krov kostela, staví také střechu na baště u rybníka. Po přípravě prvků vazby byly vztyčeny krovy na první části budovy. Dodavatelská firma se při opravě kostela potýkala s každodenními dešti, po několika měsících sucha opět tesařům po příjezdu do Velkých Pavlovic přšelo každý den na hlavu. Ovšem tesaři jsou tvrdí chlapi!

Práce se dřevem je náročná, leč voňavá.

V parku za Trkmankou vzniká přírodní jezírko (2. 11. 2009)

Nezbytnou součástí každého parku je voda. Dodavatelská firma Zahrady & závlahy z Brna se pustila do realizace přírodního jezírka v lesoparku u zastávky ČD, které jednak okráší

nově vznikající část parku, ale také návštěvníkům nabídne příjemné zákoutí s vodou a vodními rostlinami, což je v našem suchém kraji vzácný prvek. Izolaci jezírka provedla firma Witolda Lugowského ze Šlapanic, poté již nic nebránilo napuštění vody místními hasiči.

Jezírko v novém parčíku – cíl vycházek po městě a příjemné místo vhodné pro relaxaci.

Premiéra dalšího pomocníka Služeb města V. Pavlovic

(2. 11. 2009)

Služby města Velké Pavlovic využívají od 2. listopadu 2009 nového multifunkčního pomocníka - manipulátor Farezin, který zefektivní práci při výstavbě a údržbě města. Premiéru měl na pokládce dlažby na chodníku v ulici V Údolí.

Manipulátor Farezin měl pracovní premiéru v ulici V Údolí.

Sál sokolovny mění svou tvář

(3. 11. 2009)

V úterý 3. listopadu 2009 začali pracovníci stavební čety ZD a malíři s pracemi na opravách sálu a schodiště sokolovny. Ta spočívá v opravách popraskaných omítek, odstranění starého dřevěného obložení a kompletní výmalbě sálu a schodiště.

Zrekonstruovanou sokolovnu si měla veřejnost možnost prohlédnout již 14. prosince 2009, kdy se zde konal vánoční koncert „Před Vánoce dlouhý noce...“.

Kapitální úlovek na konec sezóny

(8. 11. 2009)

Rybář Petr Vojta ulovil v městském rybníce krásného kapra, který měřil úctyhodných 80 cm a vážil 9,7 kg. Jako návnada posloužila obyčejná kukuřice. Svému kolegovi asistoval s

podběrákem pan Zdeněk Hanák. A jak je dobrým zvykem, po změření a zvážení, úspěšný lovec vrátil kapříka rekordmana zpět do rybníka. Na talíři neskončil!

Kapřík fešák! I tací krasavci žijí pod hladinou našeho rybníka.

Prostranství okolo zastávky ČD opět krásnější

(10. 11. 2009)

Pracovníci služeb města se pustili do úpravy okolí zastávky ČD za Trkmankou. Byly zde vybudovány chodníčky a štěrková plocha pro parkování osobních aut. Cestujícím vlakem se zkulturní podmínky příchodu a odchodu k objektu ČD.

Bohužel, neustálé rozbíjení veřejného osvětlení, laviček a ničení veřejné zeleně vandaly snižuje hodnotu prostředí, které v posledních letech prodělalo zásadní změny k lepšímu. S politováním musíme však konstatovat, že jsou vandalové skutečně jen stěží přemozitelní soupeři. Boj s nimi se mnohdy podobá boji s pověstnými větrnými mlýny.

Příchod k zastávce ČD je opět o něco pohodlnější, okolí budovy pěknější.

Nový odvodňovací kanál u železnice udělá přítrž záplavám

(19. 11. 2009)

Pracovníci služeb města se pustili v druhé polovině měsíce listopadu do budování odvodňovacího kanálu, který bude proputkem pod železniční tratí odvádět srážkovou vodu z polí

pokračování na str. 8

a vinic z trati Nadzahrady do říčky Trkmanky. Starý příkop nevyhovoval. Při bouřkách byly často zaplaveny koleje tak, že musela být provedena výluka dopravy. Za pouhé tři pracovní dny byla vybudována podstatná část díla, které dotváří pěkné prostředí v okolí nového parku.

Nový odvodňovací kanál zabráni nežádoucímu zaplavení polí a kolejí při prudkých deštích.

Myslivci začali s příkrmováním zvěře

(24. 11. 2009)

Sychravé podzimní období je v souvislosti s myslivostí spojováno především s lovem, ale právě v tomto čase pro myslivce nastávají povinnosti s příkrmováním zvěře. Zvěř si musí předem zvyknout na místo, ke kterému se má na krmení v zimě stahovat. Musí včas zjistit, kde cukrovku, kukuřici, pšenici a seno najde. Zároveň se tak myslivci snaží předcházet škodám, které by zvěř v zimě napáchala na trvalých porostech.

Rozvoz cukrové řepy po revíru.

Padesátníci oslavili své životní jubileum na radnici

(29. 11. 2009)

V sobotu 28. listopadu 2009 pozval starosta města Ing. Pavel Procházka na radnici k slavnostnímu přijetí všechny občany města, kteří v letošním roce slaví 50. narozeniny. Po krátkém kulturním programu a slavnostním projevu, ve kterém všem popřál mnoho zdraví a poděkoval za jejich práci a aktivity ve prospěch města, seznámil všechny přítomné společně s místostarostou Ing. Zdeňkem Karberem s výhledovými plány rozvoje Velkých Pavlovic.

Po slavnostním přípitku velkopavlovickým vínem si hosté prohlédli prostory radnice a právě probíhající výstavu fotografií pana Bohumila Lošťáka.

Ročník 1959 byl při příležitosti svých kulatých narozenin slavnostně přijat na radnici města.

Komorní dětský sbor ZUŠ zaspíval v Dolních Kounicích

(3. 12. 2009)

Skupina ČEZ uspořádala tradiční adventní setkání partnerů Jaderné elektrárny Dukovany v kostele svatých Petra a Pavla v Dolních Kounicích. V programu vystoupila varhanice Věra Heřmanová a trumpetista František Kříž. Druhá půle koncertu patřila Komornímu sboru ZUŠ Velké Pavlovice, který vede Mgr. Josef Hanák a na varhany doprovází ředitelka ZUŠ Milena Karberová. Pásmo koled obecenstvo ocenilo nadšeným potleskem.

Dolnokounický kostel sv. Petra a Pavla rozezpívaly děti z Velkých Pavlovic.

Karolína Bártová & Věra Procingerová

PUBLICISTIKA

Putujícím po NOVÉ CYKLOSTEZCE Velké Pavlovice – Bořetice svítilo na cestu listopadové sluníčko

O státním svátku **17. listopadu 2009**, zapsaném v kalendáři jako Den boje za svobodu a demokracii, kdy si celá Česká republika připomíná dvacáté výročí od začátku Sametové revoluce, **byla ve Velkých Pavlovicích slavnostně otevřena nová cyklostezka z Velkých Pavlovic do Bořetic.** Finanční prostředky pro realizaci projektu byly získány ze **Státního fondu dopravní infrastruktury, Jihomoravského kraje** a z rozpočtů obcí Velké Pavlovice a Bořetice.

Významného okamžiku oficiálního uvedení cyklostezky do provozu se zúčastnili poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky **Ing. Pavel Suchánek**, zastupitel Jihomoravského kraje **Ing. Jiří Kadrnka**, starosta města Velké Pavlovice **Ing. Pavel Procházka**, starosta obce Bořetic **Václav Surman**, starosta obce Němčičky **Petr Slezák** a starosta obce Vrbice **Vlastimil Bařina**, kteří společně přestřihli stuhu a tím zahájili provoz na cyklostezce. Před samotným aktem slavnostního přestřžení pásy bylo všem budoucím uživatelům, ať už cyklistům, pěším, in-line bruslařům, popřáno mnoho pěkných zážitků z putování modrohorskou krajinou.

Dalšími vzácnými hosty byli zástupci **dodavatelské firmy Marcusborg**, pan **Jan Popovský**, který zajišťoval po celou dobu budování cyklostezky stavební dozor a také pan **Jiří Janás** za Klub českých turistů, jež se se svými kolegy „značkaři“ zasloužil o kvalitní označení nových turistických tras v lokalitě Modrých Hor. Nechyběli ani **zastupitelé z Velkých Pavlovic**, ale především **spousta cyklistů, turistů, dětí a další veřejnosti**, která si nenechala ujít možnost poprvé se projet nebo projít po nové stezce s kvalitním příjemným povrchem.

Zajímavým zpestřením programu byla **výsadba dvou památných „Třešní přátelství“**. Mladé stromky vlastnoručně zasadili do úrodné jihomoravské země starostové projektové partnerských obcí – za V. Pavlovice Ing. Pavel Procházka a za Bořetice Václav Surman. Doufáme, že se

stromky dobře ujmou, že budou prospívat, brzy zarodí sladké chutné plody a především, že odolají čím dál častějším nevítaným atakům vandalů.

Protože je **17. listopad Dnem studentstva**, zapojili se do akce také studenti velkopavlovického gymnázia. Ti připravili na trase nové cyklostezky několik zábavných zastavení pro naše ratolesti. Děti si mohly vyzkoušet svou zručnost, šikovnost a důvtip – to vše samozřejmě odměněno sladkými bonbónky, lízátky a jinými laskominami.

Přestože neleží **rozhledna Slunečná** bezprostředně na trase nové cyklostezky,

Přestřžením stuhu byla k radosti veškeré pohyb milující veřejnosti oficiálně uvedena do provozu nová cyklistická stezka z Velkých Pavlovic do Bořetic.

jako je kupříkladu ovárek s křenem či teplá zabijačková polévka. Pro děti zde byly připraveny špekáčky i s opékacími pruty a samozřejmě rozdělaný ohýnek, kde si mohla drobtina lahůdku sama připravit.

Kdo své putování u rozhledny nevzdal

a rozhodl se projít stezku celou, zajisté nelitoval. U benzínové stanice Shell nad Bořetice se podávalo výborné svařené víno a také bořetický čokoládový závin. Posledním bodem programu byla prohlídka **nového hotelu Modré Hory v Bořeticích**, kde bylo možné posedět a také si dát dobrý oběd.

Ačkoliv se po ránu slavnostní den nejevil co se týče počasí příliš optimisticky, opět nás ve finále nenechalo sluníčko na holičkách. Pravou listopadovou mlhu se mu sice úplně rozpráší nepodařilo, ale jak se říká, svítilo o sto šest. V kombinaci s teplotami okolo úctyhodných 15 stupňů vyálkalo v průběhu celého dne spousta

dalších cyklosturistů, in-line bruslařů, vycházkářů a rodin s dětmi a pejsky.

Premiérový den nové cyklostezky Velké Pavlovice – Bořetice se vydařil k plné spokojenosti téměř pěti stovek účastníků.

Ing. Zdeněk Karber & Karolína Bártová

Tak tedy – ŠTASTNOU CESTU!

byla zde jedna z nejvýznamnějších a pro mnohé také jedna z nejdelších, zastávek. S jistotou můžeme tvrdit, že těch pár kroků či šlápnutí do pedálů navíc stálo opravdu za to. Pod rozhlednou byla pro návštěvníky připravena pravá moravská zabijačka, kde nechyběly žádné tradiční lahůdky,

ŠAMPION

letošní
PROMENÁDY ČERVENÝCH VÍN
putoval do Kobylí

**Tiché soustředění - odborná degustace vyžaduje
notnou dávku pozornosti a letité zkušenosti.**

**Bez kvalitní obsluhy se žádná přehlídka vín neobejde.
Na letošní Promenádě nalévala mládež z velkopavlovické chasy.**

**Předávání cen vinařům - zleva Ing. Zdeněk Karber, PhDr. Ludvík Jankovič,
sklepmistr vítězné Patrie, a. s. Kobylí Marcel Lanžhotský,
Ing. Pavel Procházka s konferenciérem Rastínem Janovičkem.**

V pátek 20. listopadu 2009 ohodnotilo 32 odborných degustátorů 144 vzorků červených vín, které byly přihlášeny do soutěže Promenáda červených vín 2009. Pod vedením MUDr. Martina Křístka předsedové komisi - Vít Sedláček, Leoš Horák, Ing. Lubomír Skřival, Bc. Jaroslav Suský a Ing. Marek Babisz vybrali z nejlepších vín v kategoriích **šampiona Promenády červených vín**. Stalo se jím **André 2007 z Patrie Kobylí a. s.**

Hrozny na toto víno dozrály v podnikových vinicích ve vinařské obci Kobylí, v trati Holý kopec. **Patria Kobylí získala dále za kolekci soutěžních vzorků cenu Zlatá kolekce vín, Stříbrnou získal Oldřich Drápal z Brna a Bronzovou Vít Sedláček z Vrbiče.**

O týden později, tedy ve dnech **27. a 28. listopadu 2009** proběhla ve společenském sále vinařské firmy Vini-um a. s. ve Velkých Pavlovicích **veřejná prezentace VI. ročníku soutěžní přehlídky Promenáda červených vín.**

Slavnostního předávání cen vinařům se v pátek zúčastnili starosta města Ing. Pavel Procházka, za Forum Moravium o.s. Ing. Zdeněk Karber, za senátorskou kancelář Ing. Jana Hajdy PhDr. Ludvík Jankovič a sommelier Jan Blažek.

Ocenění pro vítězné vinařství - Šampion soutěže, Zlatá kolekce vín a deset diplomů za medailová umístění převzal **sklepmistr Patrie Kobylí a.s. pan Marcel Lanžhotský.**

K dobré pohodě při víně hrála cimbálová muzika Slovácko ml. z Mikulčic. Hojná návštěvnost Promenády po oba dny svědčí o velkém zájmu vinařů i veřejnosti o kvalitní červená moravská vína. Akce byla podpořena **Vinařským fondem České republiky.**

**Ing. Zdeněk Karber
& Věra Procingerová**

Trubači, myslivci a veřejnost

uctili vzpomínkovou mší svatého Huberta

Lov je starý jako lidstvo samo. Zvěř byla vždycky vážená a v době kamenné možná vzácnější než dnes. Proto člověk stanovil zásady nejen zvěř lovit, ale i ošetřovat a chránit. Ošetřování revíru mělo dva motivy - potravu a vášně.

Všude v celém světě jsou podzimní lovy spojovány s **patronem myslivců sv. Hubertem**. Jako patron lovců začal být uctíván v Belgii, poté v Holandsku a v Německu. K nám byl zaveden jeho kult koncem 17. století německou šlechtou, zvláště pak Františkem Antonínem hrabětem Sporckem, a postupně zatlačil do pozadí kult sv. Eustacha.

Podle staré pověsti byl syn augustiánského Bertranda Hugibert vášnivým lovcem. Lovil však bez mysliveckých zásad a zvěř krutě zabíjel. Při jednom lovu na jelena se uštvané zvíře zastavilo, mezi parohy se mu objevil zářící kříž a tajemný hlas vyzýval Huberta k pokání. Ten se po smrti

Svatý Hubert – patron myslivců

své manželky stal řeholníkem v Lutychu a změnil své jméno na Hubert. Zemřel v roce 727 a byl prohlášen za svatého.

V církevním kalendáři je sv. Huberta 3. listopadu a tento den považují myslivci za svůj svátek.

SVATOHUBERTSKÁ LEGENDA

(Text je převzatý s minimální jazykovou úpravou z publikace "Životopisy svatých" vydané v Praze v roce 1899, text je publikován včetně dobového pravopisu)

Již za století desátého ctili myslivci v Ardennách sv. Huberta jakožto vyvoleného patrona svého a slavili výroční památku jeho po ukončení podzimních honů dne 3. listopadu. Časem oblíbili si na uctívání jeho obětovati prvotinky i desátky zvěře do roka ulovené. Přímluvy sv. Huberta dovolávali se myslivci i jiní lidé obzvláště v nebezpečnostech na honbách, zejména když pokousání byli od vlků nebo psů, odtud vyzýván sv. Hubert jakožto patron proti vzteklině.

Svatý Hubert bývá zobrazován obyčejně jako myslivec klečící před jelenem s parohama, mezi nimiž jest zářící kříž. Podnět k tomu dala myslivecká pověst, že prý Hubert, pokud ještě žil po světsku, vyjel si kdysi do lesa na lov, jemuž byl vášnivě oddán, a spatřil pojednou statného jelena s lesknoucím se křížem mezi parohama, což prý ho tak dojalo, že klesl na kolena a zvolal: "Jáť, o pane, jsem příčinou utrpení tvého!" Tento zjev uvedl ho dle pověsti na cestu pokání.

SVATOHUBERTSKÁ MŠE VE VELKOPAVLOVICKÉM KOSTELE

V sobotu 31. října 2009 zněly zaplněným kostelem Nanebevzetí Panny Marie neobvyklé a přitom vznešené tóny lesních rohů. Letos poprvé nechala i Myslivecká jednota Velké Pavlovice sloužit slavnostní Svatohubertskou mši.

Podvečerní mši celebroul Mgr. Petr Papoušek, na lesnici troubily trubačky Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Tradiční troubená Svatohubertská mše svatá se uskutečnila k počtě české myslivosti, přírody a za živé i zemřelé myslivce a lesníky.

Mše, kterou provázela duchovní lovecká hudba, při-

Trubačky Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně rozezněly libými tóny velkopavlovický kostel.

lákala v sobotním podvečeru do kostela nebývalé množství lidí - myslivců, jejich rodin, přátel myslivosti a dalších, toužících po neobvyklém duchovním a kulturním zážitku. Po skončení mše ještě trubačky před kostelem zahrály několik skladeb, které návštěvníci mše ocenili bouřlivým potleskem a jen pomalu a neochotně se začali rozcházet do svých domovů...

Věra Procingerová

MODLITBA KE SVATÉMU HUBERTOVI patronu myslivosti

Všemohoucí, věčný, dobrotivý milosrdný a spravedlivý Bože, který jsi na lovu tak milostiplným a zázračným způsobem svatého Huberta k víře obrátil, Tebe prosím já i my všichni ctitelé tvého služebníka svatého Huberta, věnuj nám milostivě skrze jeho svatou přimluvu svoji Božskou přízeň a dopřej nám množství zvěře v našich honitbách a propůjč nám potřebné štěstí při lovu, nás pak opatruj před všelikým nebezpečstvím před úrazy koňmo i na voze, a naše psy pak ochraňuj před vzteklinou, abychom Ti zde na zemi mohli vzdávat nezměrný dík a na onom světě věčně Tebe se svatým Hubertem chválili, ctili a velebili skrze Ježíše Krista našeho Pána, jenž s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen!

František Antonín hrabě Šporck

“Seničtí studenti poznávají Velké Pavlovice”

Toto konstatování bylo zároveň také názvem jednodenního zájezdu studentů senického gymnázia ze sousedního Slovenska do Velkých Pavlovic, jež se uskutečnilo jako již páté setkání v rámci programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007-2013, projektu Rozhlédni se a poznávej.

Slavnostní přijetí senických studentů na radnici města ve Velkých Pavlovicích.

Po deváté hodině ranní dorazili seniční studenti s doprovodem do Velkých Pavlovic, kde byli přijati místostarostou města Velké Pavlovice Ing. Zdeňkem Karberem na radnici města. Místostarosta studenty seznámil v krátké uvítací řeči s naším městečkem, s jeho historií, současném dění a prioritami rozvoje do budoucnosti. Ke studentům promluvil také ředitel hostujícího senického gymnázia Mgr. Pavel Otépk, ředitel hostitelského velkopavlovického gymnázia PaedDr. Vlastimil Kropáč a také ředitel velkopavlovické ZŠ RNDr. Ludvík Hanák.

Další body zajímavého programu, tedy přátelský basketbalový zápas, prohlídka školních budov, soutěže a prezentace, se uskutečnily na půdě gymnázia a samo-

zřejmě i prostorech nedávno moderně zrekonstruované tělocvičny. Senická mládež byla mile překvapena vysokou úrovní moderního vybavení školy, příjemným prostředím a vlídným zacházením našich studentů, jež se návštěvě celý den intenzivně a ochotně věnovali.

Počasí o úterním dnu 27. října 2009 bylo jako na objednávku a tak se i přechod vycházkou přes celé městečko až do restaurace, kde byl naplánován oběd, stal velmi příjemným a uvolněným okamžikem dne. Studenti byli svými průvodci seznámeni se zajímavými, především historickými stavbami, jako je kostel Nanebevzetí Panny Marie, sousední hřbitov se vzácnou barokní bránou, kontribučenskou sýpkou atd..

V odpoledních hodinách čekal na hosty nenáročný pěší výšlap na rozhlednu Slunečná, novodobou dominantu nejen turistického areálu Nad Zahradami či města Velké Pavlovice, ale především nepřehlédnutelnou vizuálně atypickou stavbu celého širokého okolí.

Ačkoliv vede cesta k rozhledně mezi vinohrady, byla absolvována naprosto suchou a nezablácenou nohou – seniční se tak stali snad historicky první oficiální výpravou, která se prošla po nově budované cyklostezce z Velkých Pavlovic do Bořetic, jež byla v době jejich návštěvy ve fázi finálních úprav. Než se výprava vydala za hranice našeho města, navštívila také lesopark za Trkmankou, který všechny skutečně překvapil. Takovou oázu klidu,

V rámci poznávání okolí našeho městečka nemohli seniční minout novou dominantu Velkých Pavlovic – rozhlednu Slunečná. Odměnou za zdolání všech pětasedmdesáti schodů jim byl úžasný výhled do lůna pestrobarevné podzimní krajiny jihu Moravy.

navíc neustále se rozrůstající, zde nikdo neočekával.

Po výstupu na rozhlednu a nezbytném společném fotografováním se všichni zahraniční účastníci zájezdu a jejich hostitelé s úsměvem a dobrou náladou rozloučili. Zároveň si přislíbili další setkání, které

by se mělo uskutečnit v prosinci 2009, tentokrát ve slovenské Senici.

Přestože bylo třeba v rámci tohoto setkání překročit státní hranici, na žádné bariéry nikdo nenarazil. Slovenština je tolik podobná češtině, hranice se pomalu, co se týče cestování v rámci Schengen-

ského prostoru, stala jen pouhou čarou na mapě, vzdálenost obou družebních měst je vzdusnou čarou pouhých 50 km a tak nic nebrání dalšímu setkávání, přátelství a možná i zajímavým přeshraničním projektům.

Karolína Bártová

“Aj vo vyššom veku život nekončí...”

V pátek dne 16. října 2009 se ve slovenském městě Senica uskutečnilo setkání seniorů spřátelených měst Velké Pavlovice – Senica v rámci „Mesiaca úcty k starším“.

Velkopavlovičtí seniori se měli možnost zúčastnit této celodenní příjemné akce s bohatým kulturním program díky Programu přeshraniční spolupráce ČR – SR 2007-2013 projektu Rozhlédni se a poznávej.

Jak jsme se mohli přesvědčit z nadšených ohlasů velkopavlovických účastníků zájezdu, výlet byl naprosto na jedničku. A jak jej hodnotí pořadatelé a zároveň i neskutečně štědrí hostitelé na slovenské straně hranice?

Jak mezi protagonisty hlavního kulturního programu tak i mezi obecnstvem byli mladí i starší, ve vzájemné souhře a porozumění...

Hlavní organizátorky seniorského mezinárodního setkání – paní Božena Hradská a paní Emilie Zajícová.

MOST MEDZI GENERÁCIAMI S POSOLSTVOM KULTÚRNEHO DEDIČSTVA

Pondelok, 19 október 2009 (zdroj: www.senica.sk)

Oktober je mesiacom úcty k starším. Každoročne sú pri tejto príležitosti pre dôchodcov pripravované rôzne podujatia a spoločné posedenia. Tento rok sa po prvý krát Trnavský samosprávny kraj, Mesto Senica, Krajská organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska a JDS Senica rozhodli zorganizovať podujatie, ktoré by nebolo venované iba našim najstarším. Pripravili projekt s názvom Most medzi generáciami s posolstvom kultúrneho dedičstva. A tak sa v piatok 16. októbra 2009 stretla v Dome kultúry v Senici generácia starších - životom ostrihaných a skúsených - s mladými, ktorých skutočný život ešte len čaká.

Dôchodcovia chceli prostredníctvom prehliadky ľudových piesní odovzdať študentom posolstvo dedičstva ľudových tradícií, ľudovej piesne a predviesť mladým, že aj vo vyššom veku život nekončí a v tomto veku, ktorý sa nazýva aj jeseňou života, sa dokážu zabaviť.

Slovenské ľudové piesne v podaní súborov z celého trnavského kraja si vypočuli nielen dôchodcovia zo Senice, ale na ich pozvanie aj ich rovesníci z moravského partnerského mestečka Veľkých Pavlovíc. Generáciu mladých zastupovali študenti Obchodnej akadémie a Gymnázia L. Novomeského.

To, ako dokážu spievať pre potešenie svoje a svojho publika, predviedli súbory z Hlbokého, Holíča, Brestovian, Kuklova, Hrnčiaroviec nad Parnou, Moravského sv. Jána a Voderád. Po skončení vystúpení jednotlivých súborov sa všetci spoločne presunuli do tanečnej sály, kde sa pokračovalo v zábave pri živéj hudbe a tanci až večerných hodín.

Toto podujatie, ako znak úcty a vďaky k našim skôr narodeným občanom, sa mohlo uskutočniť vďaka finančnej podpore TT SK a Mesta Senica a konalo sa pod záštitou predsedu TT SK Tibora Mikuša.

Manželé Kocourkovi se svými syny.

Vítání občánků v obřadní síni na radnici města V. Pavlovice.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ - prastarý rituál se dodržuje dodnes

Již bratři Mrštíkové vzpomínají ve svém nejúspěšnějším literárním díle Rok na vsi obřad vítání nových občánků starostou obce do života. Předlohou pro děj příběhu se jim stala nedaleká jihomoravská vesnička Diváky. Proto je více než přirozené, že se s tímto krásným něžným rituálem na jihu Moravy pokračuje dodnes.

V sobotu dne 28. listopadu 2009 přivítal starosta města Velké Pavlovice Ing. Pavel Procházka spolu s matrikářkou

Měú Velké Pavlovice paní Dagmar Švástovou pět dětí, tři děvčátka a dva chlapce. Starosta popřál rodičům spoustu radosti a štěstí ze svých ratolestí, harmonický domov a současně také pevné nervy při ne vždy jednoduché výchově. Zdůraznil také, že každý občan našeho města je velmi důležitá a vážená osoba a to ať je dospělý jedinec, nebo malé děťátko.

V krátkém programu vystoupila se svým pěveckým pásmem mladá děvča-

ta za klavírního doprovodu Romana Veverky a děti z mateřské školy s recitací básničky pod vedením paní učitelky Boženy Procházkové.

Všem za vytvoření pěkné dojemné atmosféry děkujeme a děťátkům přejeme nekonečné štěstí a radost ze života!

Karolína Bártová

Veselé zamyšlení nad neveselou dobou ...

CHCI MOBIL I BEZ MŮJHO

Listopad. Je podzim. Vinohrady babička prodala, v sadě máme uklizeno a nemám pořádné do čeho píchnout. S nechutí prohlížím letáky s akčními slevami na zboží až 80%. Uvědomuji si, že nic takového nepotřebuji. A navíc, jsem patriot. Nakupuji převážně v prodejnách v našem městě. Také víno si kupuji od místních vinařů, přestože mám v mém rodišti k dispozici zcela zdarma zásoby mého otce.

„Tatko, jdeme na předváděčku!“, zvolala drahá choť. „Pána Jána!“, skonal jsem skoro já. Protože jsem se ale nudil doopravdy, svolil jsem. Měl jsem totiž nastudované z letáku, že dají každému manželskému páru mobil. Zajímalo mně, zda je to skutečně pravda. Navíc to mělo být v místním podniku, takže „patriotismus“ byl splněn.

Na letáčku bylo napsané, že máme honem zavolat, neboť je o tuto akci velký zájem. Se nedivím. Mobil zadarmo, to jenom tak někdo nedá. První věc která mi

vadí, je čas začátku předváděčky. Proč už hned po obědě? Odpovídám si sám, že je to asi zaměřeno na nepracující, tedy taky na důchodce. Když nastává den „P“, den předváděčky, začínám mít „P“, průjem. Jsem nervní, jestli odolám nátlaku prodávajícího.

Ve 12.45 sedím na svém místě, které mi přidělil „přednášející“. Tedy prodejce. Paní v letech usedá naproti mně. Drží ještě místo kamarádkám. Po obou stranách vedle sebe. Prodejcem je důrazně napomenutá, aby si sedla na kraj stolu. Říká mu svůj záměr, ale onen muž ji napomíná ještě důrazněji, že zasedací pořádek si určuje on a ne ona. „Safra, tady bude asi dneska husto“, říkám si. Radši se zdržím mých obvyklých, přidrzlých připomínek.

Už to začíná, přijíme si na jakési jubileum. Jsem odkojen pitím vína z pohárků, které byly ve sklepech, kde nebyl zaveden vodovod. Nijak se tedy nedivím, že jsou skleničky pro pití šampusu trochu upatlané. Nikdo není dokonalý. Také se snažím letmým pohledem zachytit značku nápoje, ale mladý muž je tak obratný, že to jeho

pohyby nedovolují.

První otázka na mne. To je další věc, která mně na předváděčkách vadí. „Pane, v jakém nádobí vaříte?“, zní otázka. Ty, jo. Neznám nic jednoduššího, než mu říct pravdu. „V hrnci!“, vyhrkl jsem ze sebe. „To taky vím, že ne v kotlíku,“ zněla reakce podrážděného prodejce. Příště raději budu držet jazyk za zuby, ať mluvím zkušeněji. Otočím se za sebe, kde mám dalších patnáct lidí. Kde je zbytek? Vždyť je na jejich akce prý nával!

Prezentace hrnců začíná. Jen tak mimochodem nám prodejce se svým kamarádem, který prý bude něco vařit, ukazuje vystavené nože a nějaký ruční robot, což je zboží od jejich sponzorů. Nezapomenou poukázat na to, že jejich firma pracuje i ve zdravotnictví. Jak chvályhodně. Některé menší firmy také přispívají nemocnicím, dětem v domovech a jímám a přitom to nikde neprezentují. Snažím se nerozčilovat, je to přece jenom reklamní akce. A ten mobil!

Prodejcem je mi hned nato zasazena další rána. Tentokrát do svědomí. Sděluje

nám, že jsme tady všichni kvůli zdraví a tedy kvůli sobě a ne kvůli nějakému mobilu. Stydím se.

Ženské si už špitají, kolik že vystavené zboží stojí. Mají to v malíčku. Připadám si jako bych nikdy nenakupoval. To je to, že chodím do obchodů jenom v Pavlovicích.

Rána jako z děla, obchodník sděluje cenu zboží hned na začátku. Myslel jsem, že se to říká na konci! Je to něco přes 60.000,- Kč za celou sadu.

Věkový průměr osazenstva v sále mohu téměř jistě stanovit nad šedesát let. Pokouším se počítat a zjišťuji, že pokud bych tam já nebyl a ani má manželka, tak se věkový průměr zvýší ještě o pět let. To jenom pro pořádek, aby jste si dovedli představit cílovou skupinu marketingu firmy.

Šedesát tisíc se mi zdá celkem dost, ale marketing se asi domnívá, že tato skupina má už našetřeno. Musím marketingu předvádějící firmy dát zapravdu, já našetřeno nemám.

Jeden, z předvádějících stále mluví. Mluví o zdravém jídle, o zdravém stylu života. Jenom z jejich hrnců je jídlo nej!

Druhý (nazval jsem ho pro sebe Horst, jako ten pán z Teleshopingu), začíná něco vařit. Mám to! Bota jako trám. Druhý prodejce chystá kuřecí maso a ještě nějakou oblohu. Maso přitom upravuje na dřevěné destičce! Samé zdraví, samý cholesterol, Parkinson a nevím ještě co, ale bakterie žijící ze zbytků potravin v dřevěné destičce nám dají přímo pod nos! Radši jsem zticha. Už jednou jsem se spálil.

Začínám být unavený. Oči se mně zavírají. Jak to asi působí na starší lidi? Otočím se a zjišťuji, že jeden pán usnul úplně a jedna dáma usíná tzv. s přestávkami. Všimne si toho i prodejce a hned na to nahlas upozorňuje, aby se spáči cítili trapně. Nebo spíš abych věděl co se mnou bude, když zaspím. Naštěstí má pán tvrdý spánek a nic mu nevádí. Hlavně že bude mít babička ten mobil!

Je čas ochutnávky. Všichni ožili. Doce-la znatelně jde poznat, kdo neobědval. Nejedná se sice o žádnou světovou gastronomii, ale maso mně připadne opravdu jiné než běžně upravené. I brambory a zelenina. Někdo tomu nechce věřit a ochutnává květák potřetí. Mrkev počtvrté. A kupodivu i celer. Zadarmo? Ať mě to aj rozškusne.

Tak už jste dojedli? Chutnalo Vám? Znely otázky. Byl jsem potichu, nestihl jsem ani pořádně ochutnat, protože paní odnaproti píchala párátkem do kousků jídla tak rychle, že jsem tomu nemohl uvěřit a nezmohl jsem se na to, píchnout si sám. A to jsem měl konečně do čeho! Příště musím před předváděčkou trénovat, a třeba se i najím.

Jen tak mimochodem, vzpomínám si na Velkopavlovické vinobraní, kde jeden z prodejců předváděl kráječ na zeleninu. Z okurek dělal tak nádherné tvary! Lidi,

nechutnejte to! Chutná to pořád jako okurek! Sám jsem se u tohoto stánku díval na šikovné ruce pána se zaujetím, ale lidi co chtěli ochutnat jsem nechápal já ani předvádějící. A že jich bylo!

Vraťme se k předváděčce. Ono to vlastně nebyla předváděčka. Prodávající nás upozornil, že se nejedná o předváděčku, ale o prodejní akci!

Toto zamyšlení jsem chtěl napsat zvesela, ale jedna věc moc ke smíchu nebyla. Dozvěděl jsem se, že pokud budu vařit v hliníkovém, smaltovaném či dokonce nerezovém nádobí, budu mít pravděpodobně ve stáří z důvodu usazování těžkých kovů v těle Alzheimerovu nebo Parkinsonovu chorobu. No a teď ony dvě věty na nás: „Znáte příznaky těchto nemocí? Přece nechcete, aby se o vás ve stáří musely děti starat v takovém stavu!“ Nevím, jakže to vlastně s těmi kovy je, ale tlačít takovým stylem na letité dámy a pány se mi zdá docela drsné.

Bližíme se ke konci akce. Prodejce si nás zavolá k sobě s tím, že se nemusíme bát. Cvičit nebudeme. Začínám mít silně na paměti, že jsem katolík a do žádné jiné církve nechci. Naštěstí ani o náboženství nejde.

Prodejce se začíná velmi nahlas ptát. Líbí se Vám to? Věřte tomu? Přidává na důrazu hlasu. Slevuje celou sadu až na nějakých přibližných 32.000,-Kč. Už alespoň vím, proč hned na začátku říkal cenu sady hrnců bez „slevy“. To aby mi připadlo, že půl ušetřím.

„Chcete k tomu nože? Dám Vám nože! Chcete k tomu ruční robot? Máte ho mít!“, křičí celkem bujaře prodávající. Aspoň

jsem se dozvěděl, na co že mají ty sponzory.

Jsou rozdány obálky s výhrami. Nic se nelosuje, přeci nejsme děti. Prodejce si výherce vybírá sám, aby mohl dát obálky těm, kteří vypadají na to, že by ...

Potom si každý pár zvlášť volají ke stolku. Upřednostnění jsou „výherci“ s obálkami. Hraje hudba, aby nikdo neslyšel „stolečkový“ rozhovor. Hudba mně kupodivu štvála ještě doma, protože manželka si pořád dokola zpívala Michala Davida, kterým tam hrál také pořád dokola.

Jsem přivolan ke stolku. Mám na paměti, že jsem tam kvůli tomu, abych zjistil, jestli nelžou! Chci mobil! Nechci hrnce. U stolečku přežívám. Dělam mrtvého brouka. Pán asi vycítí, že se mnou nehne. A tak náš rozhovor končí.

Po „stolečkování“ přichází na řadu rozdávání mobilů. Mám ho v ruce! Nemohu uvěřit, že nelhal! Jsem nadšený. V obchodě bych ho koupil minimálně za 600,- Kč. Přepočtem zjistím, že mně vlastně zaplatili 100,- Kč/hod. 300 mám já, 300 má manželka. Jsem rozradostněn tím, že to není v České republice ještě tak špatné.

Za tři dny procházím kolem jedné z ubytoven. Vidím tam vozidlo oné firmy zabývající se zdravým vařením. Už vím proč nás bylo na předváděčce málo. Prodejci by nemuseli tak veliký dav ukočírovat a proto si jej raději rozdělili na víc dnů.

Závěrem bych chtěl uvést, že nijak nezpochybňuji kvalitu výrobků firmy, jejíž prezentaci jsem navštívil a zároveň bych chtěl poděkovat této firmě za ten mobil! I když to vlastně nepotřebuji. Už jeden mám.

Petr Hasil

Hasiči čerpali vodu ze sklepů

Tři jednotky dobrovolných hasičů z Velkých Pavlovic, Rakvic a Kobylí vyjžděly v sobotu navečer do velkopavlovické ulice Pod Břehey. Ve sklepech rodinného domku se totiž nacházelo asi čtyřicet kubíků vody.

„Ještě při průzkumu hasičů nebylo jasné, kde se voda ve sklepech vzala. Vodovodní rozvod tam majitel natažený neměl a v posledních dnech ani silně nepršelo,“ vyličil událost starosta velkopavlovických hasičů Petr Hasil s tím, že jednou z možností, jak se voda ve sklepech objevila, byla porucha na vodovodním řádu, který vedl pod silnicí v ulici V Údolí. To také vzápětí pracovníci Vodovodů a kanalizací Břeclav potvrdili.

„Pracovníkům společnosti nezbylo nic jiného, než přítok vody zastavit a s pracemi pokračovat druhý den ráno. Také obci doporučili uzavření silnice pro vozidla v ulici V Údolí, a to z důvodu možného propadání,“ dodal Hasil.

Hasiči odčerpali vodu i ze sklepa sousedního domku, kde se také objevila. „Při každém odčerpávání vody z kvelbených sklepů je důležité počítat s možností narušení statiky. Do sklepů se nesmí vstupovat. Naštěstí měli toto pravidlo hasiči na paměti, a tak zborcený kvelb jednoho ze sklepů zasypal pouze elektrické kalové čerpadlo. To se podařilo vyprostit v neděli po zajištění místa proti dalšímu možnému sesunu půdy,“ potvrdil nebezpečí při akci starosta.

Pitnou vodu měli lidé v zasažené ulici k dispozici v neděli dopoledne.

Zdroj: Břeclavský deník

PRAKTICKÉ RADY PRO KAŽDÉHO

Co jsou to poruchy učení u dětí a jak je rozeznáme

Již v prvních třídách si může učitel i rodič povšimnout problémů dítěte při zvládnání učiva, avšak teprve při přetrvávajících obtížích ve druhé třídě se doporučuje (zpravidla v pololetí) návštěva **v pedagogicko-psychologické poradně**, aby bylo zjištěno, zda se opravdu jedná o **vývojovou poruchu učení**. Vždy se jedná především o blaho dítěte a správný přístup k jeho vzdělávání.

Co je tedy o těchto poruchách známo?

Jejich výskyt je spojen s poruchami jemných nervových spojení v mozkové struktuře, které vznikají v době vývoje plodu v těle matky. Dítě tedy není „hloupé“! Pro zajímavost, je známo, že i s poruchami učení lze vystudovat vysokou školu či může být dítě jinak nadané-mluví se tak o „dvojí výjimečnosti dítěte“.

Kdo a jak může pomoci?

Proces nápravy potíží dítěte je dlouhodobý proces, jehož cílem je odstranění nebo zmírnění obtíží dítěte a zlepšení stavu jeho psychiky. Zkušenosti ukazují, že neexistuje univerzální účinná metoda a je důležité vědět, že nápravou se zabývají speciální pedagogové, kteří také poskytují rady v této oblasti.

Jaké typy poruch učení známe?

Dyslexie – porucha osvojování čtenářských dovedností. Byla vnímána nejdříve, protože nejnápadněji ovlivňovala školní úspěšnost dítěte. Tvoří asi 50% všech diagnostikovaných vývojových poruch učení.

Dysgrafie – projevuje se výraznými obtížemi v osvojení si psaní (učení se tvarům písmen) nebo celkovou nápadnou neobratností v písemném projevu.

Dysortografie – nápadné nebo i nesmyslné pravopisné chyby plynoucí z neschopnosti aplikovat třeba i dobře osvojená pravopisná pravidla. Chybí cit pro jazyk.

Dyskalkulie – porucha schopnosti operovat s číselnými symboly. Obtíže s orientací v číselné řadě, záměna pořadí číslic a řádů aj..

Dalšími poruchami bývá **dysmuzie** (problémy v rozlišování tónů, nepamatuje si melodii, není schopen reprodukovat rytmus), **dyspraxie** – porucha obratnosti aj. Samostatnou kapitolu tvoří poruchy pozornosti.

Každá z uvedených forem poruch může být považována za příznaky poru-

Přestože se děti snaží, někdy jim to ve škole skutečně nejde. Pak je nutné přijít na to - proč?

chy až tehdy, když vzhledem k ročníku školy a věku dítěte jde o výrazné snížení a dlouhodobé selhávání ve školní výkonnosti. Jednotlivé příznaky se zpravidla kombinují a prolínají a ztěžují dítěti učení. Pokud dítěti není věnována péče, postupně ztrácí o předměty, kde selhává, zájem. Může z nich mít i strach a tím dochází k zatěžování psychiky. Nastupuje únava a zkracuje se doba pozornosti ve škole. Učení přestává být efektivní.

Je taky podstatné vědět, že není třeba panikařit hned, když dítěti něco ve škole nejde. Všechno potřebuje svůj čas, navíc příkladně naučit se číst není jednoduché. Jedná se o velký krok, zvláště u dětí, které se opravdu teprve v první třídě číst učí a nejsou již „před-učeny“ z domu. Pokud se takovému školáčkovi v první třídě jen pletou písmenka b-d-p, nejde o nic výjimečného. Záměna dlouhých a krátkých samohlásek bývá také častá.

Pomalé osvojování dovedností číst, psát i počítat pak může být způsobeno i jinými vlivy, jako nízkou úrovní rozumových schopností či nezralostí.

Závěrem tedy, pokud má rodič pochybnosti o problémech

v učení u dítěte, je lépe navštívit pedagogicko-psychologickou poradnu a nechat dítě vyšetřit. V případě, že dítě na vyšetření doporučí škola, rodič si vyšetření nehradí. V podstatě jde ale v obou případech hlavně o to, vědět jak s dítětem dále pracovat a jak mu pomoci v rozvoji jeho osobnosti.

Všem rodičům přeji, aby jejich děti na začátku školní kariéry problémy s učním neměli a pokud ano, tak aby byly jen přechodné. Důležitá je hlavně trpělivost a v případě obtíží dítěte i spolupráce a komunikace s třídním učitelem. Za mnoho let

jim prošlo „rukama“ plno dětí a již také většinou poznají, kdy by bylo vhodné pro blaho dítěte zkusit navštívit pedagogicko-psychologickou poradnu.

Přeji příjemné prožití vánočních svátku a pěkný nový rok dětem i jejich rodičům.

Mgr. Bc. Jana Pláteníková

Z FARNOSTI

NEČEKANÝ DAR

ZPOZA OCEÁNU

V letních měsících letošního roku byla provedena generální oprava střechy a krovů nad sakristií velkopavlovického kostela Nanebevzetí Panny Marie. O opravě se objevila řada aktualit na městských internetových stránkách a samozřejmě se o této významné a finančně náročné události psalo i ve Velkopavlovickém zpravodaji.

Zpravodaj je vždy, kromě distribuce občanům Velkých Pavlovic, zveřejňován na webových stránkách města a zároveň je také rozeslán poštou rodákům, kteří v našem městečku již nežijí, avšak mají stálý aktivní zájem sledovat vše, co se u nás děje. Zpravodaje se tak dostanou nejen do všech koutů naší republiky, ale mnohdy i za její hranice a občas i přes oceán.

Jeden takový Zpravodaj doputoval až do daleké Kanady k manželům Marii a Františkovi Kostrhunovým. Je až z podivem, jaké naprosto nečekané a štědré reakce se dostalo na popud Velkopavlovického zpravodaje č. 4/2009 velkopavlovické farnosti. Začtete se do následujících řádků ... Věříme, že Vás stejně příjemně překvapí jako nás!

9. října 2009

Milí přátelé ve Velkých Pavlovicích,

nevím, jak začít, tak tím, že se jmenujeme Marie a František Kostrhun. Manžel je rozený Velkopavlovčák, tak já tam také patřím. Jeho rodiče tam žili celý život.

My jsme byli oddáni v roce 1948, je to už pár let, oddával nás mužovo přítel P. Jan Machač.

Jak jsme se mohli zase podívat do Československa, rodiče už nebyli, ale náš přítel byl. Vyhledali jsme ho a měli jsme radost, že jsme se setkali. Pak se na čas odmlčel, až nám jeho známí z Kanady poslali tuto kartičku. To je tak ve zkratce o nás.

Dostáváme Velkopavlovický zpravodaj a tam se dočítáme, že si tam dobře vedete. Tam jsme se dozvěděli, že je třeba lecos opravit na kostele. Je to velká položka, která je třeba na opravu a tak jsme si řekli, že bysme mohli také trochu pomoci. Požádali jsme pana Nesvadbů o vaši adresu.

A tak dnes posíláme šek (International Money Order) na 20.000 \$ (v přepočtu k aktuálnímu kurzu cca 340.000,- Kč). Je poslán na jméno Frank Kostrhun 9. října 2009 a je zaplacený na vaši adresu.

Požádali jsme o mši za naše rodiče, za což děkujeme a v ten den, až budete v kostele, budeme tam po boku s vámi.

Vaši Marie a František Kostrhunovi

Velkopavlovická farnost za dar manželům Kostrhunovým od srdce děkuje a nekonečně si jej váží. Ještě jednou – děkujeme!

Mgr. Petr Papoušek & Karolína Bártová

**Kostel Nanebevzetí Panny Marie
ve Velkých Pavlovicích**

Jak pokračuje oprava střechy kostela Nanebevzetí Panny Marie

V letošním roce provedla firma Břetislav Kocián z Třebelovic první etapu opravy střechy kostela ve Velkých Pavlovicích. Presbytář a bývalá sakristie už je opravená. Když se rozdělala střecha kostela, tak začaly přivalové deště a několikrát nám zateklo do kostela.

Po vinobraní, až vše pořádně vyschlo, jsme museli znovu presbytář vymalovat.

Příští rok se chytáme zahájit druhou etapu opravy, celou loď kostela. Náklady se vyšplhají na bezmála 2.000.000,- Kč. Po domluvě s farní radou jsme zahájili pravidelné měsíční sbírky na opravu střechy kostela, každou první neděli v měsíci.

Budeme opět žádat o dotaci z Ministerstva kultury z Havarijního fondu. Finanční náklady na opravu však mnohonásobně překračují naše finanční možnosti. Proto se obrácíme na Vás s prosbou o pomoc. Buď můžete přispět na opravu každou první neděli v měsíci ve sbírce v kostele. Nebo můžete poslat libovolnou částku na účet u České spořitelny a. s. č. 1381746379/0800.

Díky velkorysosti Vašich předků byl kostel vybudován do dnešní podoby a bez Vaší pomoci by dnešní projekt byl těžko realizován.

**Vše dobré vyprošuje a za Vaši pomoc děkuje
Mgr. Petr Papoušek, administrátor farnosti**

VZPOMÍNKA

na misie

V roce 2002 byly ve Velkých Pavlovicích a Němčičkách Lidové misie, které pořádali misionáři z Vranova nad Dyjí. Loni se uskutečnily Lidové misie v Horních Bojanovicích.

Letos proběhla obnova Lidových misí v Horních Bojanovicích. Kromě známých tváří kněží přijely i řádové sestry ze Slavkova u Brna.

Při této příležitosti jsme udělali fotku u nového kněžského hrobu v Horních Bojanovicích.

Zleva: P. Petr Papoušek, P. Marek Dunda, P. Jan Richter, jáhen František Řezníček.

Přehled vánočních bohoslužeb & program chrámového sboru LAUDÁMUS na VÁNOCE

Kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Velkých Pavlovicích

24. prosince 2009 * Štědrý den * 22.00 hod.

Ignác Händel
Adam Michna
J. S. Bach
A.Vlk

Česká vánoční mše
Vánoční rosička
Puernatus in Beetlehem
Narodil se Kristus Pán

25. prosince 2009 * Boží hod vánoční * 10.30 hod.

směs vánočních koled:

koleda Byla cesta, byla ušlapaná
B. Martinů Co to znamená
P. Prow Sarabanda pro 2 zobcové flétny
koleda Nesem vám noviny
koleda V půlnoční hodinu
koleda Den přeslavný

26. prosince 2009 * Sv. Štěpán * 10.30 hod.

Na Svatoštěpánské mši zahraje a zazpívá tradičně dětská dechová kapela a dětský pěvecký sbor při ZUŠ Velké Pavlovce

27. prosince 2009 * Sv. Rodina * 10.30 hod.

31. prosince 2009 * Sv. Silvestra * 18.00 hod.

1. ledna 2010 * Nový rok * 10.30 hod.

směs vánočních koled:

koleda K Ježíškovi do Betléma
koleda Jak jsi krásné
koleda Dej Bůh štěstí
koleda Jak jsi krásné
koleda Veselé vánoční hody

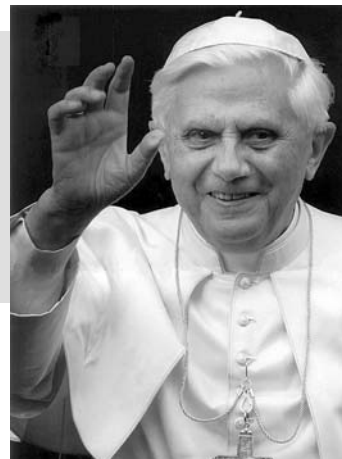
Změna programu vyhrazena

Dialog - vzdělání - charita

... ohlédnutí za papežskou návštěvou

Papež Benedikt XVI. adresoval české katolické církvi část svého poselství už za letu, když poskytl přítomným novinářům rozhovor. Přinášíme jednu otázku, která se týká návštěvy České republiky:

Česká republika je velmi sekularizovanou zemí, kde je katolická církev v menšině. Jak může česká církev za těchto okolností efektivně vnášet obecné dobro do společnosti?

Papež Benedikt XVI., vzpomínky na setkání v naší zemi ...

Rád bych podotkl, že jsou to převážně tvořivé menšiny, které determinují budoucnost. Je důležité, aby česká katolická církev sebe jako tvořivou menšinu vnímala. Je podstatné, aby církev hodnoty, které přináší, ukazovala ne jako hodnoty minulosti, nýbrž jako hodnoty, které jsou v dnešní době velmi živé a naprosto relevantní. Církev je musí aktualizovat, být přítomná ve veřejné debatě, v zápase o pravdivý koncept svobody a míru. Tím může přispívat v rozličných oblastech společnosti.

V první řadě v dialogu mezi ateisty a věřícími. Každá ze skupin potřebuje tu druhou. Ateisté se nemohou spokojit jen s prostým zjištěním, zdali Bůh je, anebo není, ale měli by objevovat velké dědictví víry.

Katolíci se zase nemohou spokojit s tím, že mají víru, ale musí hledat Boha stále víc a víc a učit se v dialogu s ostatními poznávat ho stále novými způsoby. To je první krok - veliký intelektuální, etický a mezilidský dialog. Poté, na úrovni vzdělávací, má církev významný úkol: formovat.

V Itálii hodně mluvíme o vzdělávací pohotovosti. Je to problém, který je společný celému Západu - církev zde musí znovu a znovu aktualizovat, konkretizovat a otevírat pro budoucnost své veliké hodnotové dědictví.

Třetí oblast je charita, jež vždy byla jednou ze základních částí církevní identity. V nejrůznějších komunitách, tam, kde je potřeba, odvádějí čeští křesťané obrovskou práci právě v charitativní oblasti. Pomáhají též trpícím na ostatních kontinentech a tím dávají veliký příklad v odpovědnosti za druhé na poli mezinárodní solidarity, která je jednou z podmínek udržení míru.

Mgr. Petr Papoušek

Vánoční přání

Přeji všem občanům,
aby se pravda a láska
narodila v srdci každého z nás
a vydržela nám po celý rok 2010.
Požehnané Vánoce a Nový rok.

P. Petr Papoušek, farář

KULTURA

Emocionální snímky bez názvů a komentářů ... tichá krása přírody ve fotografiích Ing. Bohumila Lošťáka

V sobotu 7. listopadu 2009 byla ve výstavním sále velkopavlovické radnice zahájena výstava fotografií Bohumila Lošťáka. Expozice zachytila průřez autorovou tvorbou za téměř šest desítek let.

Akci pořádal Rotary klub Valtice-Břeclav, jehož je pan Ing. Lošťák zakládajícím členem. Záštitu přijal starosta Velkých Pavlovic Ing. Pavel Procházka a guvernér Rotary distriktu Česko-Slovensko pan Ing. Bc. František Ryneš. Na slavnostní vernisáž se přijelo podívat mnoho přátel a obdivovatelů díla B. Lošťáka z nejrůznějších koutů naší vlasti i ze Slovenska.

Publikum přivítal starosta města Ing. Pavel Procházka, který ocenil charismatickou osobnost autora a vyzvedl jeho vztah

Na slavnostní vernisáž se sešlo nečekaně mnoho milovníků křehké krásy přírody a fotografie. Se svou tvorbou a vystavnými snímky všechny přítomné seznámil sám autor.

Pan Bohumil Lošťák v přátelském hovoru se starostou Velkých Pavlovic panem Procházkou.

k přírodě, kterou nejen fotografuje, ale po celý život se věnuje její ochraně a rozvoji. Zkušenosti ze své profese lesníka uplatňuje při výsadbách stromů, v současnosti zakládá alej kaštanovníku jedlého u Tří Grácií v Lednicko - valtickém areálu.

Prezident RC Valtice-Břeclav MUDr. Milan Polášek se podělil s obecníkem o své zážitky, kdy společně se svým přítelem Bohumilem dlouhé hodiny vyčkávali až motýli či ptáčkové usednou v mistrově zahradě na sochu Krista před objektív.

Guvernér Ing. Bc. František Ryneš vyslovil potěšení zahájit výstavu nejstaršího a také nejproslulejšího člena Rotary v České a Slovenské republice. Ocenil jeho výjimečné dílo i vztah k charitativní činnosti, která je hlavním posláním Rotary klubů na celém světě.

Hlavním řečníkem se stal fotograf MVDr. Pavel Heřman z Třebíče, kterému se podařilo přesně vystihnout charakter vystavených snímků: „**Fotografie Bohumila Lošťáka nepotřebují názvy ani slovní komentář autora o jejich vzniku, neboť působí samy svým obsahem a svou emocionalitou.**“

Pozdravit svého přítele přišla i Ing. arch. Anna Procházková, 1. zástupkyně hejtmana Jihomoravského kraje, která popřála hodně zdraví a energie při péči o Kaštánku u Tří Grácií.

V kulturním programu vystoupily zpěvačky Eliška Vomáčková, Lýdie Procingerová a Nela Škrobáková, které za klavírního doprovodu ředitelky ZUŠ Mileny Karberové přednesly pásmo slováckých písní, ukázky z Cikánských melodií a Moravských dvojzpěvů Antonína Dvořáka.

Na závěr vernisáže si oblíbeným mistrovým Modrohorským červeným připil radní a předseda kulturní komise města pan Jiří Hanzálek, místostarosta Ing. Zdeněk Karber a radní Ing. Jaroslav Benda PhD.

Malá ukázka z celoživotního díla Ing. Bohumila Lošťáka.

Ing. Zdeněk Karber

Premiérový koncert HRAJE A ZPÍVÁ CELÁ RODINA odstartoval šňůru vystoupení všech generací

V nedělním odpoledni 25. října 2009 se v sále na radnici ve Velkých Pavlovicích konal koncert **HRAJE A ZPÍVÁ CELÁ RODINA**. Žáci školy vystoupili se svými rodiči, kteří Základní uměleckou školu ve Velkých Pavlovicích také absolvovali. Ve výročním roce, kdy si ZUŠ Velké Pavlovice připomíná 60. let od svého vzniku, slaví své krásné životní jubileum také pan **učitel Oldřich Jeřábek, jež na ZUŠ vyučoval 50 let.**

Pedagogové školy zahráli několik jeho skladeb a pan učitel doprovodil na klavír svou vnučku - zpěvačku Radanu Villínovou. **Největší kapelu postavila rodina Bálkova**, kde společně s rodiči vystoupily tři dcery - Markéta, Zdeňka a Hanka. Dále muzicírovali Anna Dobručká s maminkou, Štěpánka a Eliška Veverkovy s maminkou, Beáta Blahová s maminkou, Vojtěch Antoš s rodiči, Jan a Ondřej Míchalovi s tatínkem,

Tomáš a Lukáš Melicharovi s tatínkem, jimž doplnil čtvrtý part pan učitel Zbyněk Bílek.

Zaplněný sál odměnil vystoupení hudebníků a zpěváků nadšeným potleskem a zdá se, že koncert Hraje a zpívá celá rodina nebyl poslední a založil novou tradici muzicírování v našem městě.

Milena Karberová

Hrající rodinky s jubilantem panem učitelem Jeřábkem.

Něžné tóny příčné flétny a klavíru dokáží rozehrát ruce maminky a dcery rodiny Bálkovy.

Singing Ladies zazpívaly v Hustopečích

Singing Ladies pod taktovkou Mileny Karberové navštívily hustopečský Dámský klub, kde všechny přítomné potěšily písněmi z repertoáru legendární The Beatles.

Pěvecký sbor Singing Ladies z Velkých Pavlovic vystoupil se svým tradičním repertoárem - písněmi **The Beatles** na akci **Dámského klubu Hustopeče** v pořadu s názvem **Procházka staletími**.

Moderátor Viktor Janč postupně představil zaplněnému sálu MěKS ukázky šatů a klobouků od 19. století až do současnosti. Hosty pořadu byly také tanečnice ze souboru Amélie z Pavučiny a brněnské herečky z **Divadla MALÉHRY Daniela a Nikola Zbytovská a Barbora Seidlová**.

V předvánočním čase si mohli návštěvníci akce koupit dárky - šperky, keramiku, klobouky, čepice a šály, speciální balíčky čaje, kávy a vánoční cukroví. K ochutnání byla i kolekce svatomartinských vín.

Milena Karberová

ZAHÁJENÍ VÝSTAVY

Děti z Modrých Hor aneb Velké Pavlovice očima dětí

O kulturní program vernisáže se postaral flétnový soubor při ZUŠ Velké Pavlovice Pišťalky.

V pátek 4. prosince 2009 byla ve výstavním sále velkopavlovické radnice slavnostně zahájena výstava s názvem **Děti z Modrých Hor aneb Velké Pavlovice očima dětí**, kde autory vystavovaných děl jsou žáci 1. a 2. stupně ZŠ.

Úvodem zazněl zpěv dívčího kvarteta ze 4. třídy za doprovodu fléten a slovem všechny přítomné přivítal ředitel školy RNDr. Ludvík Hanák. V krátkém programu, který se svými žáky připravily třídní paní učitelky z 1. stupně, zazněla recitace, autorské čtení Terezy Hiclové a o hudební stránku se postaral flétnový soubor Pišťalky ze ZUŠ ve Velkých Pavlovicích pod vedením Mgr. Jana Míchala a za klavírního doprovodu Ondřeje Míchala. Nechybělo i malé pohoštění!

Mgr. Veronika Prokešová

Ukázka krásných výtvarných děl našich školáků.

„Bylo radostí u vás být!“

Vzkazuje velkopavlovickým cestovatel a spisovatel JIŘÍ MÁRA

Jiří Mára potěšil a okouznil všechny, kteří přišli na setkání s tímto charismatickým autorem v úterý v podvečer prvního prosincového dne na akci Městské knihovny a TIC Velké Pavlovice.

Úvodem řekl, že se sám nepovažuje ani za cestovatele, ani za spisovatele či fotografa, ale že je pouze mluvčím svého osmnáctiletého syna, upoutaného na invalidní vozík a toužícího podívat se do nejvzdálenějších zemí světa.

Tématem vyprávění byl Nový Zéland a již nyní můžeme všem účastníkům večera prozradit, že Jirka Mára znovu přijede do Velkých Pavlovic za rok, aby vyprávěl o cestování po Japonsku. Díky ochotě autora si již dnes mohou čtenáři přečíst nejen jeho první knížku *Nový Zéland – země protinožců*, ale i tři další knihy: *Nový Zéland – návrat k protinožcům*, *Na vozíku na rovníku (o cestě po Ekvádoru a Galapágách)* a letošní knihu *Japonskem s otevřenou pusou*.

Po ukončení besedy se zašel pan Jiří Mára za doprovodu radního Jaroslava Bendy podívat na výstavu kolegy fotografa Bohumila Lošťáka.

Je nepochybné, že beseda se líbila také studentům velkopavlovického gymnázia, kam přišel autor vyprávět o putování po zemi protinožců ve středu dopoledne.

Spisovatel Jirka Mára i organizátoři akce ještě jednou touto cestou děkují všem, kteří na besedu přišli i v sychravém prosincovém podvečeru a vytvořili báječnou přátelskou atmosféru. „Bylo radostí u vás být“, vzkazuje Jiří Mára.

Mgr. Dana Růžičková

Vyhodnocení literární soutěže

MOJE BABIČKA

1. místo kategorie ŽÁCI 2. a 3. TŘÍDY ZÁKLADNÍ ŠKOLY
Eva Novotná, 2.B, ZŠ Velké Pavlovice

Moje babička

Rozhodla jsem se napsat o své babičce Marii ze Štoků. Babička vyrůstala se třemi dalšími sourozenci a s rodiči v malém domku u lesa na Pasekách - Kudlově nedaleko Zlína. V této krásné krajině se jim všem dobře žilo. V lese sbírali jedlé houby, maliny, borůvky a brusinky.

Celá rodina hrála v ochotnickém divadle. Babička také tancovala a zpívala ve Slováckém krúžku ve Zlíně. Všude musela chodit pěšky. Přes zimu, když napadlo hodně sněhu, dostávaly děti po vyučování polévku na posílnou domů.

Za války se všichni učili německy. Babiččin bratr Jaroslav byl totálně nasazen u Drážďan v Německu. Pracoval tam v továrně na výrobu zbraní. Před koncem války se hodně nemocný vrátil domů.

Babička měla kamarádku Lojzinku. Obě holky byly výtvarně nadané. Měly možnost navštěvovat loutkové divadlo přímo na Kudlově. Z původního loutkového divadla, kde začínala známá autorka příběhů pro děti Hermína Týrlová i hudební skladatel Zdeněk Liška, se staly Filmové ateliéry Kudlov - Zlín.

Kamarádka babičky po ukončení studia pracovala jako vedoucí výrobního štábu u České televize Brno. I v soutěžním pořadu Manželský pěti-boj.

Babička se odstěhovala do Štoků za dědou Janem. Sportovali i s dětmi. Při práci v Lesprojektu zakreslovala babička do map také výsadbu stromků v lesních školkách. Kreslila i do zpravodajů.

Za necelé dva roky bude babičce už osmdesát let. Je stále čilá a hodně čte. V tom jsem po ní. Už nemá rodiče, bratra, manžela ani kamarádku. Ale má aspoň hodně děti a nás, vnoučata.

Soutěž vyhlásily v září letošního roku Městská knihovna a TIC Velké Pavlovice, pod záštitou města. Docela netrpělivě jsme čekali, jestli se pavlovické děti do soutěže přihlásí a jak se s tématem poperou.

Příznáváme, že bychom to nedokázali bez pomoci pedagogů jak ze základní školy, tak z gymnázia. Jistě také jejich zásluhou jsme pak dostali do knihovny tolik krásných příspěvků, že členky hodnotící komise Karolína Bártová, Věra Procingerová (TIC V. Pavlovice), Mgr. Dana Růžičková (MěK V. Pavlovice) a Dagmar Zemanová (ZŠ Zaječí) měly velmi těžký úkol a velmi se snažily, aby hodnocení a ocenění mladých autorů bylo spravedlivé. Nakonec byla jako hlavní kritérium hodnocení zvolena přitažlivost a zajímavost vyprávění, schopnost vyprávět nejenom o babičce, ale také o nějakém společném zážitku.

Vítězné práce ve všech třech kategoriích si můžete přečíst v tomto zpravodaji, všechny ostatní práce jsou ještě do 15. prosince vystaveny v městské knihovně a jsou všechny krásné a láskyplné.

Výsledné hodnocení:

1. kategorie – žáci 2. a 3. třídy základní školy

1. místo **Eva Novotná**, 2. tř.
2. místo **Martin Bank**, 3.A tř.
3. místo **Renáta Martincová**, 3.A tř.

2. kategorie – žáci základní školy – 12 let

1. místo **Jan Michal**, 12 let
2. místo **Nikola Kynická**, 12 let
3. místo **Anna Polachová**, 12 let
+ **Denis Dagidir**, 12 let

3. kategorie – studenti gymnázia – 13 a 14 let

1. místo **Martina Čermáková**, 14 let
2. místo **Martin Hádlík**, 14 let
3. místo **Eliška Mainclová**, 13 let

Mgr. Dana Růžičková, knihovnice

1. místo kategorie ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY – 12 let
Jan Michal, Základní škola Velké Pavlovice

Moje babička

Já jsem měl dvě babičky, ale jedna mi umřela když jsem byl malý, proto chci říct něco málo o babičce, která stále žije (naštěstí).

Jmenuje se Marie Mikulicová (roz. Nesvadbová) narodila se 8. 9. 1952 a je prvním rokem v důchodu (ale pořád je jako zamlada), má tři děti, jedním z nich je i moje maminka.

Babička pomáhá svému manželovi ve vinařství (Vinařství Mikulica) a mezi námi jí to jde moc dobře. Když ještě nebyla v důchodu tak rozvázala seniorům obědy. Já jsem jí někdy pomáhal.

Skoro vždy na konci prázdnin jezdíme s bráchou a babičkou a dědečkem na výlety - byli jsme na Pálavě, v Náměšti nad Oslavou, v Dalešickém pivovaru a na dalších místech.

Co se týká ohledně samotné babičky: když máte trable, např. s rodiči, tak za ní zajdu. Babička není od toho, aby vás hlídala, ale od toho, aby s vámi trávila čas, když ho máte, abyste se u ní mohli „ukrýt“, aby vám dávala veškeré informace, aby vás mohla rozesmát, ale především, aby vás měla ráda.

Proto mám babičku moc rád a za jinou bych ji nevyměnil.

1. místo kategorie STUDENTI GYMNÁZIA – 13 a 14 let
Martina Čermáková, Gymnázium Velké Pavlovice

Moje babička

Moje babička se jmenuje Alena Gajdová. Je poměrně mladá, má kolem padesáti let. Bydlí společně s dědečkem ve větším rodinném domě v Lednici a pracuje jako účetní v Břeclavi.

S nadsázkou si dovoluji tvrdit, že tak jako ona vypadá teď, bude vypadat Britney Spears v padesáti letech. Jsou si velice podobné. Dlouhé blond vlasy, milé oči a upřímný úsměv. Na první pohled tahle žena určitě nepřipomíná typickou babičku.

Mladý vzhled ovšem není všechno, čím dominuje. Smysl pro humor zdědila již po své babičce. Na světě je jen málo lidí veselejších než je ona, dobrodružství je její druhé jméno.

To jsem se s ní a mými sestřenicemi vypravila do Chorvatska. Slunce páliło a my jsme všechny úmorně přemlouvaly babičku, ať jdeme na pláž, nakonec souhlasila.

Na pláži se to jen hemžilo lidmi a my si našli krásné místo ve stínu. Lehla jsem si a dala si do uší sluchátka. Říkala jsem si, že tady bude nuda, ale to jsem nejspíš zase podcenila moji babičku.

Upoutala ji totiž jedna atrakce, kterou provozovali na pláži. V čem spočívala? Byl to nafukovací banán zaháknutý za motorovou loď. Princip byl jednoduchý – udržet se. „Jdeme na banán“, rozhodla babička. Všechny jsme se zvedly a šly za ní. „Děcka, mám problém. Kam dáme klíče?“ Nechápatě jsem se na ni podívala a pak mi to došlo. Klíče od chaty. „Nech je tady“, navrhla jsem. „Jo a někdo nám je ukradne... Mám nápad!“ Babička udělala něco, co by normální osobu nikdy nenapadlo. Strčila si klíčky do spodního dílu plavek a sedla na banán, na kterém jsem již seděla já společně s mými sestřenicemi.

Loď nastartovala a banán se rozjel. Byla to sranda, ale jen do doby, než jsme nevybraly zatačku, banán se s námi převážil a my jsme skončily ve vodě. Alenka, nejmladší sestřenice, prohlásila, že už na tu žlutou věc nesedne. Po dlouhém vysvětlování jsme ji nakonec přesvědčily. Znovu jsme nasedly a jelo se na břeh.

Když jsme se vrátily k chatě, babička zjistila, že nemá klíče. To byl poprask! Ta vyváděla! Nejlepší bylo, jak objasňovala paní domácí ztrátu klíče...

S babičkou na dovolenou? Už nikdy! Ale povím vám, že s ní se člověk opravdu nenudí.

Domácí perníčky pro dětské čtenáře

Pracovnice Městské knihovny
a TIC Velké Pavlovice
připravují na sváteční dny konce roku

VÝSTAVKU DOMÁCÍCH VÁNOČNÍCH PERNÍČKŮ

se záměrem, že začátkem nového roku
nabídnou vystavené perníčky
dětským čtenářům jako sladkou odměnu.

*Prosíme proto maminky a babičky,
které perníčky v předvánočním čase pečou,
aby darovaly na výstavku
do Městské knihovny Velké Pavlovice
pár kousků tohoto krásného tradičního pečiva.
Pomozte nám udělat radost dospělým
a později potěšit dětské čtenáře.*

Mgr. Dana Růžičková, knihovnice

DVD Krojované hody 2009 v prodeji

Máte rádi atmosféru a barevnost
velkopavlovických krojovaných hodů
a rádi si na ně zavzpomínáte i v průběhu
roku? Vaše vzpomínky můžou být živější
a barevnější se souborem

DVD Krojované hody Velké Pavlovice 2009

DVD si můžete zakoupit v knihovně
a na Turistickém informačním centru
ve Velkých Pavlovicích za **350,- Kč.**

Zavádka 2009

- první stárka Dominika Hájková a první stárek Petr Mikulica.

SPOLKY A KONÍČKY

Podzimní OKRESNÍ VÝSTAVA KRÁLÍKŮ, HOLUBŮ A DRŮBEŽE

Již tradičně uspořádala Základní organizace Českého svazu chovatelů Velké Pavlovice na přelomu října a listopadu, tedy ve dnech 31. října a 1. listopadu 2009 Okresní soutěžní výstavu králíků, holubů a drůbeže.

Pro samotné chovatele je tato výstava často vyvrcholením jejich celoroční snahy o odchov co nejlepších jedinců a ocenění takového krasavce je pak zároveň i oceněním jejich práce a chovatelského úsilí. I když samotných chovatelů stále ubývá a jejich věk se stále zvyšuje, byla i v tomto roce výstava úspěšná.

Díky myxomatóze, která řádila koncem srpna a v průběhu září, bylo tentokrát vystaveno jen 197 králíků 27 plemen a barevných rázů. Další změnu ve výstavnictví králíků pozorujeme v úbytku masných plemen. V současné době se i králík stává domácím mazlíčkem. To ve výsledku znamená, že se do popředí dostávají zakrslá plemena králíků.

Z dalších zvířat bylo vystaveno 310 holubů 45 plemen a barevných rázů a 69 voliér s 10 plemeny vodní drůbeže a se 30 plemeny a barevnými rázy hrabavé drůbeže. Mnoho z vystavovaných jedinců bylo prodejních a tak si zde zájemci z řad vystavovatelů i návštěvníků mohli některé z vystavovaných zvířat zakoupit a osvěžit svůj domácí chov.

Svá zvířata na soutěž přihlásili chovatelé z okresu Břeclav, Hodonín, Vyškov, Znojmo, Brno - venkov, Opava a samozřejmě slovenští sousedé. Z velkopavlovických chovatelů vystavovali: Vincent Hirčák, Antonín Komosný, Jan Procinger st. a Jan Procinger ml., Bronislav Procinger a Ing. Zdeněk Karber, z nové generace chovatelů vystavovali mladí chovatelé Jakub Procinger a Pavel Krejčířík.

Vítězem v soutěži králíků se stal pan Emil Němeček z Horních Bojanovic s plemenem Velký světlý stříbrný, v kategorii drůbeže pan Václav Gróf z Velkých Bílovic s plemenem Velsumka zdrobnělá a v holubech opět pan Gróf s plemenem Německý výstavní holub tmavý.

Další výstavou v chovatelské hale bude ve dnech 23. a 24. ledna 2010 Speciální výstava koburských skřivanů a římanů, při které se bude konat i místní výstava holubů.

Věra Procingerová

Velkopavlovický úspěšný chovatel pan Vincent Hirčák.

Hasiči viděli šlehat plameny několik metrů vysoko

Ve čtvrtek 22. října 2009 měli velkopavlovičtí hasiči cvičení. Většinou je očekávána na cvičeních spíše teoretická část a hasí se jenom „jako“. Ostatně, kdo by asi chtěl zalít vodou např. patro školy.

V Hustopečích v areálu firmy Flaga Český Plyn, spol. s r.o., byl simulován skutečný požár a hasiči si mohli vyzkoušet přiblížit se k několika set stupňovému žaru ve speciálních ochranných oblecích. Samozřejmě byli ještě chráněni vodní clonou.

Cvičení pro hasiče vedl rakouský specialista na bezpečnost v oboru plynárenství, který dovedl zaujmout nejen atraktivními plameny, ale i praktickými ukázkami. Kupříkladu bylo znázorněno ve skleněné nádobě, jak se chová propanbutan v tlakové láhvi při odběru nebo jak se takový plyn chová, když uniká zkapalněný. Dokonce nám bylo předvedeno, že je možné tento zkapalněný plyn umístit do nádoby bez víka (nádobu okamžitě omrzla, protože plyn má -42 °C) a zapálit jej. Bez tlaku hoří jako olympijská pochodně.

Plameny vypadaly hrozivě, naštěstí šlo tentokrát pouze o simulovaný zásah.

Petr Hasil, SDH Velké Pavlovice

Velkopavlovičtí hasiči zasahovali v letošním roce u 45 mimořádných událostí.

25 událostí je evidováno jako požár, 2 události jako dopravní nehoda, 14 událostí jako technická pomoc a dvě události jako záplavy. Jedenkrát byli hasiči u úniku plynu a jednou vyjeli také k planému poplachu. Z těchto zásahů, zasahovali hasiči 16krát v katastru svého města.

V letošním roce nebylo pro jednotku SDH pořízeno tolik výstroje a výzbroje jako v letech minulých. Není to zapří-

činěno světovou krizí, ale spíše šetřením finančních prostředků na následující rok.

Městu Velké Pavlovice byla schválena dotace pro hasiče na nákup staršího dopravního automobilu. K dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 250.000,- Kč bude muset Město Velké Pavlovice přidat 108.000,- Kč. Vozidlo by tedy mělo být zakoupeno za necelých 400.000,- Kč.

Dopravní automobil slouží především pro přepravu osob. Hasiči mají v plánu koupit takového vozidla, které bude smět řídit i řidič, který vlastní řidičské oprávnění skupiny „B“. Vozidlo bude tedy konstruované na devět míst včetně řidiče. Vozidlo bude moci být využíváno i při výcviku, tedy i na dopravu

hasičů na soutěže.

Protože se i samotný sbor snaží investovat finance do hasičiny, bylo zakoupeno malé kalové elektrické čerpadlo. To hasičům chybělo při odčerpávání menšího množství vody.

Na závěr roku je plánováno v jedné z garáží vybudování nových regálů. Někam všechny věci dát musíme a plánované auto musíme také někde zaparkovat.

Rok 2009 u hasičů

Soutěžní družstvo se letos zúčastnilo několika soutěží, které byly zařazeny do

břeclavské hasičské ligy. Nikdy se velkopavlovičtí hasičům nepodařilo „stát na bedně“, ale také nelze letošní sezónu považovat za nevydařenou. Seznamování se s novým čerpadlem, které bylo přivezeno těsně před zahájením sezóny neproběhlo tak snadno, jak se předpokládalo. Někdy se roztrhla hadice, někdy bylo potřeba doladit samotné čerpadlo a většínou byli pomalí i samotní hasiči.

Letos 8. ledna hasiči svítily osvětlovacím stožárem na zasněžený svah u Šlechtitelské stanice. Na dobrou věc bude navázáno také v roce 2010. Ovšem musí být splněno několik zásadních podmínek - musí napadnout sníh (pokud jej bude málo, necháme si jej dovést z ulic města), musí alespoň trošku mrznout (aby byl důvod uvařit si vřelý čaj a voňavý svařák) a nesmí být víkend (to se může sáňkovat i přes den a nemusí se na svah svítit). S tím čajem a svařákem to nemyslete vážně :-), mrznout musí proto, aby se nám sníh nerozpustil.

A jedéééém!

*Krásné prožití
vánočních svátků
a šťastný nový rok
přejí hasiči
z Velkých Pavlovic!*

Petr Hasil

Na návštěvě ve vinném sklípku ...

Letošní Svatomartinské otevřené sklepy přilákaly i zahraniční hosty

Vinaři ze spolku **Víno z Velkých Pavlovic** a **Vinařství Radomil Baloun** přichystali na sobotu **14. listopadu 2009** rekordních sedmáct otevřených vinných sklepů, kde mohli návštěvníci ochutnat sortiment jednotlivých producentů.

U několika vinařů byla již představena letošní Svatomartinská vína, která prošla sítím degustátorů v Národním vinařském centru ve Valticích a mohou tak oficiálně nést etiketu s vyobrazením svatého Martina na koni.

Pro hosty byla u prodeje vstupenek před velkopavlovičskou radnicí připravena **pravá slovácká zabijačka** - ovar, černá polévka, jitrnice, jelita, tlačěnka a gulášek, aby si mohli ochutnávající vytvořit podklad pro degustaci mnoha vzorků vín.

Před radnicí teklo víno proudem ...

pokračování na str. 26 ►►►

Hned tři místní restaurace nabídly **Svatomartinské menu**, což je pečená husa s červeným a bílým zelím, několik druhů knedlíků a džbánků vína. Pochutnat si na těchto delikatesách bylo možné tradičně ve Vinárně u Kaderků, premiérově pro rok 2009 pak v Restauraci u Vavřince a v Restauraci Vinopa. Večer se mohli hosté pobavit na **Besedě u cimbálu** v sále Vinium a.s.

Letošní Svatomartinské otevřené sklepy byly jubilejní, uzavřely totiž první **tucet společně otevřených sklepů ve Velkých Pavlovicích**. První akce tohoto druhu byla v létě 2004. Dnes se konají již třikrát během roku - Májové otevřené sklepy, v červenci Víno v oranžovém a konečně listopadové Svatomartinské.

Sobotní akce přilákala spoustu milovníků vína nejen z naší vlasti, ale i z Německa, Slovenska, Rakouska a Polska.

Ing. Zdeněk Karber

... stejně jako ve všech sedmnácti otevřených sklepech.

PAN FARÁŘ POŽEHNAL mladým vínům ročníku 2009

V neděli odpoledne dne 22. listopadu 2009 se sešla široká vinařská veřejnost na každoročním **svěcení mladých vín**. Slavnost, jež se ve Velkých Pavlovicích pravidelně koná po svátku sv. Martina, se protentokrát uskutečnila ve společenském sále vinařské společnosti Vinium,a.s.

Moderátorkou celého odpoledne byla Mgr. Pavla Michalová, která přivítala **pana faráře Mgr. Petra Papouška**, místostarostu a představitele občanského sdružení **Forum Moravium** Ing. Zdeňka Karbera, místopředsedkyni občanského sdružení **Víno z Velkých Pavlovic** Evu Buchtovou a předsedu **Českého sva-**

zu zahrádkářů Mgr. Alexandra Tomečka.

Žalm zazpívala Ludmila Malhocká a biblické texty a básně přednesla Helena Gajdošíková. Zpěvem program doprovodil mužský Presúzní sbor a cimbálová muzika z Milotic. Celé odpoledne bylo kromě vína věnováno značnou měrou také hudbě, jejíž patronkou je sv. Cecílie slavící právě o 22. listopadu svátek.

Pan farář Mgr. Petr Papoušek si připravil malé zamyšlení o pěstování vinné révy v lidských dějinách a poté požehnal desítkám lahví mladého vína ročníku

2009. Místostarosta města Ing. Zdeněk Karber zdůraznil mimořádnou kvalitu letošní úrody hroznů, která se jistě odrazí ve vynikajících vínech a popřál vinohradníkům mnoho radosti z práce ve vinicích i ve sklípcích. Nejméně po osm století tyto práce přinášely zdejší lidem obživu, a proto se těšily a stále těší velké úctě.

Po společné modlitbě a slavnostním připitku ochutnávali všichni přítomní vzorky letošních vín, které stály opravdu zato!

Ing. Zdeněk Karber

Pan farář Papoušek si přituknul jiskrným mokem také se zpěváky Mužáckého sboru.

Mladé víno ročníku 2009 dosahuje mimořádných kvalit, všem hostům slavnostního odpoledne velmi zachutnalo.

Velkopavlovická vína excelovala

na prestižní přehlídce AWC Vienna 2009

Šestý ročník soutěže vín AWC Vienna 2009 přinesl moravským a českým vinařům **výrazný úspěch**. Národní vinařské centrum vyslalo za podpory Vinařského fondu do rakouské metropole **196 vzorků vín**. Mezinárodní porota naše vína ocenila skvělými **150 medailemi**.

„**Vína z České republiky byla oceněna 150 medailemi, což je opravdu skvělý výsledek,**“ komentuje ředitel Národního

vinařského centra **Ing. Pavel Krška**. „*Jedenáct zlatých a 107 stříbrných doplňuje 32 čestných ocenění Seal of approval. V silné mezinárodní konkurenci je to velký úspěch, zvláště pak, když AWC Vienna získala po pěti letech své existence statut Evropské komise a s 9.164 víny od 1.514 výrobců se stala největší soutěží, oficiálně uznanou Evropskou unií,*“ dodává Krška.

Svá želízka v ohni měla i velkopavlovická **vinařství Pavlovín, Baloun a V&M Zborovský**. A nepřijeli s prázdnou. Vinařství V&M Zborovský získalo 5 stříbrných medailí a 3 čestné ocenění Seal of approval, Balounova vína získala 4 stříbrné medaile a 2 ocenění Seal of approval a Pavlovín si přivezl 1 stříbrnou a 1 ocenění Seal of approval.

Hodnocení základního kola probíha-

lo ve Vyšší vinařské a ovocnářské škole v Klosterneuburgu, kde po dva týdny hodnotilo na **300 degustátorů ze 7 zemí**, mezi nimi i **42 z České republiky a Slovenska**.

„*Letos jsem dostal příležitost pozvat a nominovat vyšší počty hodnotitelů, než v minulých letech. Je to výsledek dobré úrovně těch degustátorů, kteří se zúčastnili v předchozích letech, i vynikajících výsledků a relativně vysokého počtu našich vín, účastnících se této soutěže,*“ konstatoval **Dr. Luboš Bárta**, zodpovědný v organizačním týmu za tuto část zajištění soutěže.

„*Účast tuzemských degustátorů na tak významné zahraniční soutěži je i výbornou školou, která zvýší jejich přehled. Ochutnají a ohodnotí logicky sestavené řady 25 podobných veštinů, ryzlinků, frankovek. Hledají v nich jemné rozdíly, seznámí se s projevy u nás méně známých odrůd, ochutnají vína z exotických zemí. To všechno může pomoci zvýšení úrovně hodnocení i na našich domácích podnikcích,*“ shrnuje Bárta.

Věra Procingerová

Na zdraví!

KLÍČOVOU DÍRKOU

→ ... tentokrát za hudebníkem ←

jubilantem **Oldřichem JEŘÁBKEM**

Základní umělecká škola ve Velkých Pavlovicích si v letošním školním roce připomíná hned několik významných jubileí a svátků. Jako první z nich bylo zářijové **60. výročí založení hudebního školství ve Velkých Pavlovicích**. K této příležitosti proběhl na radnici města **premiérový koncert Hraje a zpívá celá rodina**. A právě v rámci tohoto velmi příjemného vystoupení slavil také **nestor velkopavlovického hudebního školství – pan učitel Oldřich Jeřábek**.

Se svými kolegy a žáky si zavzpomínal na své padesátileté působení na zdejší hudební škole a zároveň od nich přijal srdečné gratulace ke svému životnímu jubileu. **Na podzim roku 2009 se pan Oldřich Jeřábek dožil v plné síle, nekonečném optimismu a dobré náladě nádherné kulaté osmdesátky.**

Tolik nevědných jubileí a oslav nás přimělo požádat pana OLDŘICHA JEŘÁBKU o pár vzpomínek na období strávené ve Velkých Pavlovicích. Protože byla tato předlouhá životní etapa pro pana učitele více než příjemná, obohacující, stimulační a naplňovala jej vždy nekonečným uspokojením a štěstím, rád naši výzvu přijal a rozpovídal se ...

„Do hudební školy ve Velkých Pavlovicích jsem nastoupil v roce 1954. Bylo mi tehdy 24 let, začal jsem zde vyučovat hned po vojně. Jsem rodák z Nížkovic u Slavkova, je to sice také jih Moravy, ale je

už trochu vzdálený Pavlovicím, proto zde bylo pro mě vše nové, ale hned od začátku se mi tu moc líbilo.

Tak tedy, když jsem nastoupil, řediteloval na hudební škole excelentní houslista pan Karel Franc. Škola sídlící na budově I. stupně základní školy byla založená v roce 1949, takže v ten okamžik byla již pět let v plném provozu. Spolu s panem Francem zde ještě působili Josef Fibert, který učil děti hrát na dechové hudební nástroje a také pan František Jaborník, klavírista. Nebyli však jedinými, na které rád vzpomínám. Mezi mé první kolegy patřili také Vilma Chvistková, Josef Nádeníček, Eva

Šramová, Bronislava Švyhosová, Antonín Šmarda, Tůma, Matuška a Jarmila Špačková.

V době, kdy začala škola fungovat, sem docházelo 27 žáků. Pamatuji si, že platili měsíční taxu 25,- Kč. Za pouhých pět let, tedy ke dnu mého nástupu, sem docházelo již kolem 70 žáků, což byl ohromný nárůst. Děti se učily na všelijaké nástroje. Výběr samozřejmě podléhal také době i módě a ovlivňovali jej podstatnou měrou i rodiče a rodové tradice.

Žáci byli sdružováni do mnoha sou-

pokračování na str. 28 ▶▶▶

borů se kterými vystupovali nejen tady v Pavlovicích, ale s velkým úspěchem i v okolí. Jejich oblíbenost za hranicemi města tkvěla samozřejmě také v tom, že byla mezi žáky řada přespolních.

Já osobně jsem vyučoval hře na klavír, akordeon, housle, kytaru, trubku a ostatní dechové hudební nástroje. Dnešní učení, to už není mučení, jak tomu mnohdy kdysi bývalo. Za prvé, učitelé byli přísnější, mnozí se s dětmi až tak nemazlili, ale nebylo to jen o tom.

V mých začátcích to nebylo tak, že přijdu do obchodu a koupím noty. Ty byly nedostatkovým zbožím. Děti hrávaly hodně z paměti a nebo jsem jim velmi často sám noty zapisoval, což bylo především časově hodně náročné. Ale s nadšením vítané, děti to tenkrát dovedly ocenit.

A tak se pomalu ubíral můj život ve Velkých Pavlovicích – žil jsem hudbou, dětmi, denně jsem se vídal a spolupracoval s panem ředitelem Karlem Francem, jeho rodinou i přáteli. Neuplynulo mnoho času a já se oženil s jednou z žákyň pana France, slečnou Hájkovou. Láska k ní, k hudbě i škole mě tímto na předlouhou dobu ukotvila v tomto milém městečku.“

Okouzující, upřímné a milé bylo poslouchat vyprávění pana Jeřábka – velmi nás zaujalo, jak dobře si do dneška pamatuje na jednotlivé konkrétní žáky. Napadlo nás několik jmen a pan učitel bez rozmýšlení okamžitě reagoval ...

„Vlastička Dufková? Z Bořetic? No tak to byla výborná žákyně, hm, klavíristka, výborná, pilná, snaživá, sluch měla. Jezdila vlakem, nechyběla a hodně cvičila. Ta hudbu milovala, tu si pamatuju. Věrka? Ano, Věrka Horáčková, tak ta hrála na akordeon, harmoniku. Hrála pěkně, byla taková veselá, okatá, snaživá, velmi snaživá...“

Jak vidí pan učitel Jeřábek vývoj hudebního školství v našem městě, na co dále vzpomíná?

„Základní hudební školství se začalo utvářet až po druhé světové válce, do té doby mělo vyučování soukromou formu. Nejčastěji se hudební vlohы prokazovaly hrou na housle, ten kdo obstál, buďto u nástroje zůstal nebo jej vyměnil za jiný. Na dechové nástroje začínali žáci hrát až ve věku okolo patnácti let.

Tehdejší vyučovací metody ještě nebyly tak všestranně propracované a tak nebyla výuka vždy procházkou růžovým sadem, spíše mnohdy naopak. Ti kdo vydrželi měli skutečný talent.

Ve Velkých Pavlovicích byl prvním hudebníkem – profesionálem právě pan Karel Franc. Patřil mezi osobnosti, které se ohromnou měrou zasloužily o kulturní a osvětové dění ve Velkých Pavlovicích jako např. i pan ředitel Horňanský, spisovatel Blažek, pan učitel Zezulák, paní učitelka Šebestová či pan ředitel Lacina.

Pan Oldřich Jeřábek na 80 let vskutku nevypadá. Tajemství věčného mládí je nasnadě – elixírem života se mu stala hudba.

V souvislosti s panem ředitelem Karlem Francem nesmím vynechat krátkou vzpomínku na pana doktora Studničku, jehož jméno nebude určitě v Pavlovicích nikdy zapomenuto. Pan Franc, jemuž nebylo dáno do vínku příliš pevné zdraví, se právě s panem doktorem Studničkou velmi přátelil. Na Studničkův popud pan ředitel několikrát navštívil Františkovy Lázně, ale jeho zdravotní stav se moc k lepšímu neobracel. Počátkem listopadu roku 1957, uprostřed nácviu se žakovským souborem, se objevila u pana ředitele náhlá nevolnost. Pan doktor Studnička v mžiku přispěchal na pomoc, zařídil okamžitý převoz pana ředitele do hustopečské nemocnice, ale ani tak tato smutná událost nedopadla dobře. Přítel příteli ve zlé nemoci nedokázal pomoci. Osud si vybral daň nejtěžší. Koncem téhož měsíce se s Karlem Francem loučila nejenom jeho rodina, ale také stovky lidí a žáků, současných i bývalých, místních i přespolních.

Hřbitov byl plný do posledního místečka. Svůj hold naposled složily panu řediteli Karlu Francovi skutečné davy.

Smutná událost v nás žila předlouho a dodnes mě vzpomínka na toto předčasné úmrtí rozesmutní, ale i tak musel jít život dál. A to i život hudební školy. Prošla zde spousta výborných žáků a kvalitních učitelů. Přál bych hudební škole, aby měla ve Velkých Pavlovicích pevný post a skvělou budoucnost. Život bez hudby je smutný a chudý, poloviční... Dětem a žákům přeji, aby se pro ně stala hudba skutečným životabudičem, aby dělalo hraní radost nejen jim samotným, ale i rodičům a učitelům, aby hudbu milovali, ctili a žili s ní!

Se srdečnou gratulací k 80. narozeninám za krásné poutavé vyprávění poděkovaly panu Oldřichu Jeřábkovi ředitelka ZUŠ Velké Pavlovice Milena Karberová a za redakci Velkopavlovického zpravodaje Karolína Bártová.

Vystoupení pana učitele Jeřábka s vnučkou Radanou Villínovou.

OHLÉDNUTÍ ZA MINULOSTÍ

Osmdesátiletý Doc. Ing. František Kynický CSc. slaví kulaté životní jubileum

Kulatá jubilea, a zvláště osmdesátka, vedou k zamyšlení nad vším, co jsme prožili i nad vykonanou prací. Velmi často hodnotíme a vzpomínáme, jak jsme navazovali na práci svých předchůdců. Co jsme dokázali svou prací vybudovat pro rozvoj odvětví, ve kterém jsme v aktivním životě pracovali.

Náš jubilant prošel nelehkou cestou, od dělnické profese až po funkci ředitele velkého vinařského závodu a vysokoškolského učitele s vědeckou hodností docent. Podařilo se mu naplnit sen svých předchůdců ve funkcích ředitelů velkopavlovického vinařského závodu o vybudování nového moderního zpracovatelského a lahvovacího centra ve Velkých Pavlovicích. Jubilant je jediným žijícím zaměstnancem Vinopy, ovocnicko vinařského družstva, který v něm zažil konec války a rozvoj družstva po roce 1945.

Narodil se dne 23. prosince 1929 ve Velkých Pavlovicích. Po ukončení základní školní docházky ho vztah k vinné révě a rodičímu se vinařskému průmyslu dovedl již v roce 1944 mezi pracovníky Vinopy, ovocnicko vinařského družstva. Pracoval jako dělník ve sklepech, při výrobě limonád a při expedici vína. Poznal, že bez hlubších znalostí a vzdělání by nemohl v družstvu úspěšně pracovat.

V září 1945 začal studovat dvouletou vinařskou školu v Bzenci a čtyřletou ovocnicko vinařskou školu v Mělníku. Po ukončení studia se vrátil, jako praktikant, do družstva Vinopa. Po krátké praxi v Hustopečích byl povolán do základní vojenské služby. Mezi tím, v roce 1952, došlo k zestátnění družstva Vinopa a k vytvoření Jihomoravských vinařských závodů v Mikulově, které se staly nástupnickou organizací všech vinařských družstev.

Po výkonu vojenské služby nastoupil do provozu Jihomoravských vinařských závodů ve Velkých Bílovicích, jako sklepmistr. V roce 1955 byl přeložen, jako technický vedoucí provozovny, do Brna a od roku 1957 zastával funkci vedoucího provozovny ve Velkých Bílovicích. Po ustavení Moravských vinařských závodů se sídlem v Mikulově, v roce 1969, byla provozovna ve Velkých Bílovicích přeměněna na závod a jeho ředitelem byl jmenován František Kynický. K další změně došlo v roce 1971, kdy byl závod ve Velkých Bílovicích včleněn do závodu ve Velkých Pavlovicích, v čele s ředitelem panem Františkem Kynickým.

V tomto období se mimo náročné řízení výroby, věnoval i osobnímu zvyšování vzdělání. V roce 1973 úspěšně ukončil dál-

Doc. Ing. František Kynický CSc.

kové studium Vysoké školy zemědělské, zahradnické fakulty v Lednici a byl promován zemědělským inženýrem. V roce 1977 obhájil kandidátskou disertační práci a získal titul „kandidát zemědělských věd.“ Přednášel studentům zahradnické fakulty, prohluboval si pedagogické znalosti a byla mu udělena vědecká hodnost docent.

Stavba nového závodu probíhala za plného provozu a byla značně náročná na organizátorskou práci a pochopení všech zaměstnanců. V roce 1984 byla investiční výstavba po deseti letech ukončena. Současně probíhala i výstavba a rekonstrukce dalších provozů na Ostrovci, ve Velkých Bílovicích a jinde. Naplnily se tak mnohaleté snahy o výstavbu moderního závodu. Zásahu na tom má především náš jubilant, který stál při tom, svou aktivitou, životním elánem a usilovnou prací.

I při svém pracovním vytížení si však našel čas, který věnoval základní organizaci Zahrádkářského svazu, jehož byl v roce 1958 zakládajícím členem. Déle než třicet let byl předsedou této organizace, řídil její činnost a výstavní akce. Za to mu patří velký dík celé členské základny. Koníčkem a relaxací mu byla jeho činnost v místním mysliveckém sdružení.

Doc. Ing. František Kynický se tak může s pocitem dobře vykonaného díla ohlédnout zpět, za více než čtyřicet lety práce v jednom vinařském podniku.

Patří mu za ni poděkování celé široké vinařské veřejnosti. Zanechává nesmazatelnou stopu v historii velkopavlovického

Poklepání na základní kámen výstavby Moravských vinařských závodů – 28. května 1974.

Doc. Ing. František Kynický CSc. byl vždy temperamentní povahy. Zanícený pro své záměry a cíle při řešení výrobních úkolů a zvláště pak při prosazování výstavby nového zpracovatelského a lahvovacího centra ve Velkých Pavlovicích. Jeho úsilí bylo završeno dne 28. května 1974, položením základního kamene nového závodu.

vinařského odvětví, založeného v roce 1936.

Do dalších let, Vám, pane Kynický, přejeme především dobré zdraví a spokojenost v kruhu Vašich blízkých a přátel.

Ing. František Kostrhun

LÉTA DÁVNO MINULÁ ...

Jak se kdysi drávalo peří

Hospodyně, kterým pod rodnou střechou vyrůstaly do krásy dcery, měly plně ruce práce se střádáním jejich věna a výbavy. Kromě statků, polností, dobytka a ostatních movitostí, které si nevěsta s sebou přinášela do manželova domu, to také bylo vybavení domácnosti a do toho se počítaly pěkně naducané duchny a polštáře.

Ty si musely přinést jak nevěsty bohaté, tak i ty chudší. Na duchny a polštáře bylo potřeba peří. Proto se drávalo pravidelně každou zimu a nadrané peří se pečlivě skladovalo, aby se z něj včas mohly nechat ušít bohaté, načechrané přikrývky.

Obvyklý čas pro dračky nastal po skončení všech polních prací. Dralo se většinou od listopadu až do Vánoc a kde bylo hodně draní, tak i v roce dalším až zase do jarních polních prací. Po Vánocích a Novém roce pak přišla doba tanečních zábav a rozpustilého veselí, a to až do masopustu. Na poslední ostatkové zábavě se o půlnoci bouchlo do velkého bubnu ... a nastala Škaredá středa – masopust. Zábava na vesnicích utichla až do Velikonoc.

Z PAVLOVSKÝCH CHALUP A USEDLOSTÍ ...

A jak to tedy chodívalo?

Když si ženské zabezpečily po celém dni domácnost, sešly se v sousedství u jedné z nich a tam pomáhaly s dráním. Práce to byla na mnoho dlouhých zimních večerů, ale společnost se sešla vždy, protože nebyla nouze o dobrou náladu, veselé historky, plno klevet a v pokročilé večerní době i strašidelné příběhy.

Kde se dralo peří, tam se všechno vědělo. Kromě tetek ze sousedství se draní účastnila mladá děvčata, děti a přicházeli i chlapci – aby škádlili tetky i dívky, aby ujedli z přichystaného občerstvení a poslechli si povídání. A aby po dračce doprovodili děvčata domů. Po skončení dračky v jedné domácnosti se ženské přesunuly do další chalupy a draní pokračovalo.

V letních měsících se napřed husy podškubávaly o první prachové peří, které by jinak s dalšími měsíci roku ztratily. Husy se podškubávaly i dvakrát do roka. Zimní draní se pak dělo z druhého a třetího peří zabitých hus. Ručně se oškubávaly prapory z ostnů očištěného husího nebo kachního peří. Peří se tak zbavilo svých tvrdých částí a mohlo být nacpáno do povlaků na polštáře či duchny.

O čistotu peří nebyl strach. Husičky pravidelně konaly lázeň v místním rybníku,

dokonce byly tak naučené, že mnohá hejna trefila jak do rybníku, tak zpět bez pomoci. Většinou je však hlídaly děti, které je s večerem přiváděly za vrata hospodářství.

Při dračkách bylo peří nachystáno v kamenných hrncích. Z těch si nabíraly ženské sesednuté okolo stolů. Když se dralo, nesmělo dojít k průvanu. Neopatrným otevřením dveří či okna by lehounká pířečka naplnila celou místnost i ulici. Přesto uličnické děti a chlapci do peří foukali a zlobili tím tak panímámy i dospívající děvčata.

Závěrem dračky byla dodírka. Nikdy se nevědělo dopředu přesně, kdy to bude – prostě až se peří dodralo. Na dodírku hospodyně, u které se dralo, nachystala maso a koláče, víno i pálenku – uctila si tak sousedky a pomocnice a oslavili všichni společně, že už je po draní. Povídalo se, bájilo se, vtipkovalo a zpívalo.

Z peří se do domácnosti dělaly peroutky, ty se používaly na maštění plechů na pečení buchet. Husím křídlem se zase ometaly saze. Kde byla první dodírka, tam pantáta sebral husí křídlo a utíkal s ním do domu, kde ještě draní neskončilo. Tam se hospodyně ometal po kuchyni, křídlem jí zajel do všech koutů světnice a dobíral si ji, že má nepořádek a on jí ten nepořádek vymete, protože u nich už je uklizeno a skončeno.

Scházení se po večerech, klevetění a povídání bylo jednou z nemnoha prostých zábav venkovského obyvatelstva. Tak jako se vedly řeči při draní – kdo s kým drží a kde se co semlelo, neutichaly řeči ani při ostatních sešlostech. Když se třeba při draní vyzradilo, že některá dívka kouká za určitým chlapcem, či že chlapec chodí za jistou dívkou, pak se drobným peřím vyspal mezi oběma chalupami mladých lidí úzký chodníček, který se ihned poléval vodou. Voda do rána umrzla a uvěznila v ledu drobná pířečka. Ráno se tak vinul vesnicí uzounký chodníček, mířící od jednoho mladého člověka k tomu druhému a každý pak ve vsi věděl, která dvojice za sebou hledí.

Rovněž tak taneční zábavy nebyly jen místem k tancování. Starší ženy se sesedly okolo stolů u parketu a jejich ostřížím zraku neunikl jediný pohyb v sále. Tak vidě-

U draní peří se přetřásaly místní klevety...

ly, kdo s kým šel tancovat a kdo tancovat nešel, kdo šel spolu tancovat víckrát a která dvojice se snažila nenápadně vytrádit ze sálu. Mladí chlapci a děvčata u stolů neseděli. Děvčata postávala kolem parketu a čekala na muziku a na tanečníky. Hoši se posilňovali ve výcepu. Když šel pro děvče tancovat ten nepravý a „nechtěný“, tak se schovávala za své družky. Naopak ji děvčata vystrkovala, aby na ni chlapce upozornila.

Draní je dnes zapomenutou zábavou, i když některé z obyvatel Velkých Pavlovic si draní pamatují ještě tak v šedesátých letech. Stejně jako draní peří a veselá i tajemná atmosféra zimních večerů s tím spojená, vymizely na moravském venkově jiné zvyklosti, které ještě naše prarodiče provázely celým životem.

Tak se na prvního máje za okna zastrkovaly větvičky černého bezu na ochranu před čarodějnicemi. Na zelený čtvrtek brzo ráno se chodilo s konvičkou pro vodu, aby si lidé omyli oči čistou vodou. Před Velikonocemi se lidé modlili v zahradách u stromů, stejně jako Ježíš před svým ukřižováním v zahradě getsemanské. Na Boží tělo se v dědině zdobily květinové oltáře a u každého z nich stála stráž dvojice děvčat, nastrojených do bohatých moravských krojů.

Dávno již tomu a pro naše děti tomu bude ještě dávno. Ze vzpomínek se pišou řádky, které jediné budou vypovídat o tradicích dávno zavátých. Až i ta poslední tetička – pomocnice z přástek a dračky zavře oči a odejde na věčnost, bude na moudrých knihách, aby zachovaly zmínky o obyčejích dávných dob, plných harmonie, lyriky a zaniklého kouzla.

Z vyprávění našich pamětnic zpracovala Gita Kalvodová

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

A je tu zas ten vánoční čas!

Školku navštívil předčasný Ježíšek – naděloval kuchyňské linky, Sluníčkám navíc stolečky

Zase je život v Mateřské škole ve Velkých Pavlovicích o trochu příjemnější a komfortnější. Díky finančnímu daru Města Velké Pavlovice byly všechny čtyři třídy vybaveny novými kuchyňskými linkami do

příručních kuchyněk, kde servírují paní kuchařky dětem svačinky a obědy. Třída Sluníček si mohla ještě navíc zakoupit nové krásné stolečky. Stalo se tak díky sponzorskému daru z řad občanů

a podnikatelů našeho městečka. Přestože si nepřáli být jmenováni, celá školka a děti především, jim za štědrot velmi děkují!

Příprava svačinek v nové kuchyňce jde paní kuchařce od ruky!

Sluníčka dostala díky tajemnému dárci nové krásné stolečky. To je hned malování i obědvání veselejší!

Pro letošní školní rok bylo v mateřské školce po několika letech znovu otevřeno čtvrté oddělení. Má milý a především velmi výstižný název Kuřátka. Každé ráno se zde scházejí nejmladší děti, tříletí benjamínci, kteří se zde po boku své hodné paní učitelky Libušky Melicharové pomalu rozkoukávají a učí se žít v kolektivu sobě rovných vrstevníků.

Protože byla tato třída několik let mimo provoz, bylo nutné ji dovybavit nábytkem a hračkami. Nejnovějším kouskem, který bylo možné pořídit díky finančnímu daru štědrého sponzora, je hrací kuchyňský kout s linkou, stolečkem, židličkami a fúrou nádobí-ka.

Děti jsou kuchyňkou,

typickou ryze školkovou atrakcí, doslova nadšené a nemohou se jí nabažit. Ne méně však i ostatních hraček...

Sponzorovi, který si nepřeje být jmenován, mateřská škola velmi děkuje.

Júúú, máme novou kuchyňku, pojďte dál...

... přichystáme vám něco na zub!

Studené dny deštivého listopadu jsou sečteny, blíží se první adventní neděle, Mikuláš již tluče na dveře a večerní ulice se díky očekávanému řádění čertů stávají den ode dne strašidelnějšími ...

V období adventu začíná snad každý z nás pomaloučku pociťovat tu příjemnou atmosféru blížících se Vánoc, natož děti! Ty vnímají tento nezaměnitelný čas na sto procent. Aby se jim předlouhé těšení alespoň trošičku zkrátilo a navíc, aby se opět naučily něčemu novému, připravily si pro

ně paní učitelky v mateřské škole opravdové vánoční pečení.

Dětičky si vlastnoručně napekly perníčky a linecké cukroví. Nejdříve si, po vzoru svých zručných maminek, babiček a samozřejmě i paní učitelek, pomoučnily valadla (tedy stolečky, ale účel byl splněn :-)), rozválely voňavoučké těsto, vykrojily perníčky rozmanitých tvarů, položily je plech, na každý perníček luply oříšek a nakonec je potřely rozšlehaným vajíčkem. A to všechno úplně samy! Paní učitelka jenom více méně dohlížela, občas trošku

poradila či pomohla.

Některé holčičky nezapřely své „ženské“ geny a dispozice a svou přirozenou fortelností ukázaly, že z nich jednou budou výborné kuchařky a dobré hospodyňky. Ani kluci však nezůstali pozadu, děvčatům ochotně s galantností jim vlastní sekundovali a pomáhali.

Po chvilince prvoněla celou školku nádherná vánoční vůně. Co říci závěrem? No přeci DOBRŮU CHUŤ!

Karolína Bártová

Pekly holky ...

... pekli kluci.

„Když se čerti ženili, bylo právě teplo, tancovali rejdivák, až jim z šosů teklo!“

Začátek času adventního je již od pradávna spojován s očekávanou návštěvou a posléze i nadílkou **tajemné kouzelné trojice – svatého Mikuláše, anděla a čerta. Na jejich příchod se rok co rok pečlivě připravují také **malí školáčci z naší mateřinky**. Jak? No přeci **besídkami!** Ty jsou určeny nejen pro Mikulášovu družinu, ale především **pro rodiny školkou povinných dětí**.**

Berušky přivítaly Mikuláše pekelným rejdem!

První letošní besídka se odehrála ve čtvrtek 3. prosince 2009, kdy si děti ze třídy Berušek se svými paními učitelkami Boženkou Procházkovou a Zdeničkou Plá-

Berušky...

teníkovou pozvaly na pekelné čertovské vystoupení své nejbližší. A rozparádily to skutečně s vervou peklu vlastní. Čertíci i čertice tančili, zpívali, recitovali a dováděli jak se patří. Snad jen ten kotel s vroucí vodou a oblaka štiplavé síry chyběly!

Po veselé besídce následovala nadílka z rukou nejpovolanějších – svatého Mikuláše a jeho pomocníka, krásného anděla. Avšak jako první vtrhly mezi Berušky začouzené čertice, které měly o řádění školkaříků neuvěřitelný přehled, což z počátku děti lehce vyvedlo z rovnováhy. Nakonec ale pekelné velvyslankyně usoudily, že nikdo z nich není až tak zkažený a nedobrá a že náprava je ještě možná :-)! Kromě druhé šance daly dětem, společně s Mikulášem a andělem, bohaté balíčky plné pamlsků a voňavého ovoce.

Sluníčka se proměnila v čertíky a Mikulenky

Barborkový pátek 4. prosince 2009 se opět nesl v mateřské škole v duchu Mikulášských besídek. Jako druhá přebrala pomyslný štafetový kolík třída Sluníček paní učitelky Alenky Cendelínové a Lenky Forejtové. Děti si připravily pro své maminky, tatínky, babičky, dědečky a sourozence krásné živé pásmo plné rytmických říkanek, písniček a veselých tanečků.

A samozřejmě také pro Mikuláše,

anděla a čerty, kteří již čekali za dveřmi. Sem tam nějaká ta malinkatá slzička ukápla a nejedno srdíčko tlouklo obavami o sto šest! Žádné strachy, také Sluníčka byla po celý rok hodná a tudíž se žádný únos do hlubin pekelných nekonal. Naopak, dětičky dostaly od Mikulášovy družiny sladké balíčky plné dobrot!

Koťáka pozvala Mikuláše do lesa plného zvířátek

Do třetice všeho dobrého navštívil již trochu unavený Mikuláš třídu Koťátek. Aby si řádně odpočinul a nadýchal se čerstvého vzduchu, zavedly jej děti i s čertovským a andělským doprovodem na mýtinu uprostřed lesa. Paní učitelky Jiřinka Zigová a Radka Klačková nachystaly s Koťátko krásnou a milou besídku plnou lesních zvířátek vyprávějící o tom, jak se příroda připravuje na zimu a také jak se těší na Vánoce.

Ani v Koťátkách nechyběla bohatá nadílka! Nikoho již zajisté nepřekvapí, že se ani v této třídě nenašel žádný hříšník hodný pekla. Kdepak, v naší

Koťátka...

školce prostě děti nezlobí! Ten, kdo má spoustu zábavy, her a lásky, se do pekla příliš nehodí. I Koťátka odcházela ze školky s velkým balíčkem plným laskomin a s vědomím, že právě tady, v mateřince, jsou vždy v bezpečí.

Sluníčka...

Mikuláš nezapomněl ani na nejmenší Kuřátka

Kuřátka...

Snad ten nejhodnější Mikulášek, nejkrásnější andělek a nejméně zlobivý čert zavítali také na besídku třídy Kuřátek paní učitelky Libušky Melicharové MŠ V. Pavlovce, kterou navštěvují úplně nejmenší a nejmladší děti. Stalo se tak v pátek 4. prosince 2009 v dopoledních hodinách, v čase, kdy se už dětičky nemohly dočkat pravé mikulášské nadílky.

**pokračování
na str. 34**

A taky že se dočkaly! Za pěkné veselé vystoupení, jež je stálo spoustu snažení a lopoty, dostala Kuřátka z rukou svatého muže a jeho pomocníků spoustu dobrůtek. A od maminek za krásné vystoupení velkou pochvalu a ještě větší psu!

Děkujeme vám čerti, čertice, Mikuláši i andělé! Za rok na na shledanou!

Karolína Bártová

Vánoční přání a poděkování ...

Blíží se konec roku a nám se naskýtá možnost alespoň touto cestou poděkovat městu, sponzorům a rodičům mateřské školy za jejich přízeň a podporu. Naše poděkování patří i paní Karolíně Bártové za dlouholetou fotodokumentaci a příspěvky z akcí MŠ, které si jistě rádi přečtete v aktualitách našeho města na webových stránkách a ve Zpravodaji.

Náš velký dík patří oprávněně i stálícím naší „svaté pěti- ce“ panu Janu Melicharovi, Josefu Konečnému, Radimu Buchtovi, Adéle Veverkové a Josefu Jilkovi, kterého letos zastoupil pan Libor Benda.

Letos byl u nás Mikuláš posílen o další „mikulášskou skupinu“ z řad žáků Základní školy a Gymnázia ve Velkých Pavlovicích. Jedná se o Marii a Miroslava Bazalovi, Kláru Konečnou, Jana Macháče, Vendulu Bálkovou, Annu Holáskovou a Markétu Hiclovou. Těší nás, že naši bývalí žáčci jsou nám ku pomoci. Tímto jim děkujeme.

Přejeme všem klidné a pohodové svátky a pevné zdraví po celý rok.

**Jiřina Zigová,
ředitelka MŠ ve Velkých Pavlovicích**

Obrázek Marie Mádlové

Obrázek Sandry Pláteníkové

Obrázek Michaely Otřelové

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Školní rok 2009/10

Školní rok 2009/10 běží poměrně rychlým tempem, žáci mají za sebou první čtvrtletí a blížící se vánoční svátky předznamenávají přípravu žáků i pedagogů na konec prvního pololetí.

Dovolte mi abych Vás, čtenáře Velkopavlovického zpravodaje, seznámil s některými údaji o letošním školním roce a uvedl také přehled důležitých akcí včetně termínů.

Základní školu navštěvuje celkem 291 žáků (stav k 9. 11. 2009). Škola má celkově čtrnáct tříd a dvě oddělení školní družiny. Do sedmi tříd na prvním stupni dochází 147 žáků, stejný počet tříd druhého stupně eviduje 144 žáků.

Do školní družiny je letos přihlášeno 56 dětí z prvního stupně ZŠ. Dalšími organizačními částmi základní školy je školní klub, středisko volného času a školní jídelna. Více než dvacet zájmových útvarů střediska volného času navštěvuje přes tři stovky žáků a studentů nejen velkopavlovických škol, ale i žáků škol z blízkého okolí.

Zajímavá je také struktura žáků školy podle místa trvalého bydliště. Kromě

domácích velkopavlovických dětí, dojíždějí tradičně žáci z Bořetic a Němčiček, mimoto také z Rakvic, Přítluk, Zaječří, Staroviček, Kobylí, Trkmanic a Nových Mlýnů.

Vedení základní školy si velmi cenní kvalitní spolupráce se zřizovatelem školy - městem Velké Pavlovice a podporuje vzájemnou spolupráci s místním gymnáziem, mateřskou školou a základní uměleckou školou.

Všem občanům Velkých Pavlovic přeji pěkné prožití Vánoc a hodně zdraví a spokojenosti v novém roce 2010.

**RNDr. Ludvík Hanák,
ředitel ZŠ Velké Pavlovice**

ZŠ Velké Pavlovce - důležité termíny

Třídní schůzky a konzultace s vyučujícími

– 18. 1. 2010, 12. 4. 2010, 31. 5. 2010 (vždy od 16.00 do 18.00 hod.)

Konzultace s vyučujícími a s výchovnou poradkyní mimo uvedené termíny jsou možné kdykoliv po telefonické domluvě.

23. 12. 2009 – 3. 1. 2010

28. 1. 2010

29. 1. 2010

4. 2. 2010

1. 3. - 7. 3. 2010

1. 4. - 5. 4. 2010

30. 6. 2010

Vánoční prázdniny

Konec 1. pololetí, vydání vysvědčení

Jednodenní pololetní volno

Zápis do 1. ročníku ZŠ 2010/2011

Jarní prázdniny

Velikonoční prázdniny

Ukončení školního roku 2009/10

DEVÍTKY podnikly exkurzi za jadernou energií DO DUKOVAN

V úterý 2. listopadu 2009 se 9. ročníky vydaly na exkurzi do jaderné elektrárny Dukovany. V sedm hodin ráno byl odjezd od školy. Cesta trvala asi dvě hodinky. Hned po příjezdu se někteří z nás radovali z čerstvě napadeného sněhu, většina se však nemohla dočkat vstupu do elektrárny.

Uvnitř jsme byli rozděleni do tří skupin. Každá měla svého průvodce, který nás seznámil s tím, jak taková elektrárna pracuje, co vyrábí, kolik v ní pracuje lidí a spousty dalších zajímavých informací. Nejvíce se nám líbily promítané filmy o historii elektrárny, které nám naši průvodci pouštěli během celé exkurze.

V další části nám ukázali různé modely paliva (dováženého z Ruska), které se po dobu 11 měsíců spaluje v reaktorech. Velmi zajímavý byl model reaktoru, ve kterém jsme se stali „palivem“ my všichni.

Po absolvování exkurze v Dukovanech jsme ještě měli namířeno se podívat na vodní dílo Dalešice, které slouží jako zdroj technologické vody, především pro chlazení v Dukovanech. Ale z důvodu zimního počasí bylo již zavřeno. Tak jsme jeli zpět domů.

Tato exkurze se nám hrozně moc líbila a kdyby byla možnost si tam zajet znovu, tak bychom určitě jeli a myslím si, že jsme se toho hodně dozvěděli o jaderné energii.

Pavel Hanzálek, IX.A

Adventní VÍDEŇ

Nadýchat se vánoční atmosféry se vydalo téměř padesát žáků 6. a 7. tříd základní školy v úterý 1. prosince do Vídně. Hlavní město sousedního Rakouska nás však nás přijalo nevlídně – deštivě. Ale to nás vůbec neodradilo od plánu, který jsme si dali – prohlédnout si starou část města a vánoční trhy u radnice.

Naše pouť začala u Stephansdomu, kde jsme se dozvěděli krátkou historii města. Mnozí poprvé uviděli koňská spřežení – fiakry. Dalším cílem byl královský komplex – Hofburg, komnaty Sissi, klenotnice.

Po tomto historickém jádru byla zastávka u prvního vánočního trhu – u Marie Terezie. Nespočet stánků, spousta dáreků, ozdob, cukroví – bylo co obdivovat. Potom naše kroky už směřovaly okolo parlamentu k radnici, kde bylo co shlédnout. Ať to byly stánky s vánočním zbožím, a nebo návštěva Ježíškovy dílny přímo v radnici.

V malých dílničkách za menší poplatek si mnozí z nás vyrobili svíčky a zkusili péct linecké cukroví. Největší zájem byl o dílnu, kde se vyráběly vázy. Každý obdržel skleněnou čtverhrannou vázu, lepidlo a na táčku několik ozdob. Potom už jen záleželo na fantazii jednotlivce, co vytvořil. A výsledek?? Ten nám zabalili do dárkové folie a bude pod stromeček. A nepracovala jen děvčata, i kluci popustili uzdu své fantazie a umu.

A na závěr? Sešli jsme se u adventního věnce a přes Kohlmarkt a Graben jsme se vydali zpět k autobusu. Unaveni, mokří, ale spokojeni jsme vysedali ve Velkých Pavlovicích.

Lenka Bukovská,
učitelka ZŠ V. Pavlovce

Žákyně sehrály turnaj v odbíjené

Dne 26. října 2009 proběhl na Základní škole V. Pavlovce turnaj v odbíjené žákyně 7., 8. a 9. ročníků. Kromě naší školy se turnaje zúčastnila také ZŠ Kobylí, a Gymnázium V. Pavlovce.

Po slavnostním zahájení panem ředitelem RNDr. Ludvíkem Hanákem začaly žákyně 9. ročníků turnaj. Nejprve soutěžily mezi sebou patřičné třídy a na konci se hrálo o celkového vítěze turnaje, kterým se staly žákyně 8. ročníku ZŠ Velké Pavlovce. **Tímto jim ještě jednou GRATULUJEME!**

Celkové pořadí:

7. ročník:

1. místo – **Gymnázium Velké Pavlovce (sekunda)**
2. místo – **ZŠ Velké Pavlovce**
3. místo – **ZŠ Kobylí**

8. ročník:

1. místo – **ZŠ Velké Pavlovce**
2. místo – **Gymnázium Velké Pavlovce**
3. místo – **ZŠ Kobylí**

9. ročník:

1. místo – **Gymnázium Velké Pavlovce (kvarta)**
2. místo – **ZŠ Kobylí**
3. místo – **ZŠ Velké Pavlovce**

O celkového vítěze tedy hrály žákyně sekundy, kvarty a ZŠ Velké Pavlovce (8. třídy). Tyto tři družstva získala stejně po bodech a tak nakonec o vítězi rozhodlo skóre.

Tedy:

1. místo - **ZŠ Velké Pavlovce - 8. ročníky (v sestavě: Brtevníková, Fišřová, Volejníčková, Barvíková, Mičková, Bystřická, Homolová, Hochová)**
2. místo – Gymnázium Velké Pavlovce - 9. ročníky
3. místo – Gymnázium Velké Pavlovce - 7. ročníky

Zahájení fotbalového turnaje ve velké tělocvičně při ZŠ Velké Pavlovice.

Turnaj v kopané O pohár starosty města finišuje

I když ve středu 11. listopadu nepřijel sv. Martin na bílém koni, sešli se žáci 1. stupně k posledním semifinálovým zápasům.

Proti sobě nastoupila družstva z II.B a III.A v kategorii A, kdy třetáčci zvítězili 4:0. V kategorii B sehráli svůj duel družstva IV.A a V.B, zde opět zvítězily zkušenosti starších žáků, protože páťáci zvítězili 3:1.

Do finále tedy postupují:

- v kategorii A : II.A - III.A
- v kategorii B : IV.A - V.B

Celkové výsledky:

KATEGORIE A

třídy	III.A	II.B	III.A
II.A	x	4:2	0:8
II.B	2:4	x	0:4
III.A	8:0	4:0	x

KATEGORIE B

třídy	IV.A	V.A	V.B
IV.A	x	2:0	1:3
V.A	0:2	x	0:2
V.B	2:0	3:1	x

NEJLEPŠÍ STŘELCI KATEGORIE A:

II.A	Bálka Stanislav 1x
	Kaderka Tobiáš 3x
II.B	vlastní branka
III.A	Havlík Patrik 6x
	Ruprecht Jan 4x
	Horák Martin 2x

NEJLEPŠÍ STŘELCI KATEGORIE B:

IV.A	Hájek Lukáš 2x
	Popovský 1x
V.A	---
V.B	Martinek Patrik 3x
	Kynický Matěj 2x

Středisko volného času
nezahálí aneb
CO U NÁS NOVÉHO?

Žáci vytvářeli logo pro Středisko volného času

Výuka informatiky se na našich školách stále rozšiřuje, protože je dnes již nezbytné umět pracovat s různými počítačovými programy.

Po domluvě s paní učitelkou Prokešovou, která informatiku vyučuje v 6., 7. a 8. ročnících, byl žákům zadán úkol, aby SVČ vytvořili logo, které by se líbilo jim samotným. Návrhů se sešla takřka padesátka.

Vybrat tři nejlepší nám dalo opravdu zabrat. Vítězné logo bude užíváno na mnoha propagačních materiálech SVČ. Muselo být proto jednoduché, nápadité, ale důležitou součástí bylo také, aby obsahovalo název organizace a její sídlo.

Z návrhů jsme nakonec vybrali tři nejzdařilejší:

1. POSOLDOVÁ Petra, 9.A
2. VÁLKOVÁ Kateřina, 7.A
3. ŠTAVÍK Radek, 7.B

Vítězné logo Petry Posoldové.

Po dohodě s autorkou vítězného návrhu bude vytvořeno několik variant tohoto loga v různých barevných kombinacích za použití rozdílných fontů, ze kterých bude vybrán ten výsledný. Můžete s námi napjatě očekávat výsledek.

Fotbalový tým ZŠ Velké Pavlovice.

Výsledky halového turnaje v kopané

Dne 12. listopadu 2009 se na naší základní škole uskutečnilo okreskové kolo v halové kopané. Turnaje se zúčastnilo 5 družstev z okolních základních škol. Po celodenním boji nakonec postup do okresního kola vybojovalo družstvo žáků ze základní školy Velké Bílovice.

Výsledková listina:

1. místo - Základní škola Velké Bílovice
2. místo - Gymnázium Hustopeče
3. místo - Gymnázium Velké Pavlovice
4. místo - Základní škola Velké Pavlovice
5. místo - Základní škola Šitbořice

ZE STŘEDISKA VOLNÉHO ČASU

Spokojené a veselé děti? Ta nejlepší vizitka kvalitní zábavy!

Nejmenší školáčky „Putovali za podzimem“

Putování podzimní krajinou na Slunečnou...

Na SVČ bylo během podzimních prázdnin opravdu veselo. Pro děti byl připraven dvoudenní minipříměstský tábor. Vše začalo ve čtvrtek 29. října 2009 v osm hodin ráno. Středisko obsadilo jedenáct dětí, které nechtěly sedět doma a toužily se skvěle bavit.

Již ráno bylo super, protože jsme si na seznámení zahráli několik veselých her. Následovala dopolední tvořivá činnost, při které si děti zdobily prostírání obtiskováním listů z různých stromů a modelovaly zvířátka ze slaného těsta. Počasí nám moc nepřálo, a proto jsme i odpoledne zůstali na středisku, zahráli jsme si několik dalších vtipných her. Jednou ze zajímavých soutěží bylo škrábání brambor na čas. Protože nás bylo hodně, brambory rostly

jako houby po dešti a nakonec se z nich vyloupnul pro každého voňavý bramborák, který nám záviděli i rodiče, kteří si pro děti přišli.

V pátek se počasí umoudřilo, vysvitlo i sluníčko, a tak jsme dopoledne vyrazili na výšlap na Slunečnou, kde jsme pouštěli draky. I když během s draky jsme se zahřáli, tak nám vhod přišel čaj od paní Procházkové a paní Pláteníkové, které obsluhují občerstvení na rozhledně.

Po obědě jsme se vydali do městské knihovny, kde dětem vychovatelka Eva připravila zábavný program zaměřený na svět pohádek. Děti rozdělené do dvou skupinek soutěžily ve znalosti pohádek, pohádkových bytostí a plnily nejrůznější úkoly spojené s četbou knížek.

Následovala další výtvarná činnost na

středisku. Děti si nabarvily vymodelovaná zvířátka ze slaného těsta a zhotovily si rámeček na svoji vlastní fotografii, kterou dostaly od vedoucích.

Na konci děti čekalo malé překvapení v podobě drobné odměny. Ještě bychom chtěli poděkovat školní jídelně, která nám plnila břicho. Děti si před každým jídlem říkaly básničku, která dodá chuti k jídlu, tak se ji můžete naučit také: „**Upapu, upapu u Papuánců bývá zvykem, že když brácha bráchu kyjem praští, tak ho potom taky zbaští.**“

Doufáme, že se dětem tábor líbil a že si ho všechny užily, jak se patří. Již nyní se těšíme na další prázdninové putování, které napříště proběhne v době jarních prázdnin.

Předvánoční čas provoněl sladký med ...

Na Středisku volného času proběhlo dne 16. listopadu 2009 v odpoledních hodinách páte Pondělkování. Tentokrát se sešla velmi početná skupinka devatenácti dětí, které se s vervou pustily do tvoření svíček ze včelích plástů. A jak se vlastně takové svíčky tvoří?

Nejvíce práce mají včelky dělnice, které ve včelím úle vyprodukují voskové mezistěny. Samotná výroba svíčky je již snadná. Nejprve pláty nařežete tak, aby vám vyšel požadovaný tvar svíčky. Potom pláсты nahřejete fénem nebo nad elektrickou plotýnkou, aby byl vosk poddajný a dal se tvarovat. Poté se plát smotá společně s knotem do patřičného tvaru.

Nakonec si každý podle své vlastní fantazie svíčku dozdobil sušenými plody z přírody, barevnými stužkami a malými přáníčky s věnováním. Velmi brzy se klubovnou nesla příjemná medová vůně a na stolech se vyjímala řádka krásně nazdobených svíček.

Všechna dítka si domů odnášela pěkné voňavé výrobky, kterými jistě potěšila své maminky, tatínky, babičky, dědečky, tety i strýce.

Voňavé svíčky udělají jistě radost pod nejdřívým vánočním stromčkem!

Celá krása podzimu v jednom malém košíčku!

Na Středisku volného času proběhlo dne 2. listopadu 2009 již čtvrté pravidelné Pondělkování. Děti, které se v minulosti této akce zúčastnily, si mohly vyřezat vtipnou svítící dýni, uplést náramek přátelství pro svého největšího kamaráda a nebo si třeba vyrobit létajícího draka.

Co by to bylo za podzim, kdybychom nevyužili jeho krásně vybarvených listů, dozrávajících plodů a travin. Proto bylo další Pondělkování zaměřeno na vazby ze sušených plodů.

Nevěřte, že napíchat do květináče pár šípků, kousek bodláku, nějakou tu travinu, trochu jeřabin a kaštan udělá bohatou

ozdobu předsině nebo domovního vchodu? Naše děti by vás jistě přesvědčily o opaku. A tak se na SVČ vyráběly květináče, podzimní věnce, ale také figurky ze samých přírodnin. Každé dítě je jiné, každé má svůj osobitý vkus a proto vznikla nepřeberná škála rozmanitých dekorací a vazeb.

Kluci v akci!

Holky jakbysmet...

COOL-KLUB aneb Jak se baví „náctiletí“

Snad každý z nás již někdy zaslechl ne příliš optimistickou zprávu o tom, že teenageři rozbili nějakou tu lavičku v parku nebo pomalovali fasádu budovy nově natřeného domu. Často tedy slyšíme zprávy o tom, jak naši „mladí“ nic nedělají, nic je nezajímá a ne baví (snad jen počítače a televize).

Už tak často se však nepíše o tom, když se títo „náctiletí“ sami zapojí do nějaké akce, z vlastní iniciativy něco vytvoří nebo pomůžou tam, kde by to člověk snad ani nečekal.

„Hurá, máme svoji klubovnu“. Tak taková slova by mohla zaznít z úst nejstarších žáků naší školy. Ti totiž během minulých dvou týdnů pravidelně docházeli na SVČ a zapojili se do budování „Cool-klubu“.

Kladete si otázku, co je to Cool-klub? Pak vězte, že je to malá nenápadná míst-

*Veselé prostředí ušité teanegrům přímo na míru
- záruka příjemného trávení volného času.*

a Evy skupinka kluků z 9. třídy. Největší práci všem dala těžká sedačka, při jejímž přenosu se kluci pěkně zapotili. Aby klubovna byla ještě útulnější, na jednu ze stěn kluci namalovali podle návrhu Tomáše Hrabala velký nápis Cool-klub.

Vrcholem celého snažení bylo slavnostní otevření Cool-klubu, které se uskutečnilo v úterý 27. října 2009 o čtvrté hodině odpolední. Pozváni byli všichni naši devátáci. V klubovně bylo veselo, hrála hudba, pojídaly se výborné jednohubky, které připravila paní učitelka Veverková a všichni měli úsměv od ucha k uchu.

Budeme rádi, když bude Cool-klub „žít“ a bude v něm stále rušno a veselo. Přijďte proto každé pondělí a středu od 13.30 do 15.00 hod. do Vašeho klubíku na dobrý čajík, na pokec, nebo prostě jen tak na relax.

nůstka, kam se budou moct přijít po škole „zašít“ naši nejstarší teenageři. Klubovnu nám vymaloval pan Štefka a pak už následovalo vystěhování starého nábytku a přinášení nového zařízení. Vše si zajišťovala pod bdělým dozorem vychovatelek Lenky

Na středisku volného času se počátkem měsíce listopadu rozjela série „Tvořivých sobot“ zaměřených na různé výtvarné činnosti. Každé listopadové sobotní odpoledne si tak děti, ale i jejich rodičové, mohou přijít na středisko zhotovit pěkný výrobek.

První tvořivé odpoledne patřilo výrobě voňavých mýdel. Na tuto techniku jsme zakoupili klasické mýdlo „Jelen“ a několik dalších parfémovaných mýdel. Mýdla si děti nastrouhaly a s troškou vody smísily v „těsto“. Aby mýdlo příjemně vonělo, přidávali jsme do něj sušené plodiny – okvětní lístky růží, šalvěj, levanduli, ale také kapku ananasové nebo rumové tresti.

Mýdlovou hmotu s přidanými sušenými plodinami jsme dávali do formiček ve tvaru srdíčka a hvězdičky. V ruce jsme pak vymodelovali další drobné tvary a hotová mydélka zavěšovali na přírodní provázek. S každým nově vyrobeným mýdlem se klubovou linula větší a větší příjemná vůně. Domů si každý odnášel několik hezky vonících výrobků.

Následující sobotní tvoření mělo zcela jiný ráz. Tentokrát si přišly maminky a děti vyzkoušet techniku ručně vyráběných korálků. Každý si zhotovil několik párů náušnic, přívěšek na ruku a korálky na krk. Velkým zpestřením hlavně pro mladší děti byla ukázka výroby korálkového stromečku. I tuto složitější techniku děti zvládly a podařilo se jim vykouzlit pěkný dáreček pro své blízké.

Další dvě soboty z tohoto cyklu byly zaměřeny na ubrouskovou techniku a výrobu adventních věnečků. Neváhejte tedy a přijďte příště mezi nás!

Sběr papíru MÁ SMYSL

V říjnu proběhl na naší škole již tradiční sběr starého papíru. Do sběrné akce se zapojilo množství žáků, převaha zúčastněných dětí však byla z 1. stupně ZŠ. Vybíraly se noviny a časopisy, kartony i smíšený papír. Celkem se podařilo nasbírat 11.891,5 kg papíru.

Výsledky sběrné akce

I. stupeň ZŠ

Pořadí tříd:

1. místo 4.A
2. místo 2.B
3. místo 1.A

II. stupeň ZŠ

Pořadí tříd:

1. místo 8.B
2. místo 6.A
3. místo 7.A

Pořadí jednotlivců:

1. místo Klára Pejchlová 1.A, Lukáš Pejchl 2.B
2. místo Jan Novotný 4.A
3. místo Petr Panic 4.A

Pořadí jednotlivců:

1. místo Lenka Hochová 8.B
2. místo Veronika Levčíková 6.A
3. místo Vladimír Rádek 6.A

Všem žákům, kteří se zúčastnili sběru papíru, děkujeme. Sběrem starého papíru přispíváte k záchraně lesů a ochraně naší přírody!!!

Žákyně deváté třídy nenechaly nic náhodě. I zdánlivě obyčejný sběr papíru musí být do detailu zorganizován :-)

Středisko volného času v novém kabátě ...

Lenka Veverková vládne štětcí a barvám bez nadsázky mistrně!

Během měsíce října prošlo SVČ takřka kompletní výmalbou. Dříve nevhledně rádobí bílé stěny nám pan malíř Štefka pokryl zářivými barvami, aby se SVČ stalo pro děti ještě atraktivnější a lákavější. Barvy jsme volili skutečně pečlivě a s rozvahou.

Hlavní klubovna je vymalována oranžově, aby navozovala pocit tepla. Šatnu máme jasně zelenou a na celé chodbě nám vyrostly mořské vlny. Také je potřeba zmínit, že byla vymalována žlutou barvou suterénní místnost, ve které byl zřízen Cool-klub.

Výmalbou stěn však všechno zdaleka neskončilo. Díky šikovným rukám paní učitelky Lenky Veverkové z druhého stupně ZŠ se nám v moři začaly hbitě hemžit rybičky, chobotnice a jiné mořské potvůrky a ze zelené šatny se stala louka se spoustou broučků, žížalek a motýlů.

Ani potom však s výzdobou nemíníme jen tak skončit. Důležitou součástí je také zaplnit stěny pracemi dětí SVČ a fotkami z různých akcí. Ve výzdobě nezůstávají pozadu ani ti nejmenší. Děti v Budulínku každý týden vytvářejí rozmanité obrázky a výrobky, kterými zaplňují naši hernu. Příjemné a na oko libé prostředí motivuje děti k práci, a to je pro nás velmi důležité.

Výmalba by však nemohla být zrealizována bez finanční pomoci Města Velké Pavlovice, které tuto akci finančně zaštitilo. Tímto jim za nás, pracovníce SVČ, i všechny děti, které k nám chodí, děkujeme.

Příspěvky ze SVČ při ZŠ ve Velkých Pavlovicích připravily Mgr. Lenka Tesařová a Bc. Eva Káčerová

Z GYMNÁZIA

Gymnazisté prezentovali nejen školu

Podzim patří již tradičně studentským veletržním přehlídkám. Setkávají se na nich zástupci středních škol, kteří prezentují svou školu nabídkami různých studijních a učebních oborů. Ani v letošním roce na nich nechybělo naše gymnázium.

Ve dnech 20. – 21. října 2009 se uskutečnil veletrh v Břeclavi, kde první den zastupovali naši školu studenti Ondřej Skoupil a Lukáš Grof, ve středu pak Nikola Šedivá a Vanesa Venglovičová.

Druhý veletrh proběhl 21. – 22. října 2009 v Hodoníně. První den reprezentovali naše gymnázium studenti Karolína Konečná a Lucie Křiváková, následující den pak studentky Gabriela Cahlíková a Jana Kopecká.

Žákům končícím povinnou školní docházku a jejich rodičům podávali infor-

Studentky velkopavlovického gymnázia reprezentovaly školu i město na jedničku!

mace o podmínkách přijetí ke studiu, o učebních plánech, možnostech studia, mimoškolních a projektových aktivitách na naší škole.

Studenti si tak v praxi vyzkoušeli komunikační dovednosti, schopnost dis-

kutovat, argumentovat a odpovídat na případné dotazy. Svým pěkným vystupováním a aktivním přístupem přispěli nejen k dobré prezentaci své školy ale i města Velkých Pavlovic.

Mgr. Michal Rilák

Studenti maturitních ročníků gymnázia podnikli jeden z posledních společných výletů

Tak jako každý rok i letošní podzim se nesl pro maturanty velkopavlovického gymnázia v duchu takřka posledního společného výletu. Cíl byl jasný, studenti se vydali poznávat krásy daleké Prahy. A jak se jim v našem hlavním městě líbilo? Začtete se do následujícího příspěvku, dovíte se spousty zajímavostí a postřehů...

Autentický výklad o těžkém životě mezi zdi terezínských lágrů z úst ženy, která prožila válku v ghettu...

Maturanti v Terezíně a v Praze

Na podzimní dny je každý rok pro maturitní ročníky naplánovaná literárně-historická exkurze do Prahy. Oproti předešlým rokům byl však náš výlet spojen také s dvoudenním pobytem v bývalém ghettu Terezín.

Samotná exkurze pro nás začala za chladného říjnového rána na brněnském vlakovém nádraží. Po čtyřech hodinách strávených cestováním jsme se ubytovali v prostorách Magdeburských kasáren v Terezíně, které patří organizaci Památník Terezín. V budově jsou nejen pokoje pro návštěvníky, ale i expozice, kde jsme si mohli prohlédnout repliku autenticky vybaveného pokoje, v jakém přežívali židé za 2. sv. války.

Ihned po obědě jsme se za doprovodu našich průvodců vydali na prohlídku bývalého ghetta. Postupně jsme navštívili krematorium, hřbitov, kolumbárium, obřadní

siň a také expozici Židovského muzea, kde jsme se mohli seznámit s dějinami holocaustu. Smutnou a ponurou atmosféru terezínských ulic znásobilo ještě uplakané podzimní počasí.

Na večer pro nás naši průvodci přichystali dva workshopy. Polovina z nás zpracovávala v malých skupinkách miniprojekty „Od čísla k jménu“. Měli jsme jakýmkoliv způsobem představit osudy jedné z osobností, která prošla ghettem. Druhá polovina pracovala v počítači a snažila se vypátrat internetové stránky, které popírají existenci holocaustu. Většinou se jednalo o stránky organizací propagujících neofašismus a antisemitismus.

Na druhý den jsme výsledky naší práce prezentovali ostatním. Především vystoupení těch, kteří nám představovali bývalé vězně ghetta, byla velmi emotivní. Alespoň částečně jsme si tak mohli prostřednictvím předváděných scének představit, jak byli tito lidé stateční, nevzdávali se ani navzdory svému osudu.

V dopoledním programu jsme stihli ještě prohlídku Malé pevnosti, místa, které sloužilo za války jako věznice pražského gestapa. Zavření tu byli nejen političtí vězni (například Gavrilo Princip), ale i Židé, kteří se v ghettu něčím provinili. Primitivní sociální zařízení, několikapatrové palandy, velké dvory sloužící k nástupu vězňů - tyto prostory v nás ještě nyní, více než 60 let od skončení války, vyvolávaly velmi silné pocity. Někteří odvážní si vyzkoušeli, i když jen

na malou chvíli, jak se cítili vězni, kteří v celách o rozměrech 2x2 metry trávili s dalšími několika odsouzcenci léta války.

Tečku za naším programem v Terezíně obstarala paní Vidláková, energická a svěží dáma, která jako malá děvče prožila válku v ghettu. Ve svém vyprávění nás nechala nahlédnout do příběhu své rodiny a přátel a také do každodenního života v Terezíně za války.

Při odjezdu z Terezína do Prahy jsme všichni doufali, že nás v hlavním městě bude čekat lepší počasí než dosud. Bohužel naše přání nebyla vyslyšena. Náročný program následujících tří dní jsme strávili za nepříznivé počasí.

To nám však nezabránilo v tom, abychom navštívili nejvýznamnější pražské památ-

ky. Naše putování začalo již v úterý večer, v den, kdy jsme do Prahy z Terezína přijeli. Nejprve jsme si prohlédli zešeřelou Prahu z věže na Staroměstské radnici a poté již za tmy Karlův most a Kampu s Lenonovou zdí.

V dalších dnech jsme neminuli ani další památky, například Betlémskou kapli, Klementinum, Karolinum, chrám sv. Mikuláše nebo Obecní dům. V souvislosti s prvními dny naší exkurze, které jsme strávili ve válkou poznamenaném Terezíně, jsme navštívili i Židovské město. V Pinkasově synagoze nás zaujaly seznamy židovských obětí holocaustu, které jsou napsány na zdech. V množství několika desítek tisíc jmen jsme našli i jména osob, které dříve bydleli v našem okolí a kteří se konce války nedožili.

Delší čas jsme věnovali Pražskému hradu a Vyšehradu, kudy nás provedly průvod-

ní představení. Jako první jsme navštívili Divadlo v Dlouhé. Představení podle knihy Ireny Douskové, Oněgin byl Rusák, zpracovávající příběh gymnazistky Helenky Žijící v normalizačních letech, nás překvapilo. Výkony herců i živá kapela na jevišti, která doprovázela nejznámější písně tehdejších let, nás skutečně nadchla. Ještě v metru jsme si prozpěvovali největší hit - Pražákům, těm je tu hej!

Druhým divadelním představením byli Naši furianti v Národním divadle. I toto představení pro nás bylo velkým zážitkem. Nejen známé osobnosti české kulturní scény, se kterými na jevišti ožily postavy Habršperka (D. Prachař), Valentína Bláhy (O. Pavelka), Václava Dubského (J. Dolanský) nebo Jakuba Buška (M. Donutil), ale i děj hry nás dokázal doslova přibít do měkkých sedadel.

Posledním bodem našeho společného

Místo jako stvořené pro společné foto – brána Pražského hradu.

kyně. Ty nás dokázaly i v mrazivém počasí, kdy bychom nejraději seděli v teple u nějakého horkého nápoje, povzbudit milým a zajímavým výkladem.

Velmi nás potěšilo, když jsme se mohli alespoň na krátkou chvíli zastavit při našich procházkách Prahou ve vyřáťkách místnostech. Když k tomu navíc bylo i pohodlné sezení, byli jsme spokojeni dvojnásob. Taková příležitost se nám naskytla například při prohlídce Stavovského divadla. Všichni jsme byli ohromeni nádhernou výzdobou, kterou divadlo skrývá. Kromě hlediště a přílehlých salónek jsme mohli nahlédnout i do technických prostor, odkud se řídí pohyb jeviště, a také jsme si mohli prohlédnout sklad rekvizit.

Příjemné teplo nám nabídla i dvě večer-

programu byla návštěva Českého rozhlasu. Tam nás čekala prohlídka vnitřních prostor všech budov rozhlasu, staré rozhlasové techniky, ale i možnost vyzkoušet si na vlastní kůži čtení zpráv. Nejvíce nás však zaujal historický výtah, tzv. páternoster, se kterým jsme se do té doby ještě na vlastní oči nesetkali.

Po týdenním náročném programu jsme zkrhli a unavení nasedli směr „domov“ a v přeplněném vlaku plni kulturních zážitků jsme si v duchu ještě jednou zazpívali ústřední píseň z „Oněgina“: „Pražákům, těm je tu hej...!“

Mgr. Jana Strouhalová
(Zpracováno dle podkladů
studentů 4.A a oktávy)

Do řádu maturantů vstoupili studenti pod vlivem magické třináctky

Pátek třináctého je pro většinu lidí smolný den plný strachu z nečekaných situací. Pro naši třídu se však tento den stal velice významným mezníkem v našich životech. V aule gymnázia ve Velkých Pavlovicích jsme byli pasováni do řad maturantů. Slavnost pasování nás oddělila od let bezstarostných středoškolských radovánek a upozornila nás, že nyní nás dělí už jen krůček od velké zkoušky, která nás straší svou velikolepostí a neznámostí, a že je proto načase začít se opravdu učit.

Krásně ustrojeni jsme se sešli v aule se svými nejbližšími, aby se stali také svědky této události. Ceremoniál zahájila naše třídní profesorka Mgr. Ivana Hejlová krásnou řečí, při které zhodnotila naše dosavadní studium, a dále pan zástupce ředitele školy Mgr. Michal Rilák. Spolu s učitelským sborem Teacher´s voice band jsme si zazpívali studentskou hymnu Gaudeamus igitur.

Konečně nastalo vytožené stužkování. Nejdříve se začala vyvolávat jména přítomných dam a pánové je odváděli pokleknout na červený polštářek před třídní profesorku. Poté byli k pasování vyvoláni i pánové. Paní profesorka všechny osmikilovým mečem symbolicky pasovala do řádu maturantů.... Na šaty nám pan zástupce připnul stužku, která nás má po dalších několik měsíců odlišovat a dávat ostatním najevo, že pro nás brzo přijde den, kdy složíme maturitní zkoušku a opustíme školu. Jako „dárek“ od našich učitelů jsme dostali jimi zazpívanou písničku Život je jen náhoda.

Po ní následoval už jen projev jednoho z nás. Marek Maincl jménem celé třídy poděkoval rodičům, kteří se o nás starají a vedou nás dál, a profesorům za ochranná křídla a druhé šance. Poděkoval také paní profesorce Hejlové za vše, co pro nás udělala, že přežila všechny výlety a školní exkurze ve zdraví a stala se naším třídním patronem. Od nás od všech jí patří ještě jednou veliký dík.

V sedm hodin naše kroky vedly do vinnárny u Kaderků, kde na nás a profesory už čekala vynikající večeře. Po přípitku všech maturantů z jedné číše následoval

ještě projev Báry Pleskačové, která všechny upozornila, aby využili posledních týdnů strávených v jedné třídě. Pro zpestření programu jsme si připravili pro profesorský sbor zapeklité hry, při kterých měli ukázat, jak dobře nás znají. Není s podivem, že tuto soutěž vyhrála paní profesorka třídní ©. Stužkovací večírek se vyvedl na jedničku a my teď již jen doufáme, že podobně se nám vyvede i maturita samotná a že se za pár měsíců s úsměvem na rtech sejdem na večírku maturitním.

Barbora Pleskačová, studentka oktávy

Stužkování do řad maturantů je životním mezníkem, na který se nezapomíná. Studentům přejeme pevné nervy a šťastnou ruku při výběru maturitních otázek.

Třída studentů velkopavlovického gymnázia, jež složí na jaře roku 2010 svou opravdovou první „zkoušku dospělosti“

Zavírám knihu, otevírám život ...

toť motto letošní 4.A

Týden po stužkování oktávy, v pátek 20. listopadu 2009, se na Gymnáziu ve Velkých Pavlovicích uskutečnila další obdobná slavnost. Tentokrát jsme však byli pasováni do řad maturantů my, studenti 4.A.

Všichni jsme se na tuto chvíli velice těšili a rozhodně jsme nepodcenili přípravy. Několik dnů předem jsme pilně nacvičovali pod vedením třídní učitelky Ing. Marie Šmídové slavnostní příchod a také postup při pasování.

Slavnostně ustrojeni jsme se sešli v pátek večer ve škole, abychom před zraky rodičů, sourozenců a kamarádů mohli přistoupit k ceremoniálu. Po úvodní řeči naší třídní učitelky připomněl naše začátky na škole pan ředitel PaedDr. Vlastimil Kropáč a úspěch u maturitní zkoušky nám dále popřál i pan starosta Ing. Pavel Procházka. K dokonalosti slavnostní chvíle nám dopomohl i sbor složený z našich pedagogů, který s námi zazpíval studentskou hymnu *Gaudeamus igitur*.

Poté již nic nebránilo tomu, abychom byli jednotlivě pasováni mečem na maturanty a odekorováni stužkou, na kterou jsme si zvolili motto: „**Zavírám knihu, otevírám život.**“ Slavnost stužkování uzavřel

**Pasování studentů 4.A na právoplatné maturanty.
Ke zkoušce dospělosti předstoupí již za necelého půl roku.**

opět učitelský pěvecký sbor. Při slovech písně *Život je jen náhoda* se v očích některých z nás objevily i slzy.

Pokračování našeho slavnostního večera se konalo ve vinárně U Vavřince. Večer jsme zahájili dobrou večeří, po které jsme podle tradice rozbili číši, jejíž

střepy nám mají přinést štěstí u maturitní zkoušky. V brzkých ranních hodinách jsme se rozcházeli domů s příjemným pocitem mile prožitého večera, ale také s mírnými obavami z dalšího vývoje v následujících měsících.

David Kučera, 4.A

Mladí šachisté vybojovali zlato

V úterý dne 24. listopadu 2009 se konalo v Břeclavi okresní kolo Přeboru škol v šachu (Mistrovství ČR školních týmů). Toto klání je pojato jako soutěž čtyřčlenných školních týmů.

Naše družstvo ve složení Rilák Adam, Chrástek Dominik, Frídriř Jakub, Dagídír Denis (trenér P. Pisk - mezinárodní mistr, pedagogický doprovod M. Rilák, ZŘŠ) obsadilo 1. místo a zajistilo si tak postup do krajského kola.

V kategorii 6. - 9. třídy ZŠ a jim odpovídající ročníky víceletých gymnázií reprezentovalo naši školu - Gymnázium Velké Pavlovice ještě jedno družstvo ve složení Jan Krůza, Petr Machač, Michaela Suchyňová a Martin Novák, které obsadilo 9. místo. Této kategorii se zúčastnilo celkem 12 družstev.

V dlouholeté historii Okresního šachového svazu Břeclav se ještě nestalo, aby zvítězilo družstvo z Velkých Pavlovic, jak prozradil ředitel turnaje David Ciprys.

Úspěšným šachistům blahopřejeme!

Mgr. Michal Rilák, ZŘŠ

Tiché „černo-bílé“ soustředění...

SPORT

Fotbalový oddíl Slavoj Velké Pavlovice

Od počátků k dnešku ...

V prosinci letošního roku oslaví fotbalový oddíl Slavoj Velké Pavlovice 80. výročí svého vzniku. Patří tak k nejstarším fotbalovým oddílům na okrese Břeclav. Dovoďte mi, abych Vám stručně přiblížil historii fotbalu ve Velkých Pavlovicích.

Archivní fotografie dokumentující život TJ Slavoj od samých začátků.

Již v roce 1929 byl založen Vše-sportovní klub (VSK) ve Velkých Pavlovicích. Ustavující valná hromada, která se konala dne 26. prosince 1929 v 10.00 hodin v místním hostinci naproti sokolovny (majitel Stanislav Kocmánek), zvolila správní výbor VSK. Bylo přijato celkem 47 zakládajících členů. Zřízeny byly oddíly fotbalový, cyklistický, turistický, tenisový, hudební a společenský. Trvale pracoval oddíl fotbalový a tenisový. Na

jaře roku 1930 se nově vzniklému oddílu kopané podařilo získat od obce pozemek „Za Svodnicí“, kde se začalo budovat fotbalové hřiště. Nadšeným úsilím všech členů postupovaly práce tak rychle, že ještě v červnu téhož roku bylo hřiště slavnostně otevřeno. Od roku 1931 se tradují také červená a bílá klubová barva, podle pamětníků byly barvy zvoleny dle kvalitních velkopavlovických vín. První výsledky ze soutěží fotbalového oddílu jsou z roku

I tak se kdysi hrávalo...

1933. Velmi těžké období zažíval klub v letech 1939 – 1945, ale podařilo se ho udržet v chodu i v této době, hlavně díky obětavým členům a oddaným vlastencům. Po skončení nacistické okupace se rozběhla činnost fotbalového oddílu s velkým elánem, avšak nástupem komunistické totality byly zrušeny veškeré sportovní a tělovýchovné jednoty. Nové sportovní a tělovýchovné organizace byly povolovány pod hlavičkou ROH. Tak ve Velkých Pavlovicích roku 1953 byla založena TJ Slavoj (Masosvaz) a Dynamo (St.statek), které se v krátkém čase (1955) opět sloučily v jedinou organizaci TJ Slavoj Velké Pavlovice, pod jejíž hlavičkou funguje fotbalový oddíl až do současnosti.

V 70. letech muselo hřiště „Za Svodnicí“ ustoupit výstavbě nového průmyslového podniku. Fotbalovému oddílu byl přidělen prostor dřívější zámecké zahrady, vedle vybudovaného koupaliště. V roce 1977 se začalo nové hřiště budovat a tím pádem bylo zahájeno i budování rozsáhlého areálu TJ Slavoj do té podoby, v jaké ho známe dnes. Po menších problémech se zatrváním nového hřiště byl definitivně zahájen provoz v roce 1984. Budování areálu pokračovalo v dalších letech. V letech 1985 – 1987 byla vystavěna nová hlavní tribuna pro cca 450 sedících diváků a byly vybudovány fotbalové šatny. V roce 1989 byla dobudována a zprovozněna turistická ubytovna a restaurace. V následujících letech přibyla v areálu konstrukce hlavního vstupu, vedlejší železná tribuna a střídačky naproti hlavní tribuny a z bývalého koupaliště vzniklo travnaté tréninkové hřiště. Zaslouhou obětavosti hráčů, funkcionářů a fanoušků, za přispění spřízněných firem a hlavně za výrazné podpory Města Velké Pavlovice můžeme využívat krásný areál TJ Slavoj, který samozřejmě neunikl pozornosti vyšších fotbalových institucí, které ho často využívají k pořádání významných akcí.

V roce 2000 zde proběhl zápas kvalifikace ME hráčů do 18 let ČR – Moldávie. V roce 2003 to byl nejprve na jaře přátelský zápas žen ČR – Maďarsko, v létě potom nejvýznamnější žákovský turnaj v republice „KOUBA CUP“. V následujícím roce jsme mohli v našem areálu postupně shlédnout kvalifikaci ME sedmnáctiletých hráčů ČR – Švédsko, v létě dorostenecký turnaj „Memoriál Františka Harašty“ a na podzim si ve V. Pavlovicích vybojovali postup na ME amatérů naši reprezentanti

po vítězství nad Holandskem 6:0. Velké množství akcí pořádají v našem areálu i ŘK fotbalu pro Moravu, Jihomoravský KFS a také OFS Břeclav.

Fotbalový oddíl byl vždy nejpočetnějším a neaktivnějším oddílem TJ Slavoj. Sportovní výkonnost oddílu se až do 70. let převážně pohybovala na okresní úrovni. Velmi dobré mužstvo měli fotbalisté koncem 30. a začátkem 40. let, kdy hrávali i s

období jeho historie. V sezoně 1986-87 hrálo mužstvo III. třídy, z 26 utkání zvítězilo v tomto ročníku celkem 25x a jen jedenkrát remizovalo. Celkové skóre 153:24 se zapsalo do historických tabulek. Vítězství 20:2 ve Starovicích, 10:0 v Boleradicích, 13:2, 10:0 a 8:0 na domácí půdě dávali jasně najevo rostoucí sílu velkopavlovické kopané. To vzápětí dokázaly další sezony. Hned příští sezonu 1987/88 se mužstvo

Z let osmdesátých.

Fotbalový zápas – rok 1987.

velmi silnými týmy z Brněnska. V průběhu 70. let se podařilo několikrát postoupit do I.B třídy. Hlavní vzestup velkopavlovické kopané se ale traduje od poloviny 80. let. V sezoně 1985/86 mužstvo sestoupilo dokonce až do III. třídy okresních soutěží. V tomto období začíná také největší rozkvět fotbalu ve Velkých Pavlovicích za celé

stalo vítězem okresního přeboru před druhoými Hustopečemi. Postup do I. B třídy otevřelo památné vítězství nad Hustopečemi 5:2, když hosté neunesli těžkou porážku a dohrávali utkání bez 3 vyloučených hráčů. V další sezoně postup unikl o vlásek. A mužstvo skončilo druhé za Kyjovem. Ale vynahradilo si to již o rok později, v sezoně

1989/90, kdy poslední kolo v celé soutěži a vítězství v Bučovicích 2:0 rozhodlo o postupu našeho mužstva do I.A třídy. Oslavy byly velkolepé a mužstvo postoupilo ještě dvakrát. Nejdříve při reorganizaci soutěží v roce 1990/91 si druhým místem vybojovalo postup do župního přeboru a po několika velice úspěšných letech v této soutěži, kdy každoročně bojovalo o postup do divize, se toto podařilo v ročníku 1996-97. Po vynikajících výsledcích obsadilo družstvo druhé místo v soutěži se ztrátou pouhého bodu za vedoucím mužstvem Třebíče, po odstoupení Uherského Brodu z divize se uvolnilo místo i pro fotbalisty Slavoj. Zasloužený postup po několikaletém úsilí a umístění v popředí tabulky je historickým úspěchem oddílu! V roce 1998 odešel od oddílu hlavní sponzor a v sezoně 1998/99 následoval sestup zpět do Krajského přeboru. Po několikaletém účinkování v něm následoval v sezoně 2004/2005 sestup do I.A třídy, kde A mužstvo účinkuje i nyní. Mistrovské soutěže každoročně stabilně hrávalo A mužstvo a postupně se oddíl rozrůstal o další družstva. V době největšího rozmachu kopané ve městě hrálo B mužstvo dospělých I. B třídu JmKFS, dorostu se podařilo postoupit do krajského přeboru, žáci patřili k nejlepším na okrese a také byla v oddíle založena přípravná, kde začínaly s fotbalem v 6 – 8 letech budoucí hvězdy velkopavlovické kopané. V roce 2001 založilo několik aktivních dívek a žen fotbalové družstvo. Začátky byly těžké, téměř žádná z nich neměla s fotbalem zkušenosti. Ale postupně se podařilo získat patřičnou výkonnost, z okolních vesnic přišlo několik velmi dobrých fotbalistek a v současnosti patří děvčata k lepšímu průměru Moravskoslezské divize žen, kterou hrají již třetí sezonu. V současné době svou činnost vykazují dvě družstva mužů (A mužstvo hraje I. A třídu krajských soutěží, B mužstvo působí ve III. třídě OFS Břeclav), dorost (I. třída JmKFS), starší a mladší žáci (I. třída JmKFS), základna (Okresní přebor), družstvo žen (Moravskoslezská divize) a družstvo starých pánů, které se příležitostně účastní turnajů nebo hraje přátelské zápasy.

Nejvýznamnější hráči a funkcionáři v historii velkopavlovické kopané

František Drs – zakládající člen VSK, 16 let aktivní fotbalista, dlouholetý člen výboru a předseda, zastával i několik důležitých funkcí ve vyšších tělovýchovných orgánech (okres, kraj, ČSTV).

Karel Franc st. – výborný hráč ve 30. a 40. letech, od šestnácti let hrával stabilně za muže až do svých čtyřicet let, byl také funkcionářem

pokračování na str. 46 ▶▶▶

Eduard Brablec – další opora ve 30. a 40. letech, jeden z nejlepších útočníků v historii, obávaný a úspěšný střelec

Josef Forejta st. – aktivně hrál ve 40. a 50. letech, skvělý technik a nebezpečný střelec, přes 20 let ve velkopavlovickém dresu

Karel Franc ml. – aktivní hráč hlavně v 60. letech, po skončení kariéry spolehlivý funkcionář, dlouholetý člen výboru a několik let také předseda oddílu kopané

Felix Schöner – brankář 60. a 70. let, 26 let aktivně hrál, později i trénoval

Antonín Krčmař – dlouholetý hráč, do historie velkopavlovické kopané se zapsal hlavně jako významný a nejdůležitější sponzor v 90. letech, kdy dosáhl fotbal největších úspěchů

Arnold Hejl, František Maňák a Jan Popovský – významní funkcionáři, kteří měli velký podíl při budování celého areálu TJ Slavoj

Silná generace 80. a 90. let až do současnosti

Pavel Pilarčík – nejlepší hráč v celé historii velkopavlovické kopané. V dorostevněckém věku hrál I. ligu v Otrokovicích, po návratu do V. Pavlovic se stal dirigentem a motorem mužstva na dobých 12 let, většinu zápasů vedl mužstvo jako kapitán. Nenapodobitelný střelec z delších vzdáleností, obávaný exekutor přímých kopů, ve svých nejlepších fotbalových letech (1986 – 1994) patrně nejlepší hráč na okrese a jeden z nejlepších v kraji. V současnosti působí v oddíle jako sportovní manažer.

Pavel Procházka – výborný útočník a koncový hráč, nejlepší střelec v historii velkopavlovické kopané. Dlouhá léta si fanoušci nedokázali představit, že s dresem číslo 10 by nastoupil někdo jiný! Aktivně hrál až do svých 49 let za „B“ nebo „C“ mužstvo, často i po boku svých synů Pavla a Petra. Několik let působil i ve výboru oddílu kopané. Z pozice dlouholetého místopředsedy a nyní i starosty města Velké Pavlovice se zasloužil významnou měrou o pomoc Města při budování a zvelebování areálu TJ Slavoj.

Pavel Forejta – rychlý křídelní útočník, postupem času krajní obránce a stoper. Člen tradiční fotbalové rodiny, jeho děda, otec i strýc byli výborní a dlouholetí hráči, jeho sestra Naďa je několik sezón kapitánkou a oporou družstva žen. Podílel se výrazně svými výkony na vzestupu velkopavlovické kopané, poté prošel několika dalšími kluby v krajském přeboru a divizi, aby se v roce 2008 vrátil do Slavojů

Léta osmdesátá... (v pozadí stará nevyhovující dřevěná budova TJ Slavoj)

Rok 1983 – hrubá stavba nové budovy TJ Slavoj (dnes ubytování, restaurace, šatny a společenský sál)

stal se ještě platným hráčem „A“ týmu i ve svých 41 letech. V roce 2007 byl vyhodnocen do Jedenáctky roku okresu Břeclav. V současné době hraje za „B“ mužstvo a trénuje žáky.

Pavel Hejl – aktivní hráč v 70. a 1. polovině 80. let. V roce 1986 se stává trenérem a přivede tým k největším úspěchům a k postupu až do KP. Byl známý svou náročností na trénincích, mužstvo měl vždy výborně kondičně připraveno. S několika krátkými přestávkami trénoval ve Slavoji přes 20 let. Nejúspěšnější trenér v historii velkopavlovické kopané, v roce 2006 obdržel cenu OFS Břeclav pro Trenéra roku.

Miroslav Levčík – hráč doslova oddaný fotbalu, postupně se stal z nebezpečného a rychlého útočníka a kanonýra krajním obránce a ke konci kariéry stoperem. Tvrdý, odolný a impulsivní hráč, který nikdy neustoupil před žádným soubojem. V roce

2006 byl vyhodnocen do Jedenáctky roku okresu Břeclav.

Radek Levčík – jeden z nejlepších brankářů v historii velkopavlovické kopané. Robustní a impulsivní gólman, který si uměl výborně a hlasitě dirigovat obranu. Ke konci kariéry ještě pomáhal v okolních vesnických klubech v okresních soutěžích. V současnosti působí jako hlavní trenér družstva žen.

Luděk Šefrámek – dlouholetý krajní obránce „A“ i „B“ mužstva. V oddíle vynikl hlavně v posledním desetiletí jako trenér mládeže, nejprve trénoval žáky (postup z okresního přeboru do krajských soutěží), nyní vede již třetí sezónu dorost. Jeho profesionální a odborný přístup k trénování mládeže ho řadí k nejlepším v historii. V roce 2007 obdržel cenu OFS Břeclav pro Trenéra roku mládeže.

František Čermák

PODZIM 2009

Fotbalový oddíl Slavoj Velké Pavlovice

A muži:

Až na dvě zbytečné ztráty doma s Tvrdoňicemi a ve Slavkově může být trenér Jaromír Piták s výsledky svého mužstva spokojený. Konečné druhé místo v tabulce se ziskem 27 bodů je velmi příjemné a od roku 2005, kdy mužstvo účinkuje v I.A třídě, je to suverénně nejvyšší bodový zisk. Odstup od prvního Vracova je sice sedmibodový, v tabulce pravdy jsou to však pouze dva body, což vzbuzuje oprávněné naděje do jarních odvet. Trenérovi se podařilo do mužstva dobře zabudovat 8 nových hráčů, hlavně stabilní výkonnost mladíků kolem 20 let je příslibem do budoucna. Při pohledu do statistik součtěže vyniká pouze 12 obdržených branek, v čemž jsou hráči Slavojů nejlepší. Svědčí to o velmi dobrém bránění celého týmu a o stabilní formě gólmána Baťi. Pouze 23 vstřelených branek řadí mužstvo k průměru, naštěstí se opět střelecky našel Jakub Šabata, který ovšem v některých zápasech potřeboval ke vstřelení branky obrovské množství šancí. V bilanci domácích zápasů se mužstvo dělí o druhé místo s Vracovem (oba jednou remizovali), bez ztráty bodu absolvoval domácí zápasy ambiciózní nováčci z Bzence. Venku patří Slavojů třetí příčka za Vracovem a Kosticemi.

O 23 branek se podělili následující střelci: 6 branek – Jakub Šabata

5 branek – Petr Vašek, 3 branky – Břetislav Balcárek, Jan Stráňel

1 branka – Vít Koráb, Radek Strmiska, Jakub Šenk, Michal Jilka, Michal Kříž a Jaroslav Válek.

Nečastěji se na hřišti objevili tito hráči: Radek Baťa – Michal Jilka, Jakub Šenk, Michal Kříž, Radek Svrčina, Laďa Prošek – Radek Strmiska, Petr Vašek, Vít Koráb, Jarda Válek, Viktor Pilarčík, Lukáš Pohl – Jakub Šabata, Břetislav Balcárek, Jan Stráňel.

Zimní přípravu zahájí hráči kolem 10.ledna a v jejím průběhu se zúčastní zimního turnaje na umělé trávě Sparty Brno.

B muži:

„Béčko“ nezvládlo těžký závěr podzimu a s nejlepšími mužstvy ztratilo v posledních třech kolech celkem 8 bodů. V konečné tabulce podzimní části tak skončilo mužstvo na 3.místě se ziskem 27 bodů a skóre 42:16. Po velmi dobrém začátku soutěže začalo mužstvo doplácet na zužující se kádr, což se potom výrazně projevilo v závěrečných zápasech.

O 42 branek se podělili:

17 branek – Procházka Pavel (druhý nejlepší střelec soutěže)

5 branek – Bronislav Hejl, 3 branky – Pohl Lukáš, Hejl Vladan, Urbánek Pavel
2 branky – Pavel Latýn, Kamil Michna, 1 branka – Pavel Forejta, Richard Hicl, Michal Jilka, Tomáš Krůza, Radek Kynický, Libor Melichar, Ondřej Šaněk.

Nejčastěji nastupovali: Baťa Tomáš – Pohl Lukáš, Michna Kamil, Forejta Pavel, Rozbořil Hynek, Prošek Laďa, Kynický Radek – Latýn Pavel, Krůza Tomáš, Hejl Bronislav, Melichar Libor, Melichar Jan – Procházka Pavel, Urbánek Pavel, Hejl Vladan.

Dorost:

Dorost zatím neplní předsezónní očekávání a místo horních příček okupuje spíše slabší střed tabulky. Trenéři Luděk Šefránek a Roman Halm se marně snažili mužstvo oživit a vyburcovat k lepším výkonům, nedaří se hlavně střelecky, na výkonech se podepsalo i několik zranění a nemocí hráčů a také občasné problémy s přístupem k utkáním. Výrazně chyběla střelecká opora, vždyť za loňský podzim dali hned 3 hráči víc branek než letošní střelecký leader! Mužstvo nakonec skončilo tabulce na 10.místě se ziskem 16 bodů a skóre 22:18.

Góly obstarali tito hráči:

6 branek – Lukáš Zájeda

4 branky – David Havlík, 2 branky – Tomáš Nesvadba, Lukáš Pohl, Petr Šťavík

1 branka – Patrik Kalužík, Tomáš Levčík, Dominik Forejta, Lukáš Galbavý, Miroslav Gajdošík, Martin Procházka.

Stejně jako „A“ mužstvo se i dorost zúčastní ZT v Brně – Komárově na UT Sparty Brno.

Starší žáci:

Podzimní část začali starší žáci velmi dobře, drželi se ve středu tabulky a hlavně doma bodovali. Ke konci podzimu však mužstvo zastihla hluboká herní krize a z posledních čtyř zápasů vybojovali pouhý jeden bod. V konečné tabulce skončili starší žáci na 10.místě se ziskem 10 bodů a skóre 13:26. Mužstvo doplácelo hlavně na nedostatek hráčů, často museli vypořádat 2 – 3 mladší žáci. Ke konci podzimu se viditelně zhoršila i morálka a docházka mužstva na zápasy. Je evidentní, že děti mají stále menší zájem o sportování a o fotbal konkrétně, což je všeobecný jev i v dalších oddílech. Do jarních odvet musí trenérské duo Pavel Forejta a Zbyněk Pohl nutně mužstvo doplnit několika hráči a zodpovědně se připravit na těžké jarní boje o záchranu krajské soutěže.

Střelci branek:

3 branky – Laďa Plot, Denis Pohl

2 branky – Ondřej Hýsek, Dominik Kunický, 1 branka – Dan Šebesta, Jakub Pazderka, Michal Kocourek.

Mladší žáci:

U mladších žáků je boj s nedostatkem hráčů ještě akutnější než u starších žáků. Při katastrofální docházce ročníků 1997 a 1998 musí často vypomáhat hráči z přípravky, pro které je přechod na velké hřiště velmi těžký. V tabulce podzimu skončilo mužstvo na konečném 10.místě se ziskem 9 bodů a skóre 14:40. Nejlepším střelcem týmu byl Martin Knápek, který vstřelil 5 branek.

Základna:

Přípravka se dobře vyrovnala s odchodem nejlepšího hráče a střelce Patrika Martinka, trenér Aleš Martinek zabudoval do mužstva další hráče ročníku 2000 a 2001 a hráči statečně bojovali proti starším soupeřům se střídavými úspěchy. Nakonec skončila přípravka na 4.místě tabulky Okresního přeboru, skupiny D, se ziskem 14 bodů a skóre 19:20. Hlavními oporami mužstva jsou kanonýr Patrik Havlík, který vstřelil 8 branek a kapitán týmu Adam Bařina se 4 vstřelenými brankami. O zbylé góly se podělili Laďa Vašek (3 branky), Adam Springer (2 branky), Mirek Bazala a Šimon Bedřich (oba 1 branka).

Ženy:

Děvčata, která hrají Moravskoslezskou divizi žen, napodobila své mužské kolegyně a proti loňskému podzimu se výrazně výkonnostně zlepšila. Trenérům Radkovi Levčíkovi a Laďovi Stehlíkovi se podařilo velmi dobře družstvo posílit o mladé hráčky, které již měli s fotbalem zkušenosti z chlapeckých žákovských soutěží. K tomu dodaly starší hráčky své zkušenosti a výsledkem je dobře složené družstvo, které patří k lepšímu průměru soutěže. Družstvo dalo zapomenout na předloňský a loňský zisk pouhého 1 bodu po podzimu a tentokrát vybojovalo celkem 13 bodů a s aktivním skóre 24:23 obsadilo v tabulce 6.místo.

Střelkyně branek:

9 branek - Iva Rathouská

5 branek – Tereza Bezděková, 3 branky – Iveta Levčíková, 2 branky – Nikola Chludilová, Jarka Janů

1 branka – Sabina Osičková, Lenka Hykšová, Blanka Levčíková

Nejčastěji nastupovala na trávnicko tato děvčata:

pokračování na str. 48 ▶▶▶

Sylva Prátová – Naďa Slámová, Jitka Drsová, Adéla Barvířková, Lenka Hykšová, Zuzana Štajnerová, Markéta Pilarčíková, Marcela Hluchá – Nikola Chludilová, Tereza Bezděková, Jaroslava Janů, Denisa Střítecká, Irma Janů, Lenka Levčíková, Lenka Prokopová, Veronika Brtevníková, Petra Brtevníková – Iva Rathouská, Sabina Osíčková, Iveta Levčíková, Blanka Levčíková.

Bohužel tragického ukončení podzimu se dočkala děvčata a s nimi celý velkopavlovický fotbal v úterý 1. prosince. V ranních hodinách tohoto dne si vzala svůj mladý život nadějná šestnáctiletá fotbalistka Nikola Chludilová.

Nikola hostovala ve velkopavlovickém Slavoji z Brumovic, kde hrávala za žáky. Od třinácti let nastupovala za děvčata ve V. Pavlovicích a byla jednou z nejlepších hráček družstva. Rychlá a výbušná hráčka nastupovala v útoku nebo na kraji zálohy, často po svých únicích připravovala šance pro své spoluhráčky.

Nejen všem spoluhráčkám, ale také všem příznivcům velkopavlovické kopané bude chybět!

František Čermák

Zimní tenisová sezona zahájena V NOVÉ PŘETLAKOVÉ HALE

Poprvé v historii Města Velkých Pavlovic byla koncem měsíce října v areálu TJ Slavoj Velké Pavlovice postavena nová nafukovací přetlaková tenisová hala firmy INTERHALL – Jaroslava Ungerová z Českého Brodu.

Slavnostní otevření této haly se konalo v sobotu 31. října 2009 za přítomnosti pana starosty Ing. Pavla Procházky, předsedy tenisového oddílu Dalibora Šefránka, trenérky dětské tenisové školy Lenky Filipové a většiny dětí tenisové školy. Pan starosta popřál tenisovému oddílu hodně sportovních úspěchů a jen samé nadšené malé i velké tenisty. Po přípitku byl požádán, aby slavnostně rozkrojil velký dort ve tvaru tenisového kurtu. To zejména přivítali nedočkaví malí tenisté.

Pro děti byla uspořádána diskotéka a proběhly různé soutěže, kterých se s nadšením děti zúčastnily.

Pár technických údajů

k nové přetlakové hale:

- hala je 7m vysoká, 36m dlouhá a 18m široká
- během týdne pracovníci firmy INTERHALL provedli ukotvení, nainstalovali vzduchotechniku, natáhly plachtu
- během ¾ hodiny byla hala nafouknutá
- je postavena nad antukovým dvorcem č. 1
- do haly se vchází krátkým tunelem se speciálními dveřmi, zabraňujícími ztrátu tlaku v hale
- je vytápěna vháněným vzduchem, který je ohříván na 18 °C
- kurt v hale je udržován obdobně jako jakýkoliv jiný antukový kurt v letní sezóně
- v provozu je od 31. 10. 2009
- provozovatel haly je předseda tenisového oddílu Dalibor Šefránek
- ceník 300,- Kč/hodina až 400,- Kč/hodina - dle času

Všechny tyto děti propadly kouzlu tenisové rakety a antukového kurtu, halu proto přivítaly s neskrývaným nadšením.

Pár údajů z dětské tenisové školy:

- v současné době děti chodí na tréninky 2x až 3x týdně
- dětí je do tenisové školy přihlášeno 37
- předseda tenisového oddílu zajišťuje přihlášení dětí do registrovaných soutěží Českého tenisového svazu v kategorii mladší žáci, starší žáci, dorost
- v roce 2010 budou děti hrát krajské tenisové soutěže

K velkému tenisovému svátku byl pozván také pan starosta Ing. Pavel Procházka – sportovec tělem i duší!

A závěrem:

Konečně se tedy i tenisté z Velkých Pavlovic dočkali svojí tenisové haly a v zimních měsících si budou moci právě zde zasportovat. Sportu zdar!

Manželé Bedřichovi

Nově předsedá tenisového oddílu Dalibor Šefránek - připravuje dlouhodobou soutěž pro dospělé, která vyvrcholí v květnu roku 2010 turnajem MASTERS.

Velkopavlovičtí tenisté získali cenný BRONZI!

V sobotu 24. října 2009 byl na dvorcích BORS Clubu Břeclav zahájen Pohárem republiky již **7. ročník Série soutěží neregistrovaných tenistů regionu Podluží ve čtyřhrách BORS CLUB CUP 2009/2010**. Soutěž společně pořádá Amatérské tenisové sdružení Podluží o.s. a BORS Club Břeclav.

Turnaje se zúčastnilo čtrnáct dvojic, které byly v úvodu soutěže rozděleny do tří skupin. Poté osm nejlepších párů bojovalo ve vyřazovací části turnaje o konečné vítězství. Úroveň hry se rok od roku lepší a zejména vyrovnává a tak byl hrací den první Série plný vyrovnaných utkání, mnoha překvapení a především pohledného tenisu.

Turnaj odehrál **Přemek Cendelín z Velkých Pavlovic**, kde v silné mezinárodní konkurenci dosáhl na **bronzový stupínek** spolu s Velkobřilovickým Petrem Foukalem.

Výsledky závěrečných kol:

Semifinále:

František Čermák, Peter Prášek
– Michal Lipták, Peter Široký 7:6
Ivo Polách, Jan Čuraj
– Přemysl Cendelín, Petr Foukal 6:3

Finále:

Polách, Čuraj
– Čermák F., Prášek skreč

Utání o 3. místo:

Cendelín, Foukal – Lipták, Široký 7:6

Přemysl Cendelín

Bronzoví hoši
– Petr Foukal & Přemysl Cendelín

Učaroval mu tenis

Tenis je sport pro všechny věkové kategorie a každý si v něm může najít to své. Po výstavbě tenisových kurtů ve Velkých Pavlovicích se tedy rozšířila možnost sportovního využití i naší mládeži.

Jeden s těch, který propadl kouzlu tenisu je i Dominik Kunický z Velkých Pavlovic. Dominik se dostal k tenisové raketě při občasném „pinkání“ se svými rodiči. Postupem času ho ovšem začal tenis pohlcovat a začal sám trénovat na tenisové zdi. Jeho tenisová kariéra se začala nenápadně psát v létě roku 2005, kdy v podstatě celé prázdniny prožil na kurtech nebo zdi. Dominikova vůle se zlepšovat byla úžasná a postupem času začala jeho mít i jeho hra tzv. nějakou hlavu. Dominik je po sportovní stránce velice přemýšlivý kluk a umí se poučit ze svých chyb. Jeho tenisový vzor je španělský tenista Rafael Nadal, jehož hru má dokonale nastudovanou.

Ve Velkých Pavlovicích v roce 2006 již začal hrát s muži turnaje, což jej taky posunulo o značný krok dále. Po jednom takovém turnaji v roce 2007 v něm uzrála myšlenka zúčastnit se oficiálního turnaje Českého tenisového svazu v kategorii mladších žáků. Požádal proto své rodiče o zařízení registrace v Slovácském tenisovém klubu Břeclav.

Při svém prvním turnaji v Olomouci dostal velkou školu, kdy po dvou a půl hodinách tvrdé bojovné hry prohrál své první soutěžní utkání. Poznal, že soupeři nehrají vždy úplně fair play a po pár sporných míčích musel odejít se skloněnou hlavou. V přítomných divácích ovšem zanechal velice dobrý dojem. Tato prohra ho jako každého správného hráče nakopla do dalších turnajů.

Už při jeho čtvrtém turnaji se jeho píle dokázala zúročit a Dominik se dostal až do semifinále a skončil na úžasném 3. místě. Až do této doby vlastně trénoval sám bez trenéra, o to byly jeho výsledky pozoruhodnější, protože jeho soupeři trénovali s renomovanými trenéry. V tomto

roce odehrál celkem 13 turnajů.

Prvními trenéry Dominika byli až po tomto turnaji Dalibor Šefránek a Luděk Kunický, kteří v Pavlovicích začali trénovat a připravovat kluky a holky. Po několika dobrých výsledcích si Dominika vyhlídli trenéři v TK Lanžhot a Dominik si brzy i tam získal příznivce na svou stranu a Lanžhot se stal vlastně jeho druhým domovem. V Lanžhotě jsou velice přátelské vztahy a brzy se stal v družstvu hráčem No. 1.

V roce 2008 odehrál Domča 21 turnajů a v družstvu Lanžhota 11 soutěžních zápasů. V Lanžhotě se mu věnuje vynikající trenér Tomáš Bartoš, který to s mladými tenisovými nadějemi skutečně umí. Každý hráč tenisu si zažije mnoho výher, ale i smutných proher. Těžké zápasy z turnajů

jsou velice potřebné a z prohry se musí člověk poučit.

V letošním roce (2009) už Dominik hraje prvním rokem za starší žáky. V družstvech bývá nasazen jako první hráč a za celou sezonu neprohrál soutěžní zápas, Především však společně s dalším výborným hráčem Víktorem Kacrem proboujel Lanžhot do vyšší soutěže.

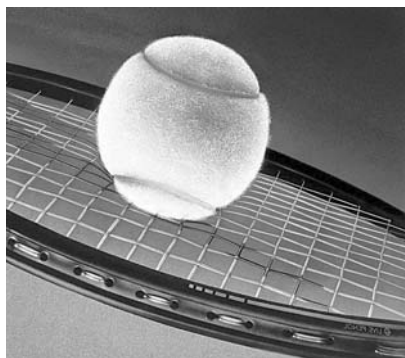
V létě hraje prakticky středa - sobota turnaj a každý zápas je velmi důležitý pro zlepšování jak úderové jistoty, tak i psychické zátěže. Čím vyšší je tenisová soutěž, tím je i více tzv. o hlavě. V roce 2009 odehrál Dominik 15 turnajů a 14 zápasů za družstvo. Nejlepším turnajem se pro něj stala soutěž ve Slavkově, kde byl ve finále a podlehl až Jirkovi Pazderovi, avšak ve čtyřhře spolu s Jakubem Haldinou vyhráli.

V dalším velmi dobře obsazeném turnaji v Otrokovicích se proboujel Dominik

Dominik Kunický dokáže bravurně zkrátit tenisovou raketu i neposedný žlutý míček.

pokračování na str. 50 ►►►

až do finále čtyřhry. Dále vyhrál BORS CUP v Břeclavi a také turnaj ve Velkých Bílovicích. Za dorostenecké družstvo Lanžhota už také pravidelně nastupoval a dokázal ve čtyřech případech zvítězit nad daleko staršími a zkušenějšími soupeři. Dokonce si zahrál i v družstvu dospělých v Otrokovcích, kde samozřejmě se svým dospělým soupeřem prohrál, ale i tak sklídl zasloužený potlesk přihlížejících za předvedený výkon.

Momentálně je ve své kategorii nejlépe postaveným hráčem okresu na žebříčku. Dominik má určitě talent, ale teď přichází rozhodující období jeho tenisového života. Bohužel, v současné době je tenis i hodně o penězích. Čím více odehraje dobře obsazených turnajů a čím lepší má trenéry, tím větší vítr nastává v peněženec. Mnohé si již Dominikova rodina dovolit nemůže a sehnat sponzory je u nás ve Velkých Pavlovicích téměř nemožné. Přesto věříme, že se Dominik bude rvát jako dosud a snad se mu podaří protlačit na ještě vyšší příčky žebříčku. Třeba se i nakonec nějaký ten sponzor najde...

K tomuto okamžiku je Dominik na 226. místě celostátního a 51. místě krajského žebříčku. Velké opory se mu dostalo v panu Daliborovi Šefránkovi, jež mu vždy vychází maximálně vstříc a to jak při vyplétání raket, kdy nachystá raketu doslova přes noc, aby mohl Dominik druhý den bez problémů pokračovat v turnaji s dvěma raketami, tak i případnou radou a bezbřehou podporou. Tímto by mu Domi-

nik rád moc poděkoval za všechno, co pro něj Dalibor Šefránek dělá a také ho ujistit, že se všeho velmi váží.

Přejeme Dominikovi, aby se mu i v nastávající sezóně 2010 dařilo jako doposud, nebo raději ještě lépe a pokud to bude možné, aby ten poslední míček zápasu skončil vždy na polovině kurtu soupeře a on zůstal napařád takovým hráčem, který hraje vždy fair play - za každých okolností jako tomu bylo doposud.

Všechny výsledky Dominika můžete najít na internetové adrese <http://www.cztenis.cz> nebo na <http://www.cztenis.cz/hrac/1011037>.

Tento příběh by měl dokázat, že i ve skromných podmínkách lze dosáhnout velice dobrých výsledků, tak jako se to podařilo i Dominiku Kunickému. Chce to v začátku jen jedno - chtít.

**Tenisový klub
Velké Pavlovice**

Z DĚNÍ NA ČERNOBÍLÉ ŠACHOVNICI

Šachový klub prožívá v posledním období celkem úspěšné dny. „A“ družstvo bojovalo do konce sezony 2008/2009, i když neúspěšně, o postup do krajského přeboru I. třídy. „B“ tým vyhrál okresní přebor, získal titul přeborníka a postoupil do krajského přeboru II. třídy.

Sezону 2009/2010 zahájilo lépe „A“ družstvo, které se krátce vyvíhlo do čela soutěže, ale utrpělo v posledním kole porážku. Nevzdáváme se však postupových ambicích, protože jde teprve o začátek a není odehrána ani polovina kol. „B“ tým má před sebou hlavní úkol spočívající v získávání zkušeností a záchraně, ke které již směle vykročil.

Obrovský úspěch zaznamenali naši žáci, kteří vyhráli okresní kolo Přeboru škol v šachu (Mistrovství ČR školních týmů) v Břeclavi. Hraje se jako soutěž čtyřčlenných školních týmů. Naše družstvo ve složení Rílák Adam, Chrástek Dominik, Fridrich Jakub, Dagdir Denis obsadilo 1. místo a zajistilo si tak postup do krajského kola. V kategorii 6. - 9. třídy ZŠ a jim odpovídající ročníky víceletých gymnázií reprezentovalo naši školu - Gymnázium V. Pavlovice ještě jedno družstvo - Jan Krůza, Petr Machač, Michaela Suchyňová a Martin Novák, které obsadilo 9. místo. Této kategorii se zúčastnilo celkem 12 týmů.

Pro zájemce o šachy treninky následovně:

Mladší - každé úterý a čtvrtek od 13.00 do 14.00 hod. v 1. třídě na základní škole pod vedením Františka Kynického
Starší - v pondělí a čtvrtek v aule gymnázia pod vedením mezinárodního mistra Petra Piska.

Rádi uvítáme další zájemce.

Za šachový oddíl Ing. Hlcl Zdeněk

Soustředěný Jan Michna

INZERCE

Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat, či poradit na výstavu.

**29. - 30. ledna
HODONÍN**

**19. - 20. února
BŘECLAV**

**19. - 20. března
UH. HRADIŠTĚ**

omnis Omnis Olomouc, a.s., P.O.BOX 38, Kosmonautů 8, 772 11 Olomouc
pořadatel výstav tel./fax: 585 232 097, mobil: 608 968 159, e-mail: hasalova@omnis.cz

PŘÍJEM INZERCE

TIC a Městská knihovna
Hlavní 9, Velké Pavlovice 691 06
tel.: 519 428 149, 777 736 413
e-mail: infocentrum@velke-pavlovice.cz

Chcete tankovat v síti Shell?
Novým zákazníkům nabízíme tankování
na fakturu:

euroShell
Card

- ✓ **SLEVA NA PHM:**
 - **0,50 Kč včetně DPH na 1 stanici Shell**
(zbytek sítě bez slevy)
- ✓ Vydání karet **ZDARMA**
- ✓ Vedení karet **ZDARMA**
- ✓ **0% servisní poplatek v síti Shell**
- ✓ **způsob platby pouze INKASEM**
- ✓ **BEZ FINANČNÍHO ZAJIŠTĚNÍ pro vozidla do 3,5 t:**

Další informace u obsluhy čerpací stanice Shell Hustopeče
tel. 777583278 e-mail shell8069@iol.cz

PODMÍNKY:

- ofocený živnostenský list
- ofocená registrace plátce DPH - DIČ (pokud není plátce = ne)
- vyplněná a podepsaná objednávka
- souhlas s inkasem
- zákazník musí být podnikatel nebo společnost registrovaná v ČR
- délka podnikání: minimálně 1 rok

Poznámka:

Věrnostní program SMART zůstane zachován.
Dále je možno sjednat kartu platnou na území EU se slevou na první 3 měsíce 1Kč/L a dále pak 0,30 Kč z litru na území ČR.

Máte vhodnou střechu či plochu s orientací na jih (min. 100 m²)?

Potom můžete vydělávat na sluneční energii.

**Naše společnost Vám zdarma navrhne způsob
financování a projekt fotovoltaické elektrárny.**

**Pokud nemáte dostatek finančních prostředků, tak jsme schopni
se na financování elektrárny spolupodílet a o zisk se podělit.**

**Využijte nových technologií a staňte se trochu nezávislymi
na energetickém monopolu.**

Zavolejte rádi Vám poradíme jak na to a nechte slunce „makat“.

**Jižní Alfa s.r.o., Bořetice č. 392, tel.: 777 583 278
www.jiznialfa.tk**

DŘEVĚNÉ BRIKETY

Kvalitní brikety
z tvrdého dřeva
s vysokou
výhřevností

ROZVOZ ZDARMA
na území V.Pavlovic

Šetřete na topení!

VOLEJTE NONSTOP
603 258 436

ZAF VELO SPORT jízdni kola

AUTHOR, DEMA, GALAXY
horská, treková, crossová, silniční a dětská jízdní kola
slevy na starší modely až 2500,- Kč,
v nabídce již modely 2010,
stavba kol na zakázku,

náhradní díly a doplňky na všechna běžně používaná kola
funkční a sportovní prádlo od firmy CRAFT, MOIRA, ATEX
zboží od 3000,- Kč lze nakoupit na splátky
i bez navýšení – ESSOX
prodej dárkových poukazů v hodnotě 300, 500 a 1000,- Kč
záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola,
provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd
BROUSÍME BRUSLE !!!

otevřeno: po - pá 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00
sobota 8.00 - 11.00

Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519428507
www.zaf.cz - velo@zaf.cz